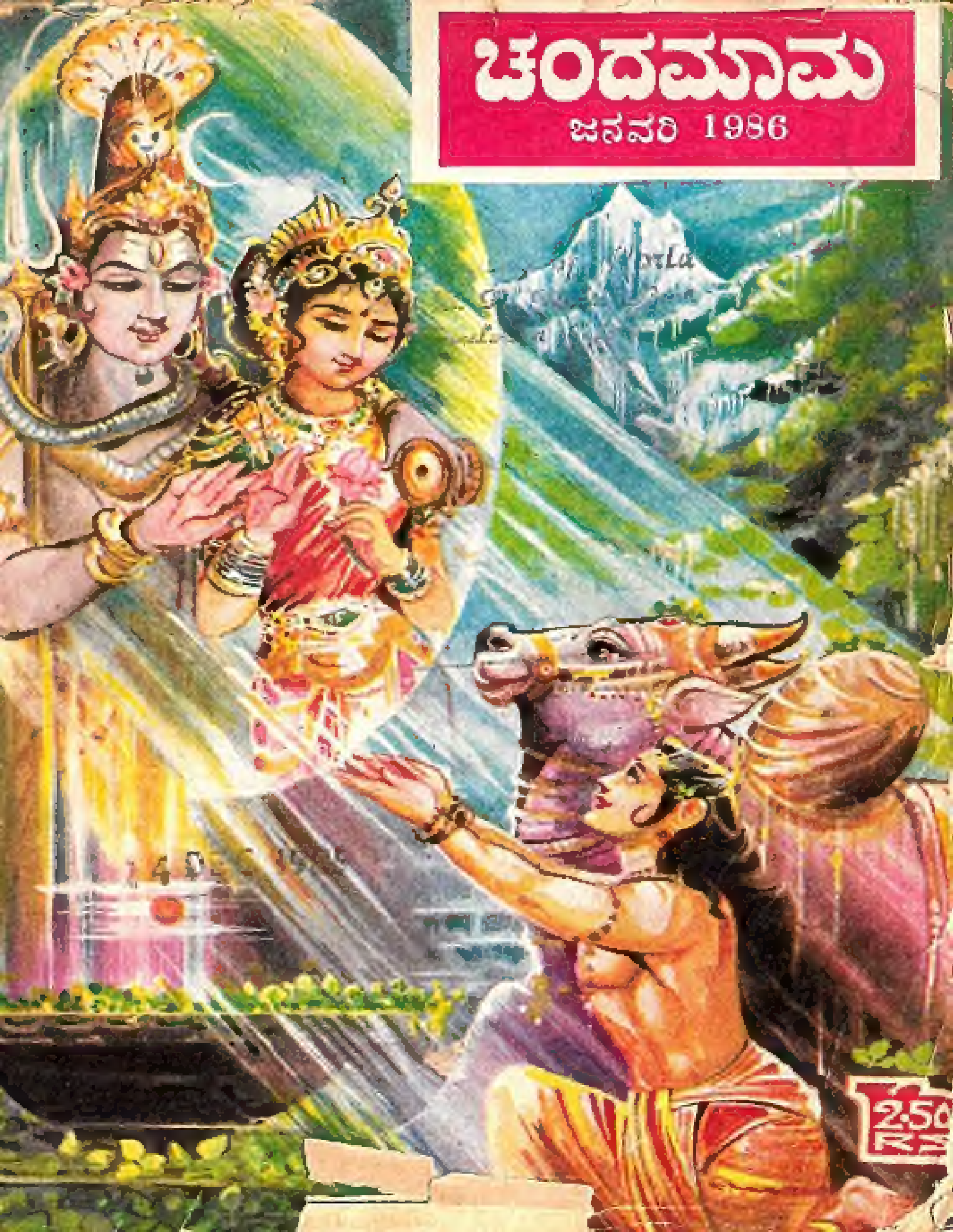

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಜನವರಿ 1986

**"ಪ್ರತಿ ಬಾಲ್‌ನ್ನು ಎದುರಿಸುವ ಮೊದಲು ನಾನು ಶೋಕಗಳನ್ನು
ಗುಣಗುಣ್ಣುತೇನೆಂಬ ಮಾತು ನಿಜ. ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ನಾನು
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕುಡಿಯುತ್ತೇನೆಂಬುದು ನಿಜ... ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಬಾರಿ...
ಫೌಲಿಂಗ್‌ನ ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವ ಶಕ್ತಿಗಾಗಿ!"**

— ಹೆನ್ರಿ ಲ್ಯಾನ್ಸೆ ಕ್ರಮದ ವಿಶ್ವದಲ್ಲೂ ಪ್ರೇಮಾಂಶ ನೀಡಿದ ವೀಣೆ.

ಒಂದು ಬಾಲ್ ಮುಟ್ಟಿದ ನಾ ರವರ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕುಡಿಯುವುದು ನನ್ನ ಮುಖಾಂತರ
ಅಂಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆನ್ರಿ ಲ್ಯಾನ್ಸೆ ಕ್ರಮ
ರಲ್ಲಿ ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಕುಡಿಸುವುದು ನನ್ನ
ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕುಡಿಸುವುದು
ಕಾಲು, ಮುಟ್ಟಿದ ಕೊನೆ
ಮತ್ತು ಸ್ವರೂಪ ಸಮೀಪ
ಅಂಶವು ಇರುವುದು ಒಂದು ಬಾಲ್—
ಮಾಲ್ಟೋವಾ. ಅದು ರವರ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರ...
ಸಹಿ ಬೇಕಾದ ಕಾರಣ, ಈ ಮಾಲ್ಟೋವಾ
ಬಲಶಾಹಿ ಸಹಿ ಬೇಕು ಮಾಲ್ಟೋವಾ.
ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಾರಿ ಮಾಲ್ಟೋವಾ ಕುಡಿದು,
ರವರ ಲ್ಯಾನ್ಸೆ ಕ್ರಮದ ಕಾಗು.

ಮಾಲ್ಟೋವಾ

ಆರೋಗ್ಯ, ಬಲ ಮತ್ತು ಶಕ್ತಿಯ ವಿಜಯ ಸಂಯೋಜನೆ.

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಂಪಾದಕರು : ನಾಗರತ್ನ

ಒಂದೇ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಒಂದೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದೇ ತಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ವಿಧವೆ
ರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರೂ
ಮನುಷ್ಯರ ಪ್ರವರ್ತನ, ಅದರಿದಾಗುವ ಒಳಿತು ಕೆಡುಕು
ಪರಿಣಾಮಗಳು ಒಂದೇ ವಿಧವಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಬಗೆಯ
ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯವರೆನಿಸಿದರೆ
ಕೆಲವರು ಕೆಟ್ಟವರೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಸತ್ಯತೆಯನ್ನು
ಈ ಸಂಚಿಕೆಯ "ಪತನ" ಎಂಬ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದು.

ಅನುರಾಗ

ಉದ್ಧರತು, ತ್ಯಮೋ ದಂಶಂ ಮಧ್ಯಮಃ ಸಮುಪಕ್ರತೇ
ಅಥಮಸ್ತು ಕುಲೇ ಜಾತಃ ನಾಶಯತ್, ಬಿಲಂ ಕುಲಮ್
ಉತ್ಪಮನು ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಗೆ ತರುತ್ತಾನೆ, ಮಧ್ಯಮನು
ತನ್ನ ವಂಶವನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸುವನು; ಅಥಮನು ತನ್ನ ವಂಶ
ವನ್ನು ನಾಶಪಡಿಸುವನು.

ಸಂಪುಟ : ೭೭

ಜನವರಿ '೮೭

ಸಂಚಿಕೆ : ೧

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೫-೫೦ : : ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೩೦-೦೦

ಚಂದಮಾಮನ ಹರಟೆ

ಸ್ಪೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ಸ್

ಗ್ರಹಾಂತರಗಳಿಂದ ಸ್ಪೈಯಿಂಗ್ ಸಾಸರ್ಸ್ ಎಂಬ ಹಾರುವ ವಸ್ತುಗಳು ಹೊನ್ನೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತಿವೆಯೇ ? ಎಂದರೆ ಇದುವಿತ್ತೆಂದೇ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಎಲ್ವಿನ್ ಕ್ರಿಸ್ಟಲ್ ಎಂಬ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇಂತಹ ಹಾರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ ಮೋಡುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ವಸ್ತುಗಳ ಅಂಚುಗಳು ಲೋಹಪೂರಿತಗೊಂಡೂ, ಅವು ತಮ್ಮ ಸುತ್ತಲೂ ಮೇಘಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆಂದೂ ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ಭೂಮಿಯ ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವರು ಹೇಳುವಳು.

ಸೌರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ದೋಣಿ !

ಜಪಾನಿಗೆ ಸೇರಿದ ಕಿನಿಟ್ ಹೋರೇ ಎಂಬ ನಾವಿಕನು ಮೊತ್ತಮೊದಲನೇ ಸಾರಿಯಾಗಿ ಸೌರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಯುವ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಕ್ಕಾ ಸಮುದ್ರ ವನ್ನು ದಾಟಿದನು. ಅದನ್ನು ಹೊನ್ನೊಲುವೂವಿಂದ ೬೩೦೦ ಕಿ.ಮೀ. ದೂರದಲ್ಲರುವ ಚಿಚಿಜಿಮಾ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಸೇರಲು ಎಪ್ಪತ್ತೈದು ದಿನಗಳಾದುವು !

ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದೊಳಗೇ ಬೊಡ್ಡ ಸೇತುವೆ

ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದಾಗಿರುವ ಸೇತುವೆ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮರಾಠಿಯಾದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ೧೩.೫ ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದವಾದ ಈ ಸೇತುವೆ ಉತ್ತರ ಪೆನಾಂಗ್ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಧಾನ ಭೂಮಿಯೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

೧. ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಬುದ್ಧ ವಿಗ್ರಹ ಎಲ್ಲಿದೆ ?
೨. ಬುದ್ಧನ ದಂಕನನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿದ ಜಲಯಂತ್ರ ಎಲ್ಲಿರಬಹುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ ?
೩. ಭೂಮಿ ಸೂರ್ಯನ ಸುತ್ತಲೂ ತಿರುಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದುದಕ್ಕೆ

ಅವಕಾಶ ಯೆನಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರವೇತ್ತನು ಯಾರೊಂದಾ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ ?

೪. ಏನೆಯೂ ಏಲೆವೆಲ್ ಸೋಲ್ಸ್ ಎಂಬ ಮಾನವನಾ ಪಾದಿ ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದನೆಂದು ನೀವು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?
೫. ಏಷ್ಯಾ ಖಂಡದಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತವರು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವ ದೇಶ ಯಾವುದು ?

(ಉತ್ತರ ಒಳಗೆ ಘಟದಲ್ಲಿ)

ಅಂಗಾರಕ

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಗಾರಕನಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ವಿವಿಧ ರಾಜ್ಯಗಳ ರಾಜಧಾನಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲೋ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ಮದ್ಯದ ಒಂದು ಗುಳಿಯೊಳಗೆ ಬಂಧಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದನ್ನು ತಿಳಿದು ಉಚ್ಚದಿವ್ಯಯ ಯುವರಾಜನಾದ ಮಹಾಸೇನನು ಪರಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ಒಂದು ಖಡ್ಗವನ್ನು ಈವಿಯ ವರಪ್ರಸಾದವಾಗಿ ಪಡೆದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಹಾಸೇನನು ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಅರವಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ಮೊದ್ದೆಡೆಗಿಂದ ಕಂಡಿ ಅವನಿಗೆ ಇದಿಯಾಯಿತು. ಅದು ಅವನ ರಥವನ್ನು ತಲೆಕೆಳಗಾಕುವಂತೆ ದೂಡಿತು. ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವೆನಿಸುತ್ತ ರಥದಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಪಾರಿವ ಮಹಾಸೇನನು ಆ ಕಡೆಯ ಮೇಲೆ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಒಂದು ಬಾಣವು ಕಡೆಯನ್ನು ಗಾಯವಡಿಸಿರಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಅದು ಅವನ ಇದಿರು ನಿಲ್ಲದ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋಯಿತು.

ಮಹಾಸೇನನು ಅದನ್ನು ಕಾಡಿನೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕುತ್ತ, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಗುಹೆಯನ್ನು ಸವಿಸಿಕ್ಕಿ, ಗುಹೆಯೊಳಗಿಂದ ಮಾತುಗಳು ಹೊರಡುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತನು.

"ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಕಂಡಿ ರಾಜಧಾನಿರುವವರೊಂದು ನಿಮಗೆ ಯಾರಿಂದಲೂ ಎಂತಹ ಕೇವಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನಿಜವಾದರಲ್ಲವಾಗಿ ಅವನು ಬಂದರೆ ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಿರಿ?" ಎಂದು ಒಂದು ಸ್ತ್ರೀಯು ಕಂಠಸ್ಥವು ಕೇಳಿತು.

"ನೀನು ಅಂತಹ ಅನುಮಾನವೇ ಬೇಡ. ನಿನ್ನ ತಂದೆಯನ್ನು ಯಾವ ಅನುಭವವೂ ಎನ್ನ ಮಾತೆ ರಾರದು, ನನ್ನದು ಮೃತರೇ. ಎಚ್ಚೆ ಮಾತ್ರ ಭೇದಿಸಬಹುದಾದವರು. ಅದಕ್ಕೇ ಆ ಕೈಗೆ ರತ್ನಕವಚ ಧರಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಅಂಗಾರಕ.

ಈ ಮೊದಲು ತನ್ನ ರಥವನ್ನು ಮಗುಟಿ ಹಾಕಿದ ಕಂಡಿ ಅಂಗಾರಕನೇ ಎಂದು ಮಹಾಸೇನನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಬೆಳಗಾವುವೊಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಅಂಗಾರಕನು ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಅವನನ್ನು ಇದಿರಿಸಿ, ದಿವ್ಯ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಅವನ ಎಡಗೈಯನ್ನು ಕಡಿದನು ಮಹಾಸೇನ. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ರಾಕ್ಷಸನು ಬಿದ್ದು ಕದಲಲಾಗದೆ ಸತ್ತನು.

ಆಮೇಲೆ ಮಹಾಸೇನನು, ಸರಿಯಲ್ಲದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನೆಲ್ಲರನ್ನೂ, ಬಿಡಿಸಿ, ಸೌಂದರ್ಯದ ರಾಶಿ ಯಾದ ಅಂಗಾರಕನ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ವಿವಾಹಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ತನ್ನ ಕುಮಾರಿಗೆ ಸುವೆಮಾಡಿಸಿರಿಕ್ಕೇ ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಅಂಗಾರಕನು ತಂದೆಯನ್ನೇ.

ಪತನ

ಹಿಂದಿನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆರಾಪಳಿ ಮರ್ಕತ ಪ್ರಾಣದ ಒಂದು ವನದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನೆಂಬೊಬ್ಬ ವಂದಿತನು ಒಂದು ಗುರುಕುಲವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ನಡೆಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವಿದ್ಯಾ ಬೋಧಕನೆಂದು ದೇಶಗೊಳಗಿಲ್ಲಾ ಹೆಸರು ಪಡೆದವನಾಗಿದ್ದನು. ನಿಜಕ್ಕೂ ಅವನು ಬಹಳ ಉದಾರ ಹೃದಯದವನು. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಶಿಷ್ಯರಾಗಿ ಎದ್ದ ಕಲಿಯಲು ಸುತ್ತಲಿರುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶ ಗಳಿಂದಲೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಲಿತು ವಿದ್ವಾಂಸರಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲ ಗುರುಕುಲದ ಸಮೀಪ ವಿದ್ದೊಂದು ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಏನೋ ಕಲಕಲರವವು ಕೇಳಿತು. ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ಬೇರೆ ನಾಲ್ವರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹಿಡಿದು ಏನೋ ದಂಡಿಸು ವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನು ಏನು ಸಂಗತಿ ಯೆಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ಈ ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಮುಂದೆ ಒಂದು, "ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಭದ್ರವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಮಾವನ

ಹೆಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇವನು ದಿನಾ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿ ತಿನ್ನು ತ್ತಾನೆ. ಕೇಳಿದರೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದರೂ ಇವರು ಕದಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಚೆಕ್ಕ ಚೆಕ್ಕ ಕೇವು ಕೂಡಾ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಈ ದಿನ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದನು" ಎಂದರು.

ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನು ದೋಷಿಯನಿಬ್ಬರನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿ ದವನುತೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನೆಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು.

"ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬನ್ನಿರಿ" ಎಂದು ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಪಾಕಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಮೇಲೆ. ಕೃಷ್ಣ ಚಂದ್ರನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿ ಹೇಳಿದನು : "ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಂಚಲವಾಗಿರುವಂಕಹುದು ನೀರು. ಯಾವುದೇ ವುಟ್ಟು ಸಂದು ದೊರಕಿದರೂ ನೀರು ಕೆಳಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತೇ ನೋಡು ತ್ತದೆ. ಪತನವೆಂಬುದು ನೀರಿನ ಹಾಗಿನದು. ಮನುಷ್ಯನು ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಬಲಹೀನನಾದನೆಂದರೆ ಮನಸ್ಸು ಪತನದ ಕಡೆಗೆ ವಾಲಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಆ ನೀರಿನ ಒತ್ತಡದಿಂದ ಪಾತ್ರವೇ ಮೂಲಿ ಹೋಗು ತ್ತದೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ವತನವು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದರೆ ಮತ್ತೆ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಲು ಬಹಳ ಹೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ನಿವಳಿ ಶಾಮನೆಂಬ ಹುಡುಗನ ವೃತ್ತಾವನನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮನಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟು ಕೇಳಿ.

ಶಾಮನು ಸ್ವತಃ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಿರುವನು. ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟವರ ಸಹವಾಸದಿಂದಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದವನಾಗಿ ತಯಾರಾದನು. ತಂದೆತಾಯಿಯರೂ ಬೇರೆಯವರೂ ಮಾತುವ ಬೋಧನೆಗಳು ಅವನ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಕಂಟಕಗಳಂತೆ ಆದುವು. ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಬಾಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿ ಪೋಲಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಪೊಲಿಗಳ ಜತೆ ಸೇರಿರುವುದರಿಂದ ಅವನೂ ಪೋಲಿಯಾಗಿ, ಪೋಲಿ ವಿರ್ತುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ

ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಅವನಿಗೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಕಳ್ಳತನಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಕಳ್ಳನೇ ಆದನು.

ಶಾಮನಿರುವ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನು ಬಹುಶ್ರದ್ಧೆಯುಳ್ಳ ದೇವಿಭಕ್ತನಾಗಿದ್ದನು. ಆ ರಾಜನು ಬಹಳ ಧನವ್ರಯದಿಂದ ಒಂದು ಆಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಆ ದೇವಿಯ ಆಲಯವನ್ನು ಹಾಲುಗಲ್ಲಿನಿಂದಲೇ ಕಟ್ಟಲಾಗಿತ್ತು. ದೇವಿಯ ವಿಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ಅವುಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ನವರತ್ನ ಹಾರವುಸುಂದು ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದಾಗಿತ್ತು.

ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಅದಕ್ಕೊಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಜ್ರವನ್ನು ಹೊದಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಅದು ಕೋಟಿ ವರಹಗಳಷ್ಟು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದ್ದೆಂದೂ, ಆ ದಿರುವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಶುಭಗಳೂ ನೆಲೆಯಾಗಿರುತ್ತವೆಂದೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ದೇವಿಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಒಬ್ಬತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಉತ್ಸವ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಉತ್ಸವವನ್ನು ನೋಡಲು ಆ ದೇಶದವರು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನೆರೆ ದೇಶಗಳಿಂದಲೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ, ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ರಾಜರೂ ಸಹ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಆ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದ ನೆರೆ ದೇಶದ ರಾಜ ಕಾಲನಾಥನಿಗೆ ದೇವಿಯ ವಕ್ಷಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯನ್ನು ಬೀರುವ ಕವರತ್ನ ಹಾರವು ಕಂಡಿತು. ಆ ಹಾರದಲ್ಲಿರುವ ವಜ್ರದ ಬೆಲೆ ಕೂಡಾ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅಂತಹುದು ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಲ್ಲದಿರುವುದು ಅವನಿಗೆ ಬೊಡ್ಡ ಕೊರತೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ದುಷ್ಟ ಹುಳು ಹೊಕ್ಕಿತು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ. ಕೇಳಬೇಕೆ ?

ಉತ್ಸವ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಕಾಲನಾಥನು ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೇಲೆ ಆ ರಾಜನು ಆ ದೇವಿಯ ಹಾರವನ್ನು

ಅವರೂ ತರುವಂತೆ ತನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಚಾರರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸದವನಾದ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಕಾಲನಾಥನು ತೋರಿಸಿದ ಬಯವಾನಗಳ ಆಶೆಗೆ ಆ ಚಾರನ ಮನಸ್ಸು ಬಾಗಿಹೋಯಿತು. ಅವನು ದೇವಿಯ ಆಗಾಧಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯ ಪೂಜಾರಿಯನ್ನು ಕರೆಹುಕೊಂಡನು. ಆಗ ಆ ಚಾರನು ತೋರಿಸಿದ ಎರಗೆ ಆ ಪೂಜಾರಿ ಕೂಡಾ ವಕ ನಾಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಮರುದಿನ ರಾತ್ರಿ ದೇವಿಯ ಹಾರವನ್ನು ಅವಹರಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು. ಸರಿಯಾಗಿ ಅದೇ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕಾಮನು ತನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ರೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕಂಠಕಂಡಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ತನ್ನ ಮನಗೆ ಬರುತ್ತ, ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಅಲಯದ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಕೆರೆಯ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ಆಗ ಅವನ ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ತುಸುಮೂರ ಪೂಜಾರಿಯೂ, ಚಾರನೂ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಆ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪೂಜಾರಿ, ಯಾವ

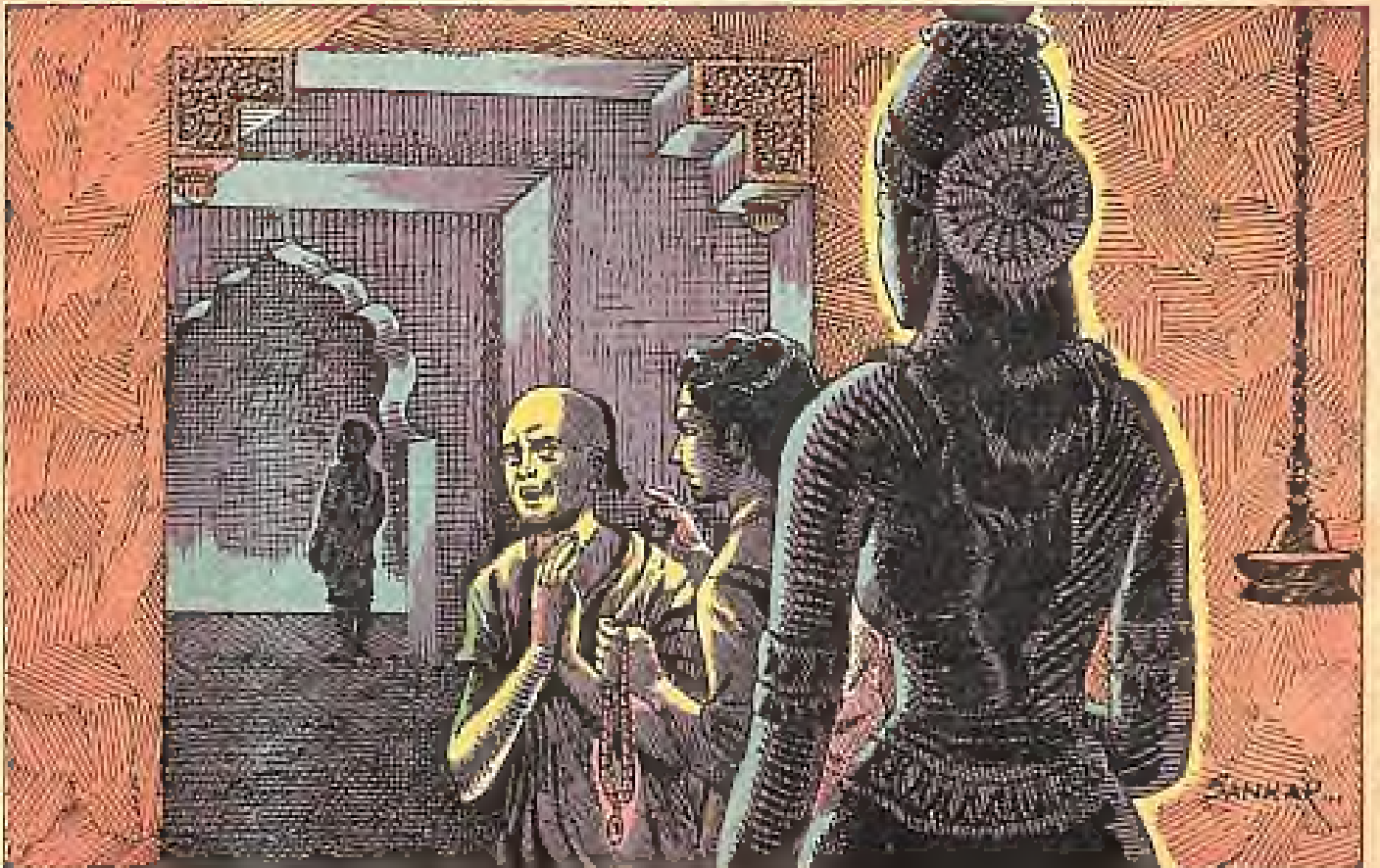
ನೋಂದಿಗೆಲೂ ಕಳ್ಳರ ಹಾಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ಅಲಯಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಕುತೂಹಲವೆದ್ದಿತು ಕಾಮನಿಗೆ. ಅವನನ್ನು ಅವರು ನೋಡಲಿಲ್ಲ.

ಬರುವವರಿಬ್ಬರೂ ಅಲಯದ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕಾಮನು ಪೂಜಾರಿಗಿಂತ ಮೊದಲೇ ಅಲಯದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಪೂಜಾರಿಯೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ದೀಗಿ ತೆಗೆದು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಾಳಿ ಕಾಮನು ಕೂಡಾ ಗರ್ಭಗುಡಿಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಪೂಜಾರಿಯ ಹಿಂದೆಯೇ ನಿಂತು, "ಎನು ಮಾಡುವಿರಿ ಪೂಜಾರಿಗಳೆ?" ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿದನು.

ಕೂಟಸದಿದ್ದ ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಪೂಜಾರಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ನಡುಗಿದನು. ಭೀತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟ ಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾರವು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಶಾಮನು ಬಗ್ಗಿ ಹಾರವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, "ಪೆಥಕಬೇಡಿ. ಈ ಹಾರವನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಹೌದಾ? ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದವರಲ್ಲಾ ಇನ್ನೊಬ್ಬ? ಅವನು ಯಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಪೂಜಾರಿ ಧೈರ್ಯ ತುಡುಕೊಂಡು, ನಡುಗುವ ಮೆಲ್ಲನಿಯಲ್ಲಿ ವಿವರಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಶಾಮನು ಹಾರವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ, "ಯಾವನೋ ಮದದೇಶದವನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಸ್ವಲ್ಪ ಧನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ನಾವೇ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತಿಗೆ ಪೂಜಾರಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದನು. ಕೂಡಲೇ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಮೊವಲಿನಂತೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ, ನೀಶಬ್ಬವಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಕಾವಲಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಚಾರನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ

ಕಬ್ಬಿಗದ ಗೂಟದಿಂದ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದರು. ಅವನ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಯಾವ ಶಬ್ದವೂ ಹೊರಡದೆ, ಕುಳಿತಷ್ಟೇ ಬಿದ್ದನು. ಇಬ್ಬರೂ ಗರ್ಭಗುಡಿಯ ಬೀಗದ ಕೈಯನ್ನು ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಊರಿನ ಹೊರ ಭಾಗಕ್ಕೆ ನಡೆದರು.

ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವಾಗ ಇಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆ ಹಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ತಮ್ಮದಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಆಶೋತನ ಒತ್ತು. ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಮರುದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಕಾದನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡು, ಒಂದು ಕಡೆ ದನ ವಾರಿಸಲು ಕುಳಿತರು. ಬರುವಾಗ ದಾರಿಯಲ್ಲಿನೊಂದು ಥತ್ತದಿಂದ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಊಟದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ತಿಂದರು. ಆದರೆ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಒಬ್ಬರು ಅದರಲ್ಲಿ ವಿಷ ಬೆರೆಸಿಟ್ಟು, ದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಸ್ವೇದಿದ್ದರು. "ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣಮಾಡಿದನು ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರ.

ಅಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನು ಶಿಷ್ಯರನ್ನು ನೋಡಿ, "ನಿಜ ನೋಡಿದರೆ ಶಾಮನೂ ಅಲಯದ ಪೂಜಾರಿಯೂ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ಅಪಾಯಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಣುವಿನಷ್ಟೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಪತನ ಮಾರ್ಗವು ಎರಡು ದಿಶೆಗಳೊಳಗೆ ಸರ್ವಸಾಧಕಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿತು!" ಎಂದನು.

ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಭಾರವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎದ್ದರು. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಕಣ್ಣೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, "ನನ್ನ ಪತನವು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು ಸ್ವಾಮಿ. ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಅಂತಹ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಾರೆನು" ಎಂದನು.

ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬುಡಾಗ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಣ್ಣೀರು ಒರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಎನ್ನೋ

ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡಾನು. ಆದರೆ ಪಾಪ, ಆ ಶಾಮನೂ, ಪೂಜಾರಿಯೂ ಎಂತಹ ದುರದೃಷ್ಟ ದವರು ! ಹಾಗಾಗಬಾರದಿತ್ತು !” ಎಂದಳು.

ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನು ನಗುತ್ತ, “ಪೂಜಾರಿಯದೇನೋ ದುರದೃಷ್ಟವೆನ್ನಬಹುದು. ಶಾಮನದು ಮಾತ್ರ ದುರದೃಷ್ಟವೆನ್ನಲಾಗದು” ಎಂದನು.

“ಅದೇಕೆ ?” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

“ಶಾಮನು ಕೂಡಲೇ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಪೂಜಾರಿ ಮುದುಕನಾದುದರಿಂದ ವಿಷ ಪ್ರಯೋಗವು ಕೂಡಲೇ ಪರಿಣಾಮಿಸಿ ಸತ್ತನು. ಶಾಮನು ಸಾವು ಬದುಕುಗಳ ನಡುವೆ ನಡಳಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಆ ಯಂತ್ರವೇ ದ ವಾರಂಗತನೂ. ಮಹಾ ಮಂತ್ರವೇತ್ಯನೂ ಆದ ಒಬ್ಬ ಧರ್ಮಾತ್ಮನು ಅವನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಪ್ರಾಣ ದಾನ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಕಥೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಕೂಡಾ ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಿರಸ್ಕಾರ ತೋರದೆ, ಶಾಮನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನ ಭಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಾ ನೀಡಿದನು” ಎಂದನು ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರ.

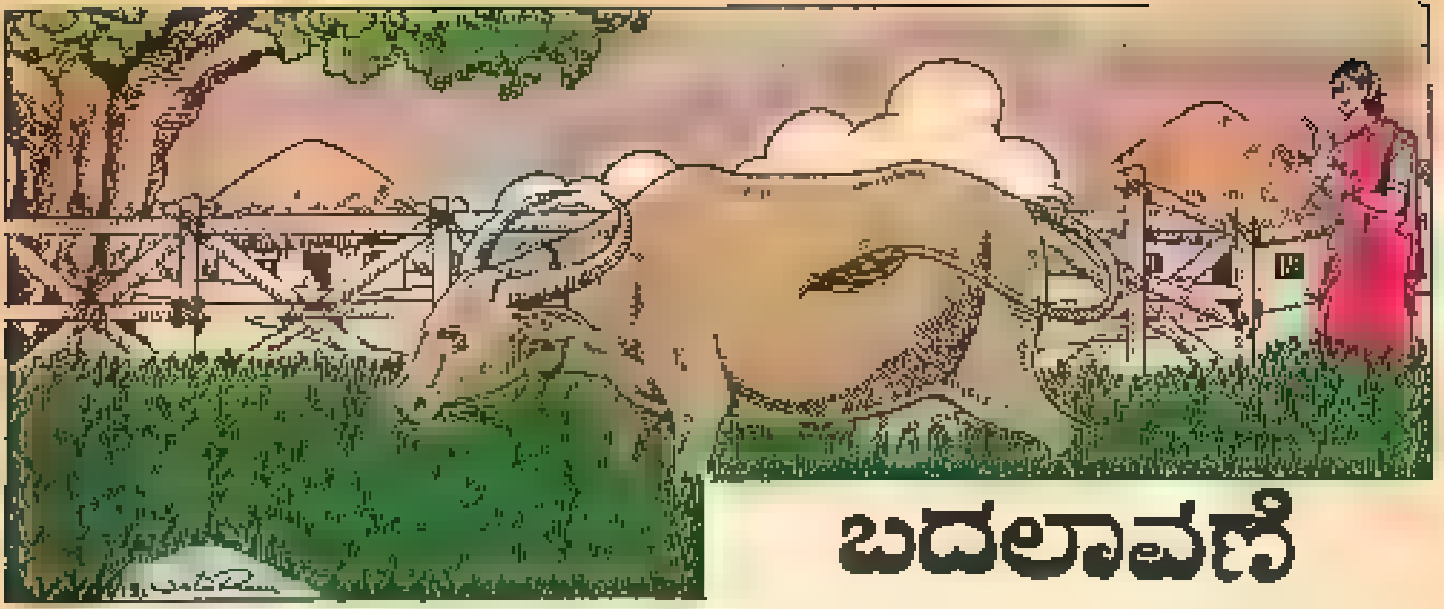
“ಒಂದು ದಿನದ ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಶಾಮನು ಎರಡು ಸಾವುಗಳಿಗೆ ಕಾರಣನಾದನು. ಆ ಪಾಪಗಳಿಗೆ ಎನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿತ್ತು” ಎಂದಳು ಕೃಷ್ಣಶರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ.

“ಅಂಕಡ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಕೊಡಾ ಆಗದೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶಾಮನನ್ನು ಶಿಷ್ಯನಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಕೂ ಅವನನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಗುರು ಕುಲದ ವಾಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಶಾಮನು ಗುರುಕುಲಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದು ವರ್ಷವನ್ನು ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಸ್ವತಃ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದ ಅವನು ಆ ಮಹಾತ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಹ್ಲಾನಾರ್ಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನಾದನು” ಎಂದನು.

“ಆಂ ! ಶಾಮನು ನೀವೇನಾ !” ಎಂದು ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಬೆರಗಾಗಿ, ಆಮೇಲೆ, “ಹೌದು, ಆ ನವರತ್ನ ಹಾರ ವಿನಾಯಿತು ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಅದನ್ನು ಆಗಲೇ ಮಹಾರಾಜನ ಕೈಗೆ ಸೇರಿಸಲಾಯಿತು. ನನ್ನ ಗುರುವಿಷ ಕಾರಣದಿಂದ ನಾನು ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೀರಿನ ಹಾಗೆ ಆಧೋ ಮುಖವಾಗಿ ಪಯಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ನನ್ನನ್ನು ಲೋಧ್ವ ಮುಖನನ್ನಾಗಿಸಿ, ಕೀರ್ತಿಯ ಶಿಖರಕ್ಕೇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದ ಮಹಾತ್ಮನು ನನಗೆ ಪುನರ್ಜನ್ಮ ಪ್ರಸಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಶಿಷ್ಯನಾದುದು ನನ್ನ ಭಾಗ್ಯ !” ಎಂದನು ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರ.

ಬದಲಾವಣೆ

ಹಿಂದೆ ಗಣಪವರವೆಂಬ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಪತಮ್ಮ, ತಿರುಪತಯ್ಯ ಎಂಬವರು ದವತಿ ಗಣಗಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಿರುಪತಯ್ಯ ತುಂಬಾ ಬಡವನು. ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿನ ರೈತರ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲಸಮಾಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಣವನ್ನು ಮನೆಗೆ ತರುವನು. ತಿರುಪತಮ್ಮ ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಗಳಿಗೂ ಹೋಗದೆ, ದಿನವಿಡೀ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ, ರಗಳೆ ತೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆನಂದಪಡುವಳು. ಇತರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದೇ ಬಾಯಿ ತೂರಿಸಿ, ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯ ಹೊರಳಿಕೆಯಿಂದ, ಗುಟ್ಟು ತಪ್ಪದಿಂದ ಅವರಿವರನ್ನು ಬೈದು ತಾನೇ ಗೆದ್ದವಳಾಗಿ ಉಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವಳು. ಅವಳ ಬಾಯಿಯ ಒಲಕ್ಕೆ ಹೆವರಿ ತಿರುಪತಯ್ಯ ಎನ್ನೂ ಮಾತಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ತಿರುಪತಮ್ಮನ ಎಮ್ಮೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ರಂಗಣ್ಣನ ತೋಟದಲ್ಲಿದ್ದ ತರಕಾರಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತಿಂದಿತು. ತನಗೆ ಸವ್ವವಾದರೂ ರಂಗಣ್ಣ ಹದರಿ ತಿರುಪತಮ್ಮನ ಬಾಯಿಯ ಶಾಪನಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೂ

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ, ಒಂದು ಸಾರಿ ಅವಳಿಷ್ಟು ಒದ್ದಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ರಂಗಣ್ಣನಿಗೆ ತೋರಿತು. ಎಮ್ಮೆ ತಿಂದ ತರಕಾರಿಯ ಓಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷದ ಸು ಗಳನ್ನು ತಂದು ನೆಟ್ಟನು.

ಆ ಗಿಡಗಳು ಹಚ್ಚಗೆ ಕಾಣುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ತಿರುಪತಮ್ಮ ಅವು ಪಶುಗಳಿಗೆ ಆಗದ ನಂದಿನ ಗಿಡ ಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಎಮ್ಮೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಆ ಕಡೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಳು. ರಂಗಣ್ಣ ಊಹಿಸಿದಂತೆಯೇ ಎಮ್ಮೆ ಆ ಗಿಡಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೆದು, ಮರುದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಉಬ್ಬರಿಸಿ ತಟಪಟನೆ ತುಳ್ಳುಕೊಂಡು ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು.

ಎರಡು ಹೊಕ್ಕೂ ತುಂಬಾ ಹಾಲು ಕೊಡುವ ಎಮ್ಮೆ ಸತ್ತುಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತಿರುಪತಮ್ಮ ಗುಡನೊಂದಿಗೆ "ನೋಡಿದಿರಾ! ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಏವು ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒದುಕೆಲ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವು. ಏವು ಸುಖವಾಗಿ ಬದುಕುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿದ್ದವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೇ ನಮ್ಮ ಎಮ್ಮೆಯ ಮೇಲೆ ದೈತ್ಯ

ಹಾಕಿಯೋ, ಮಂತ್ರವಿಂದಲೋ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಪಾಪಿಗಳು!" ಎಂದಳು.

"ಸರಿ ಸರಿ, ನಡೆದದ್ದೇನೋ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ರಗಳೆ ಎಷ್ಟು ಸೋತರೆ ಲಾಂಛನವು" ಎಂದನು ತಿರುಪತಮ್ಮ ಶಾಂತತೆಯಿಂದಲೇ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ತಿರುಪತಮ್ಮ ಭದ್ರಕಾಲಯ ಹಾಗೆ ಕೋಪದಿಂದ, "ಇದು ಊರೇ ಅಲ್ಲ, ಸ್ಥಳಾನೆ. ಸುಡುಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಲು ನಾನೊಲ್ಲ! ಸುತರಾಂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಾಲೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಇನ್ನೆ ತೆರಗೇ ಹೋಗಿ ಬಿಡೋಣ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಸಿದ್ಧವೇ ಹೋಗದಾ" ಎಂದಳು.

ಮೆಂಡಕಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಇದಿರಾಡಲಾಗದೆ ತಿರುಪತಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅವಳ ತಂದೆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಊರನ್ನು ಬಾಟಿ ಕೆರೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಆ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರ ಮಾಸಪ್ಪನು ಎರಡು ಗಾಳಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೀನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವರು ಬಂದಾಗ ಅವನು ಒಂದು ಮೀನನ್ನು ಗಾಳಿಹಿಡಿದ ಎಳೆದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದನು.

ತಿರುಪತಮ್ಮ ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತಾ, ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟು "ಓಹೋ! ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಸಂಪಾದಿಸುವುದೆಂದರೆ ಇದೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ! ಆ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಗಾಳಿ, ಈ ಕೈಯಲ್ಲೊಂದು ಗಾಳಿ! ಈ ಮಾಸಪ್ಪ ಕೆರೆಯ ದಡೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತಗ್ಗಿಸಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಂಡೆಗೆ ಎಳೆದೇವು ಹಾಕುತ್ತ ನಮ್ಮಂಥವಿಗೆ ತುಂಬ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಗೋದಾಡೆ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲದೆ ಆ ಮೀನಿನ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಹೇಳುತ್ತಾನೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಅವನ ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಕೈ ಹಾಕಿದಳು.

ಆಗ ಆ ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಮೀನುಗಳು ಮಾತ್ರ ವ್ಯವಿ ಅವುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಡಿಕೆಗಳು ಇದ್ದವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಡಿ ತಿರುಪತಮ್ಮನ ಕೈಯನ್ನು ಒಲವಾಗಿ ಹಿಡಿದೊತ್ತು ಬೆವುಟಿತು.

ತಿರುಪತಮ್ಮ ನೋಡನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ಮಾಸಪ್ಪನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎಂಥಾ ಮುದ್ದಿಗಿಟ್ಟ ಮೀನುಗಾರ ನೀನು" ಎಂದು ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಸಲು ಮೀನನ್ನು ಹಾಕುವುದುಂಟೆ?" ಎಂದು ಬೈಗಳ ಅಚ್ಚಿನೆಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಳು.

ಮಾಸಪ್ಪನು ಅವಳ ಕೋಪವು ತಗ್ಗುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು, ಅವಳು ಉಸಿರು ಬಿಡಲು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದಾಗ, "ಓ ಅಮ್ಮಾ ಈ ಮೀನುಗಳೂ ಮಡಿಗಳೂ ಈ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದಂಥವು. ಅವು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಸ್ನೇಹದದ್ದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಕೂಡಿಹೋದಿವೆ. ಉಳಿದ ಮೀನುಗಳೆಲ್ಲಾ ಬಾಯಿಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಈ ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗಿನ

ವಿಾನುಗಳು ಕೆರೆಹಲ್ಲಿಯೇ ಸೊಗಸಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಎರೇಗಳ ಮೇಲೆ ಆಶೆಪಟ್ಟು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೇ ಕಂಪುಕೊಂಡುವು ಕಾಪ!" ಎಂದನು.

"ಸಾಕುಮಾಪು ನಿನ್ನ ವಿಾನುಗಳ ಪುರಾಣ! ನನ್ನ ಬೆರಳು ನಿನ್ನ ವಿಡಿಯಿಂದ ಹೋಯಿತು!" ಎಂದಳು ತಿರುವತಮ್ಮ ಕೈಯನ್ನು ಕೊಡರಿಕೊಂಡು ಪಲ್ಲುಕಟ್ಟಿ ರೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತ.

ಮಾಸಪ್ಪ ಕರುಣು ತೋರಿಸಿ, "ಇಲ್ಲವ ಜಗಳ ಕೆಡುವುದು ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರ ಅಭ್ಯಾಸ. ಅವರಿಗೆ ಅದು ಪುಟ್ಟ ಗುಣದ ಹುಳಿನೇ. ವಿಡಿಯ ಗುಣ ಕೂಡಾ ಅಂಥವರ ಜುಗುಪ್ಸೆ. ಅದು ನಿನರಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ಹೊರಗೆ ಬಿಡಲಿ ಅದರ ಗುಣ ಹೋಗದು. ಅದರೂ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತು ಅವಿವಾ. ನೀವು ಬುಟ್ಟಿಮೋಳೆಗೆ ಕೈ ತೂರಿಸಿ ಅದನ್ನೇ ಕೆಡರಿಸ ಬೇಕಿತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ತಿರುವತಮ್ಮನಿಗೆ ಕಾನು ಪುಟ್ಟ ಬೆಳೆದ ಕೂದನ್ನು ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರೇ ಅವನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ "ಈ ಮಾಸಪ್ಪನ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಸತ್ಯ ನೋಡಿದೆಯಾ? ವಿಡಿಯ ಹಾಗೆ ಬುದ್ದಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗದವರಾಗಲಿ ನಾವು ಗಣಪವರವರಲ್ಲಿ ಇರಲಿ. ನಿನ್ನ ತೊಡುರಿಸಲ್ಪಟ್ಟರೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರು ಕೆಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸಹ್ಯಪಡುತ್ತರೇ

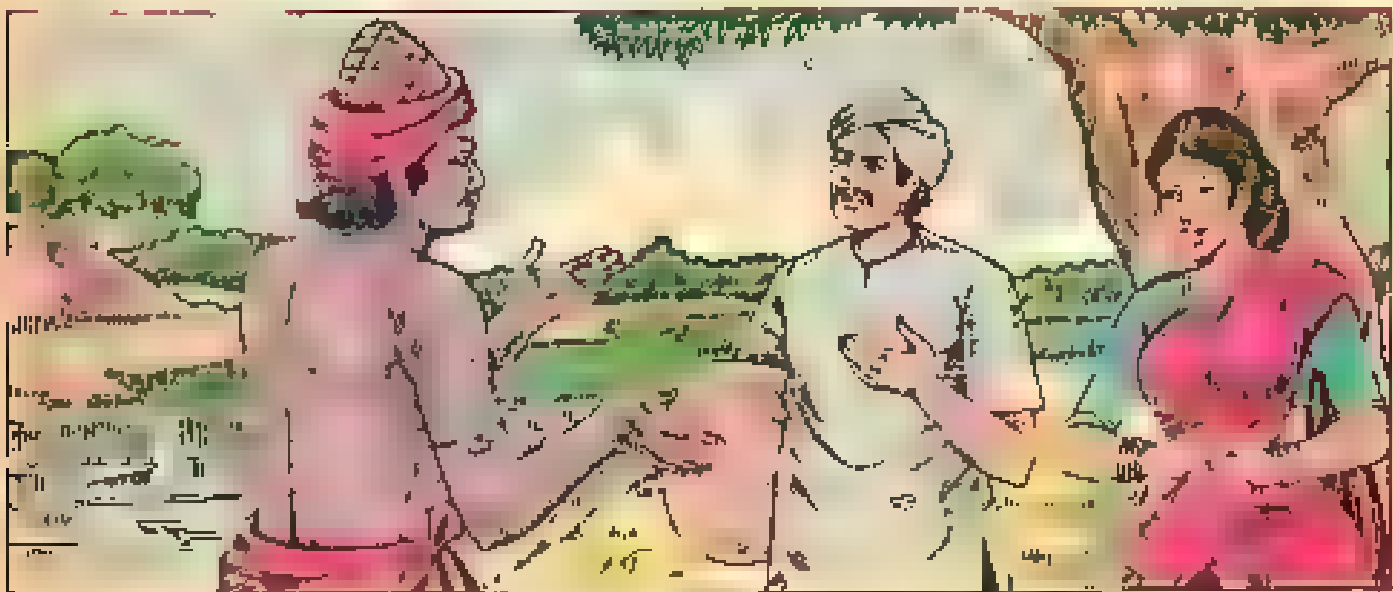
ಇರುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ಈಗ ವಿಡಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಹೋದುದರಿಂದಲೇ ಅದು ನಿನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅಲ್ಲವನ್ನು ಬೇರೂ?" ಎಂದನು.

"ಅಲ್ಲದೇನು? ಇನ್ನೂ ಬೆರಳು ಭುಗುಭುಗು ಅನ್ನುತ್ತಾ ಇದೆ" ಎಂದಳು ತಿರುವತಮ್ಮ.

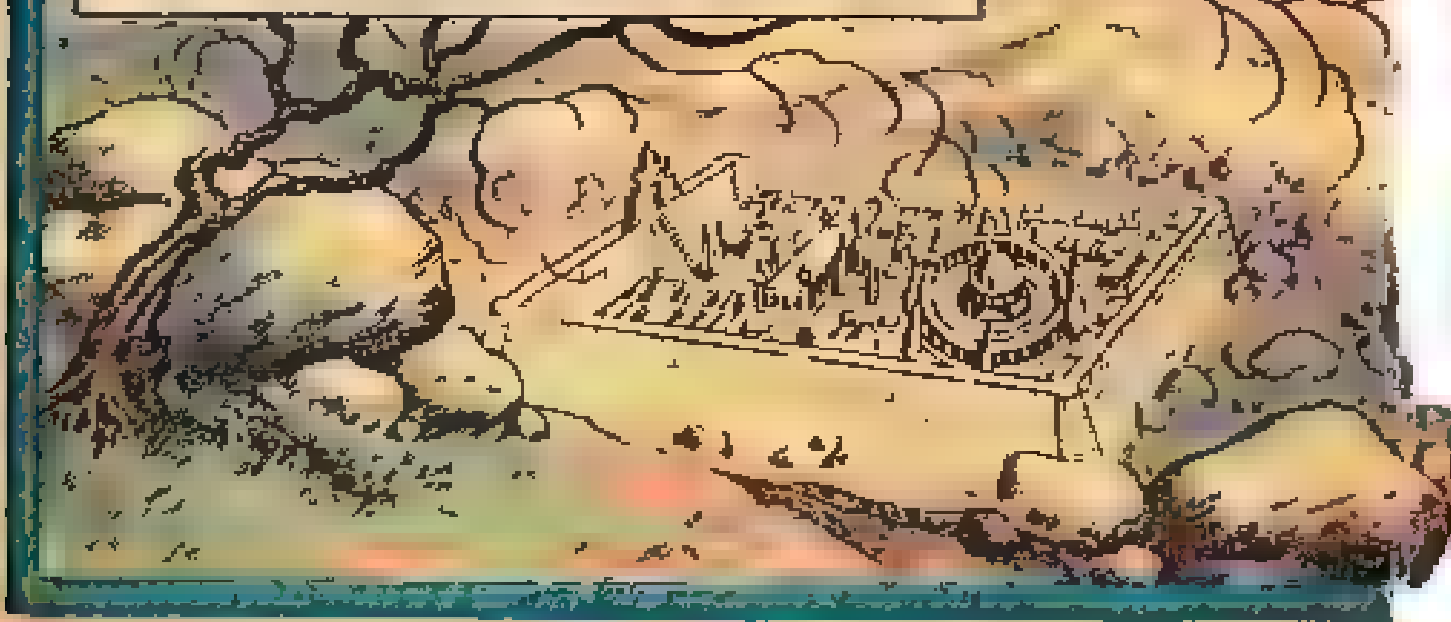
"ಹಾಗಾದರೆ ನನ್ನ ಮಾತು ಶಾಂತವಾಗಿ ಕೇಳು. ಈ ವಿಾನುಗಾರ ಮೂವು ಸ್ವಲ್ಪ ಗುಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಏನು ಹೇಳಿದ ಗೊತ್ತಾ? ಬಾಯಿ ಒಳ್ಳೇದಾದವರ ಕೂರು ಒಳ್ಳೇದಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ. ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಈ ಕೂರಿನಲ್ಲಿ ಬೆಳೆ ಎಬ್ಬಿಸದೆ ಬದುಕಲಾಗದವರಿಂದ ಬೇರೆ ಕೂರಿಗೆ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ, ಬದುಕಲಾಗುತ್ತದೆಯೆ? ಮೊವಲು ನಮ್ಮ ಬುದ್ದಿ ಬದಲಾಗ ಬೇಕು. ಏನನ್ನುವಿ?" ಎಂದನು ತಿರುವತಮ್ಮ.

ತಿರುವತಮ್ಮ ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚಿಸಿ. "ನಾನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೇನಿದೆ? ಕಡೆಯಿರಿ, ಮನೋ ಹಿಂದಿರುಗೋಣ. ವಿಡಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಗುಣ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯಕಾದ ನನ್ನಿಂದಾಗುವುದೋ ಇಲ್ಲವೋ ನೋಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಸಂಗತಿ ಒಂದು ವಾರಮೋಳೆಗೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಾದೀತು" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಹೆಂಡತಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಬದಲಾವಣೆ ನೋಡಿ ತಿರುವತಮ್ಮನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಚಂದ್ರವರ್ತಮಾನ

೧೪

[ಚಂದ್ರವರ್ತಮಾನು ಬೆಚ್ಚಿದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನ ಚಂದ್ರವರ್ತಮಾನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸಿ, ಬಲಕ ನಾ ಪಿಡುತ್ತಾನೆಂದು. ಅವನ ಮಗನನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆಂದು ಒಂದಿಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ. ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ದಾರಿಯ ನುಡಿದು, ವೃದ್ಧನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರಾಜಭಟರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರು. ಮುದುಕನು ಓಡಿಹೋದನು. — ಇನ್ನು ಓದಿರಿ]

ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗಿಂದ ತೇಜಸ್ವೀ ಯುವಕನಾದ ಚಂದ್ರವರ್ತಮಾನು ಹೊರಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ರಾಜಭಟರು ಚಕಿತರಾಗಿ ನಿಂತರು. ಗುಡಿಸಲಲ್ಲಿರುವ ಮುದುಕನನ್ನು ಅವರು ಕಂಡಿದ್ದರು. ಈ ದಿನ ಆ ಬಾಲಾಕನು ಮುದುಕನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹಿಂಗಟ್ಟು ಮುರಿಗಟ್ಟಿ ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ತನಗೆ ಭಾರಿ ಒಪ್ಪುಮಾಪನ ಸಿಗುವುದೆಂದು ಅವರು ನಂಬಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಆ ಮುದುಕನ ಬದಲಿಗೆ ಹೊಸಬನಾದ ಚಂದ್ರವರ್ತಮಾನು ಕಾಣಲು, ಭಟರ ನಾಯಕನು ತನಗಾದ ಬೆರಗನ್ನು ಸಮಾಧಿಸಿ

ಕೊಂಡು, “ನೀನು ಬಾರು? ಇಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನಿದ್ದನಷ್ಟೆ? ಅವನಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ಹೂಂ, ಬೇಗ ಹೋದಿದ್ದು. ಸರಿಯಾದ ಕೊಡದಿದ್ದರೆ...” ಎಂದು ಅವನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಒರೆಸುತ್ತಾ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದು ಚಂದ್ರವರ್ತಮಾನನ ಹತ್ತಿರ ಬರತೊಡಗಿದನು.

“ನೀವು ಹೇಳುವ ಮುದುಕನ ಹೆಸರು ಯಾವುದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ವೇಗವಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ನೀವು ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು”

ತನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ”
ಚಂದ್ರವರ್ಮನೂ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿದು ನೀತು
ನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಕಂಠದಿಂದ ಹೊರಟ ಮಾತಿನ
ಬಿನ್ನೂ, ಕತ್ತಿ ಹಿರಿಯುಪ್ಪದರಲ್ಲಿ ಅವನು
ಹಿಡಿದ ನಿರ್ಭೀತಿಯನ್ನೂ, ಪಾಣ್ಡೆಯ ದ್ವೇಷಿತಕ
ಮನಗಂಡು ಭಟರ ನಾಯಕನು ಕ್ಷಣಕಾಲ
ತನಾದನು. ಆ ಸಂಧಿಯಲ್ಲಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು,
ರಿ, ನೀವು ಯಾವು, ಯಾವ ರಾಜನ ಸೇವಕ
ನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು.
ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಹತಮಾದಲು ಪ್ರಯತ್ನ
ಅದು ನಿಮ್ಮ ನಾಶಕ್ಕೇ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ.
ಲ್ಲಿ ಹಿಂಬದಿಯ ರಕ್ಷಣೆಯಾಗಿ ಗುಡಿಸರಿಸ
ಮಾದರೂ ಇದೆ. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ನನ್ನನ್ನು
ಪ್ರಯತ್ನ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ
ಒಬ್ಬ ರಾಗಿಯೇ ಹೋ ರಾಜಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಬ್ಬನು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಸಾವು ! ನನ್ನದು
ಹೆದರಿಸಲು ಹೇಳುವ ಬರಿ ಬಾಯಿ ಮಾತಲ್ಲ !
ಇದೋ ನನ್ನ ಪಟ್ಟು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಿ !” ಎಂದು
ಕತ್ತಿ ಎತ್ತಿ ಹುಂಕರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಹುರಿದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೇ ಎಂದು
ಭಟರ ನಾಯಕನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಇದಿರಾಳಿ
ಏಕಾಂಗಿಯಾದರೂ ಮುಕ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ
ವ್ಯರ್ಥವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಮುಖಾಮುಖಿ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತರೆ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ಅವನು
ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳಿಸುವಷ್ಟು ಚತುರನೇ ನಿಜ. ಅವನ
ಶರೀರ ಸೌವ್ಯವನ್ನೂ ಕಡಲಿಕೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ
ನುರಿತ ಯೋಧನ ಹಾಗೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಇವೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಾಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ನೆನೆದು ಭಟರ
ನಾಯಕನು ತಗ್ಗಿ, ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, “ಅಯ್ಯಾ,
ಶಾವು ಮಹಾ ಯೋಧರ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ.
ಅಂತಹ ನಿಮಗೂ ನಿಮ್ಮಂಥ ಯೋಧನಾದ ನನಗೂ
ವೈಯಕ್ತಿಕ ವಿರೋಧವೇನಿಲ್ಲ. ಅಸಲು ಪರಿಚಯವೇ
ಇಲ್ಲ ಹಾಗಿರುವಾಗ ವ್ಯರ್ಥವಾಗಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ
ಜಗಳವೇಕೆ ? ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇದಿರು ನೋಡುವ ರೀತಿ
ಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಅಂದುಕೊಂಡವನಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ
ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರೋ ಅಂದುಕೊಂಡು
ನಮ್ಮಂಥ ಭಟರಿರುವ ದರ್ಪವನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು.
ಆಪ್ತೇ, ನಡೆದುಬೇರೋ ನಡೆಯಿತು, ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ.
ನಾವು ರಾಜಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ಮುದುಕನನ್ನು
ಹಿಡಿಯಲು ಈ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ.
ಸರಿ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ನಾವು ಹಿಡಿ
ಯೋಣ” ಎಂದು ಭಟರ ನಾಯಕನು ರಾಜೆಯ
ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿಡನು.

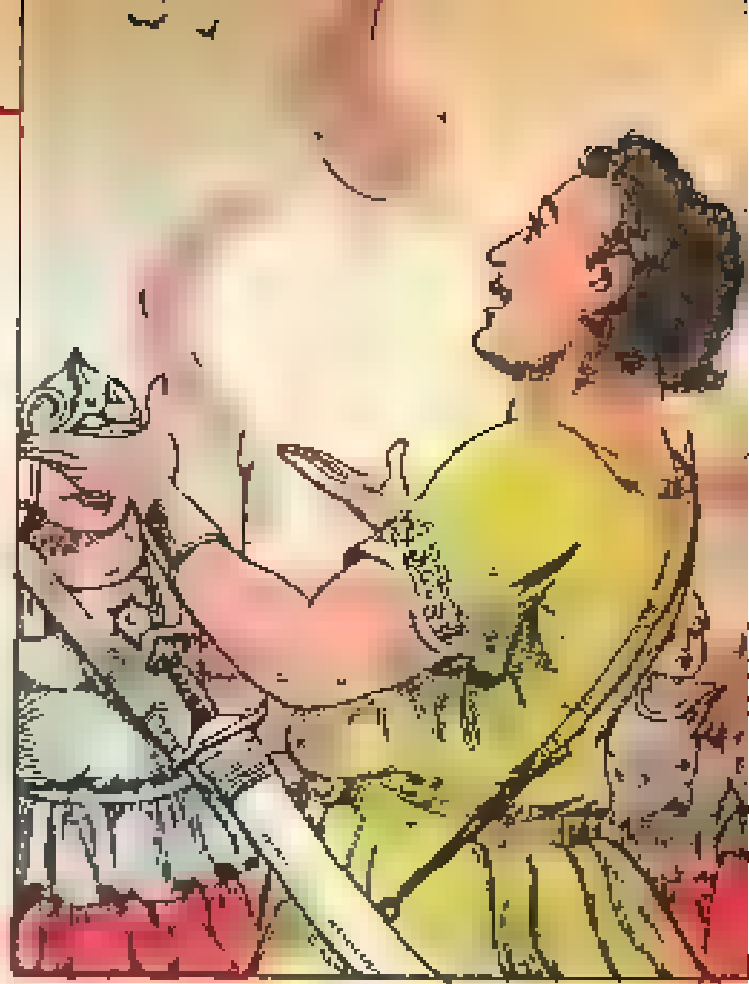
ತನ್ನ ಉಪಾಯ ಪರಿಣಾಮ ಮಾರ್ಗವನ್ನು
ನೋಡಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನೊಳಗೆ
ನನ್ನೊಳಗೆ ಹೋದ

ವನ್ನೇ ತೋರಿಸಿ, "ಯಾರು ನಿಮ್ಮ ರಾಜ ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದನು.

"ಈ ದೇಶವನ್ನಾಳುವವರು ಯಾರೆಂದು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ? ನೀವಿಗೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಸರಹದ್ದಿ ನಲ್ಲಿರುವಿರೋ ಆ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನನ್ನು ಅರಿಯ ನೊದರೆ ಬಹಳ ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ" ಎಂದನು ಭಟರ ನಾಯಕ,

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ನಗುತ್ತ, "ರಾಜ್ಯವನ್ನೂ, ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜನನ್ನೂ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೆಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಎಂದೋ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ರಾಜ ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಸಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಅಚ್ಚಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರಾಜನ ಹೆಸರು ಶಿವಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜನೆಂದು. ಅತನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂತಲೇ ನಾನು ಭರತಖಂಡದ ಒಂದು ಕೊನೆಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತಿರುಗು ತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹಾಗೆ ತಿರುಗುತ್ತ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಈಶ್ವರಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಈ ಒಂಟಿ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿರುವರೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ಬಂದೆನು. ನೀವು ಬಂದಿರಿ. ಸರಿ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ದಾರಿ ನಮಗೆ ಇದ್ದೇ ಇದೆ" ಎಂದು ತುಟಿಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ರಾಜ ಭಟರೂ, ನಾಯಕನೂ ಅಶ್ಚರ್ಯಚೂರಿತ ರಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಹಿಂದಿರುಗಿ ಗುಡಿಸಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಂತೆ ನಟಿಸುವ ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ಭಟರ ನಾಯಕನು "ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಲ್ಲಿರಿಯ್ಯಾ" ಎಂದು ತಡೆದು, "ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕೇಳುವಾಗ ಏನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರಲ್ಲ, ಕಾಕತಾಳೀ ಅಂತ ? ಹಾಗೇನೋ ಇದೆ. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ಯಾವ ರಾಜನ

ಹೆಸರು ಹೇಳಿದರೋ, ಆ ಶಿವಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜರು ಈ ದೇಶವನ್ನಾಳುವವರೇ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ತಿರುಗಾಟದ ಫಲ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ದೊರೆತ ಹಾಗಿದೆ. ನಾವು ಶಿವಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜರ ಭಟರು" ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಅತ್ಯಂತ ಅಶ್ಚರ್ಯಪಡುವವನ ಹಾಗೆ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, "ಹೌದೇನು ! ಧನ್ಯ ನಾದ ! ಧನ್ಯನಾದ ! ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣ ಫಲ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಗುರುವಿನ ಅಚ್ಚಿ ಎಲ್ಲಿ ನೆರವೇರದೆ ಹೋಗುವುದೋ ಎಂದು ತುಂಬಾ ನಿರಾಶನಾಗಿದ್ದೆ. ಸದೆಯಿರಿ ! ಈಗಲೇ ಶಿವಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜರ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯುವಂತಹುದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಈ ಉಪಕಾರ" ಎಂದು ಭಟರನ್ನು ಅವಸರಪಡಿಸಿದನು.

ಭಟರ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಕಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಸಾರಿಸಿ, ಅಮೇಲೆ ಏನೋ

ಅನುಮಾನದಿಂದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ನೋಡುತ್ತ,
 "ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮ್ಮ ಗುರುಗಳು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ
 ಮಹಾರಾಜರನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ
 ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ನಮಗೆ ಹೇಳುವಿರಾ?
 ಏನು ಯಾರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬರುವು
 ದೆಂದು ಮಹಾರಾಜರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕೋ?
 ಅದೇನೂ ಅಂತಹ ಗುಟ್ಟಿನ ವಿಷಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ
 ಅಲ್ಲವೇ?" ಎಂದನು.

"ಯಾಕಿಲ್ಲ? ಗುಟ್ಟೆಂದರೆ ಸಾಧಾರಣದ ಗುಟ್ಟಿಲ್ಲ.
 ಬ್ರಹ್ಮರಹಸ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಹಸ್ಯವದು!"
 ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ತಲೆಯೆತ್ತಿ,
 "ಆಹಾ! ಕಂಚುಕೋಟಿಯೇ! ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ
 ಯೋಧಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಯಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ
 ಉದ್ಗರಿಸಿದನು.

"ಕಂಚುಕೋಟಿ" ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದ
 ಕೂಡಲೇ ಭಟರ ನಾಯಕನು ಮೆಟ್ಟಿಬಿದ್ದು,

"ಅಯ್ಯಾ, ನಿಮಗೆ ಆ ಕಂಚುಕೋಟಿಯೇ ಸೂಕ್ತಿ
 ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಆ ಕಂಚುಕೋಟಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ನನಗೂ
 ನನ್ನ ಗುರುಗಳಿಗೂ ಮಾತ್ರವೇ ಗೊತ್ತು ಅದು
 ಕೊಂಡಿಬಿಡು. ಅದರ ನೀನು ಈಗ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದು
 ಕೇಳುವಾಗ ನಿನಗೂ ಅದರ ವಿಷಯ, ಸ್ವಲ್ಪದೇ
 ಹೆಚ್ಚೋ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದು
 ಇನ್ನಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರ! ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯ!" ಎಂದು
 ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು
 ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿದನು.

"ಇದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಅಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯವದರಿಕ್ಕೆ ಏನಿದೆ?
 ಆ ಕಂಚುಕೋಟಿಯನ್ನು ಸಂಬಂಧಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ
 ಒಂದಾನೊಂದು ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅರಿವಾರಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ
 ನಾವು ಕಾಡು ಕಾಡು ಹಿಡುಗುತ್ತ, ತಂತ್ರಗಾರ
 ಮುದುಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದೇವೆ" ಎಂದನು
 ಭಟರ ನಾಯಕ.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಹನ್ನೆ ಬಲ ಅಂಗೈಯನ್ನು
 ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿ, "ಆ! ಈಗ ಎಲ್ಲಾ
 ಗೊತ್ತಾಯಿತು! ಆ ಮುದುಕನ ಹತ್ತಿರ ಕಂಚು
 ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ
 ಚಿತ್ರವಿವರಣೆಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ ಅನುಮಾನ
 ವಾಗಿದೆ. ಆ ಮುದುಕನ ಮಗ ದೇವಲನಂಬವ
 ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ್ದಾನೆ
 ನಿಮ್ಮ ರಾಜ! ಏಜತಾನೇ! ನಿಮ್ಮ ರಾಜನಿಗೆ
 ಒಂಟೊ ತಿಳಿಯದು. ಶುಭ ಮುಗ್ಧ ಮನಸ್ಸು!
 ಅದರ ಕಥೆಯೇ ಬೇರೆ!" ಎಂದನು.

ಭಟರ ನಾಯಕನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ವರೀಕ್ಷಿಸಿ
 ನೋಡುತ್ತ, "ಅಯ್ಯಾ, ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಜ್ಞಾನಿಗಳ
 ಹಾಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞರಿಯವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ
 ಅಂಗೈಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿವರಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾಣುವುದೆಂದರೆ
 ಅಶ್ವಾತ್ಥರ್ಯವೇ ಸರಿ!" ಎಂದನು.

"ಯಾರಿಗೆ ಆತ್ಮಯಾ? ನಿನ್ನಗೋ, ನನ್ನಗೋ?" ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಭಟರ ನಾಯಕನನ್ನು ನೋಡಿ, "ನೀವು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಕಲ್ಲಿನ ರಾಶಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಇರುವ ಹಳ್ಳ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾದುಕೊಂಡಿರಿ. ನಾನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಧ್ಯಾನಮಾಡಿ, ಕೆಲವು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒದುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡಿ ರಾಜವರ್ಷಾಸಕ್ತಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಇದು ಈಗ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ. ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ? ಹೂ, ಹೊದಡಿ!" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುವಂತೆ.

ಹೀಗೆಲ್ಲ ದಾತನಾದುದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಹತ್ತಿರ ಎದೆನೋ ಅವನುನು ಶಕ್ತಿಗೀವೆಯೆಂದು ಭಟರ ನಾಯಕನು ಭ್ರಮಿಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟುಬಿದ್ದವನ ಹಾಗೆ "ಅಪ್ಪಣೆ! ಅಪ್ಪಣೆ!" ಎಂದು ತನ್ನ ಅನುಕರಣೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕಲ್ಲು ರಾಶಿಯ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೋದನು. ಅವರು ಕಲ್ಲು ರಾಶಿಯ ಹಿಂದೆ ಕೂಡ ಹೋಗು ತ್ತರೇ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ತುಸು ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಹೋಗಿ, "ಒಳ್ಳೇದೇ ಅಯಿತಯ್ಯಾ ಪಾಂಬವಂತಾ! ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಾಡಿದ್ದೇನೆ. ದೇವಲಿಪಿಗೆ ಅಪಾಯವೇನಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿರುವಿ ಪಾಂಬವಂತಾ?" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಮುದುಕನು ಮರಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ಅಚ್ಚು ನೋಡುತ್ತಾ, "ಪಾಂಬ ವಂತನಾರು?" ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

"ನೀನೇ ಪಾಂಬವಂತನು. ಓ ಮುದುಕಾ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿರುವ ಜಿನ್ನಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಾಗೆ ಕರೆದನು. ನಾನು ಈಗ ಶಿರಸಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಮಗ ದೇವಲಿಪನ್ನು ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ

ನಿನ್ನಿಗೆ ಕಂಡುಕೊಡಬೇಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಧನರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಧಾನ್ ಕೂಡಾ ಕೊಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗ ತಿಳಿಸುವ ಚಿತ್ರಪಟ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಹೇಳಬಿಡು" ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

"ನಿನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇನು?" ಎಂದು ಅನುಮಾನದಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಮುದುಕ.

"ನಂಬದೆ ಇದ್ದರೆ ನಿನ್ನಿಂದ ವಿನು ತಾನೇ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ? ನಂಬತರೆ ನಿನ್ನಗೂ ನಿನ್ನ ಮಗನಿಗೂ ಕ್ಷೇಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ವತ್ತಿಮ ಸಮುದ್ರದ ತೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳುಕೊಬೆ ಇರುವುದೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಧಿ, ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಧಾವಿಸ ಬೇಡ. ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಎಂದೂ ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮುಟ್ಟುವುದು ನಿಜ. ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲವು ಸಮೀಪದ ದಾರಿಯೋ, ಸುಲಭ

ವಾವ ದಾರಿಯೋ ಹಿಗ್ಗಬಹುದು. ಆಪ್ತೇ ಹಾನೇ ?
ಶಮ ಶಮ ಕೂಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೀಳು
ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ ಮುದುಕನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ
ಮಾತಾಡದೆ, ತನ್ನ ದುಕ್ಕನೀಳಿಗೆ ಅಡಗುಟ್ಟು
ಕೊಂಡಿದ್ದ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ತಾಲವತಗಳ ಕಟ್ಟನ್ನು
ಹೊರತೆಗೆದು, ಅದನ್ನು ಬೀಸಬೇಗಿಯ ಹಾಗೆ ಗುಂಡಿಗೆ
ಬಡಿದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ, "ಇನ್ನೂ, ಕೆಲವು
ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ
ಚಿತ್ರವಟ!" ಎಂದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಆ ಪಟವನ್ನು ಕ್ರೋಧಿಯಿಂದ
ಪರೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಂಡನು. ಎದರಲ್ಲಿ ಗುಡ್ಡಗಳು,
ಕಾಡುಗಳು, ನದಿಗಳು, ಮರುಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಕೃತ್ಯ
ವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸ
ಲ್ಪಟ್ಟ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ತಾಗಿಕೊಂಡು ಎತ್ತರವಾದ ಗೋಡೆ
ಗಳಿಂದ ಆವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟದರ ನಡುವೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ

ಭವನಗಳು ಹೊಗೆಯುತ್ತವೆಂದು ವಿನೋ ಮುಚ್ಚಿದ
ಪಾಗಿಣಾಂತ್ರಿತ್ತು. ಅದೇನಾದರೂ ಮಾಯೆಯೋ ?

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನೊಳಗೆ ಎಳುತ್ತಿದ್ದ ಭಯಾಂ
ರೋಲನೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತೊಂದು, "ಈ ಕಾಡು,
ನದಿ, ಮರುಭೂಮಿಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಮಾನವ
ಮಾತ್ರನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಲು ಸಾಧ್ಯ
ವಿದೆಯೇ ?" ಎಂದು ತನ್ನಂತಾನೇ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿಕೊಂಡನು.

"ಈ ಕೆಲವುಕೋಟಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಜ
ರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನೀಗ
ಮುದುಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರೇ ನಾನೊಬ್ಬನೇ
ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು ಮುದುಕ.

ಮುದುಕನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರ
ವರ್ಮನು ನಕ್ಕು, "ಸರಿ. ಈ ಪಟವನ್ನು ವನಗೆ
ಕೊಡು, ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಈ ಕೆಲವುಕೋಟಿಯನ್ನು
ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಕೆಲವು ನನ
ಗೇನಿದೆ ? ನಿನ್ನ ಮಗ ದೇವನನ್ನು ಕೂಡಾ ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಆ ಗುಂಡಿಲಿ
ನಲ್ಲಿ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿರುತ್ತಾ. ಚಂದ್ರವರದ ಕಾಜಿ
ವಾದ ತಿಮ್ಮಿಂಜನೊಂದಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನೂ
ಮಾತಾಡಿ ನಾನೂ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನೂ ತಿರುಗಿ
ಬರುವವರೆಗೂ ನಗರದಲ್ಲೇ ನಿನ್ನಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಸತಿ
ಗಳೂ ಇರುವ ಹಾಗೆ ವಿವರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಮುದುಕನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ
ಬದಲಾಗಿ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಚಿತ್ರಪಟ
ವನ್ನು ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, "ಇದರಲ್ಲಿ
ಮೋಸಾಸ ಮೂಡದಿರಲಿಲ್ಲ! ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾಗಿ ಹದಿನೆ
ಕೊಂಡಿರು. ಈ ಮುದುಕನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದು
ಮಹಾ ಪಾಪವೆಂದು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಂಬಿ
ದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

"ನಿನ್ನನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನೂ ನಾನೊಂದಿಗೂ
ಮೋಸಮಾಡಲಾರೇವು. ಕಾಜಿವಾದ ತಿಮ್ಮಿಂಜನನ್ನು

ಕೂಡಾ ಅವನು ಸನ್ಮಾರ್ಗದವನಾಗಿದ್ದರೆ ಮೋಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಲದೆ..." ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಮಾತು ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಬೋರಾಗಿ ಕುದುರೆಯ ಪೇಷಾರವು ಕೇಳಿತು. ಅವನು ಮರಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಕಲ್ಲುರಾಶಿಯ ಗುಡ್ಡದ ಕಡೆಗೆ ಹಣಕೆ ನೋಡಿದನು.

ರಾಜಭಟರ ನಾಯಕನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಆ ಗುಡ್ಡದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಏರಿಸಿ ಗುಡಿಸಲಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕುದುರೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ "ನಾನು ರಾಜಭಟರನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ರುದ್ರಪುರದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ರಾಜನನ್ನು ಸಂಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲೇ ಇರುಳುಕುದು. ನಾನು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ವಿನಗಾಗಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನೀನು ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹಾಯಾಗಿ ವಾಸಮಾಡುಳುಕುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಭಟರ ನಾಯಕನಿಗೆ ಇದಿರಾಗಿ ಹೋದನು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ತನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಭಟರ ನಾಯಕನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು "ಅಯ್ಯಾ, ಶಾವು ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾದರೂ ಬಾರದಿರು ವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನಾನೇ ಹೊರಟು ಬಂದೆನು. ಈ ಕುದುರೆ ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ಬೇರೆ ಕುದುರೆಯಿದೆ. ನೀವು ನಗರಕ್ಕೆ ಬರುವರೆಂದು ವಾರ್ತೆ ಕೊಡಾ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

"ನಾನು ಕೆಲವು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಆವಾಹನೆ ಮಾಡಲು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಹೋದೆನು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜನನ್ನು ಕುರಿತು ಆ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೂಡಾ ಒಳ್ಳೇ ಮಾತು ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಯಿತು. ನಿಮ್ಮ ರಾಜನು ಅಷ್ಟು ದುಷ್ಟನಾಗಿರು ವನೇನು? ಒಂದು ವೇಳೆ ನನ್ನ ಗುರುಗಳು ಹೇಳಿದ

ಶಿವಸಿಂಹನೆಂಬ ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜನಾದರೂ ಇರುವನೋ?" ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ

"ಹಾಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜನು ದುಷ್ಟನೋ ಒಳ್ಳೆಯವನೋ ಕೇವಲ ಭಟರಾದ ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ? ಆ ಸಂಗತಿ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ನೆರೆಯ ರಾಜರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಮಗೆ ಬೇಕಾದುದೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸು ತಪ್ಪದೆ ಸಂಬಳವೂ ಭತ್ಯೆಗಳೂ. ಅವುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದರೆ ರಾಜನು ಒಳ್ಳೆಯವನು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕೆಟ್ಟವನು. ಆದ್ದೇ ಹೇಳಬಹುದು" ಎಂದನು ಭಟರ ನಾಯಕ.

ಭಟನಾಯಕನ ಮಾತಿನಿಂದ, ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ತಾನು ಶಿವಸಿಂಹನೆಂದಿಗೆ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಬೇಕೆಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಕೆಂಚುಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರಬೇಕಾದರೆ ತನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನಸಹಾಯವೂ ಬೇಕು. ಅದು ಶಿವಸಿಂಹನಂತಹ ರಾಜನಿಂದಲೇ ಲಭಿಸುವಂತಹುದು. ಒಬ್ಬನೇ ಕೆಂಚುಕೋಟಿಗೆ

ಹೋಗಲು ನೋಡುವುದೆಂದರೆ ಅತ್ಯಹತ್ಯೆಗೆ ಸಮಾನವೇ ಆದೀತು! ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಅಪಾಯಗಳನ್ನು ಇದ್ದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರ ರಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾರೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ತಾನು ಶಿವಸಿಂಹನೊಂದಿಗೆ ವಿಜಯನಗರ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಮೂಲಕ್ಕೆ ಗಂಡಾಂತರ ಬರಬಹುದು. ಈ ರಾಜಭಟರನ್ನು ನಂಬಿದ ಹಾಗೆಯೇ ಆ ಶಿವ ಸಿಂಹನನ್ನೂ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನೆಂದು ನಂಬಿಸಬೇಕು.

ಹೀಗೆ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ನಿಶ್ಚಯಿಸುವವರಲ್ಲಿ ಭಟರ ನಾಯಕನು, "ಅಯ್ಯಾ, ಇನ್ನು ಸಾಕ್ಷಿ ಶಯ್ಯ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೊರಡೋಣವೆ ?" ಎಂದು ಕುದುರೆಯನ್ನು ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಸರಿಸಿದನು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕಡಿವಾಣ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕಾಡುಬಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಕಣಿವೆಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಯಾಣಿಸಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನೂ ರಾಜಭಟರೂ ಎರಡು ಗಜಗಳ ಮೇಲೆ ಕುದ್ರವರವನ್ನು ತಲುಪಿದರು. ನಗರದ್ವಾರಗಳೂ, ಬೀದಿಗಳೂ ತೆರೆದು ಕೋರಣಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ರಾಜಮಾರ್ಗದ ಎರಡು ಬದಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಪಗರವಾಸಿಗಳು ಸಾಲುಗಟ್ಟಿ ನಿಂತಿ

ದ್ದರು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ರಾಜಭಟರೊಂದಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ರಾಜಬೀದಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಜನರ ಗುಂಪಿನಿಂದ ಕರತಾಳಿದ ಧ್ವನಿಗಳೂ, "ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕರಿಗೆ ಜೈ" ಎಂಬ ಜಯೋಹಾರವೂ ಹೊರಟುವು.

ಆ ಕೂಗನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ಯಾದಂಶಿಸಿತು. ತಾನು ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕನೇ ? ಇದು ಬಹಳ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯೆಂದುಕೊಂಡವು. ಭಟರ ನಾಯಕನು ಘೇಳಿದ ಮಾತು ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಅವನು ಅಂಗೈಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, ಮುದುಕನನ್ನು ಕೂರಿತೂ, ಕುಳು ಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕುರಿತೂ ಸೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಭಟರ ನಾಯಕನಿಗೆ ಅತ್ಯದ್ಭುತವಾಗಿ ತೋರಿದ. ಆ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಅವನು ರಾಜನಿಗೆ ತಾನು ದೊಡ್ಡ ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂದು ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನನ್ನು ಇಂತಹ ಮರ್ಯಾದೆಗಳಿಂದಲೂ, ಮುಖಗುಪ್ತಿಗಳಿಂದಲೂ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ರಾಜನು ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿರಬೇಕಾದ ಪ್ರವರ್ತನೆಯೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಆಲೋಚನೆಗಳಿದ್ದುವು ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

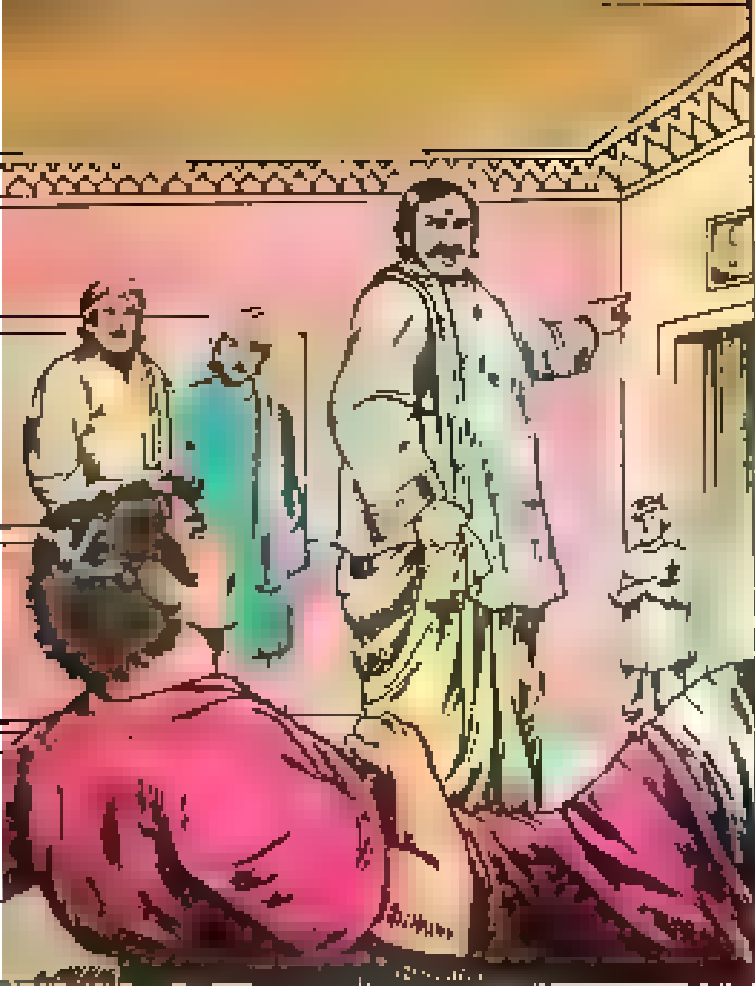

ಫಣಿಮವಕನನುಗಲು

ತನ್ನ ಕಲಮೊದಲ-ವರದಿ- ದರಿದ್ರರೊಳು
ಹುಡುಗೊಟ್ಟು ರಾಜಾತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮರದ
ಕಡಲೆ ಹೂಗಿ ಕೊಡುವದ್ದೆ ನೆಲಾತ್ರಿವ
ಕವನವು ಕೆಲಗಿಳಿಸಿ ತನ್ನ ಭಜನಂಧದ ಮೇಲೆ
ಬಿಡುಕೊಂಡು ಎರಡಿನಂಕೆ ಮನಃವಾಗಿ ಸ್ವತಃನದ
ಕಡಲೆ ನಡೆಯುಕೊಡಗಿವನು. ಆಗ ಕವದೊಳಗಿನ
ಬೇತಾಳವು ಮೂತಾಡಲು ತೊಡಗಿ "ರಾಜಾ.
ಈ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಗೊಟ್ಟು ನೀನು
ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀನು
ಅಸಹಾಯದೊರನೆನ್ನಲು ಯಾವ ಸಂದೇಹವೂ
ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವಿಷಯ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು
ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೆಲವು
ಮಕ್ಕಳ ಮಕ್ಕಳು ಮಿಡ್ಲೆಸ್ಕಮ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ
ಮಾಹಿತಿ ಕವನಗಳ, ಲೇಖನಗಳಿಗೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ
ವೈಷಯ ಗುಣ ಬಿಡು ಮಾರುವ ಕೆಲಸ ಅದೇ
ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಕಛೇರಿಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳ. ಆ ಕಛೇರಿ
ಯನ್ನು ಮನವುಕೊಟ್ಟು ಕೆಲವು ನಡೆಯುವ
ಕ್ರಮ ಗೊತ್ತಾಗಲಾರದು" ಎಂದರು ಹೇಳಿ
ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದರು.

ಬೆತ್ತಾಳಕಥೆಗ್ಯಾರು?

ಪಾಪಿರೀಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ಜಯಸಂದನೆಯೊಬ್ಬ ಧಾಸ್ಯ
ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶಾಖನಿಲಯ.
ಆ ಧಾಸ್ಯನ ಮೂರನೆಯ ಬಂಧುಪುತ್ರನು, ಒಳ್ಳೆಯ
ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಹೀನಾವಸ್ಥೆಗೆ ಬಂದ ಕಾರಣ
ವಿವಾಹವಾಗಿ ಬೇರೆ ದಾರಿ ಕಾಣದೆ ದಿನ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಿಶಾಖನು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಂದಗಾರನಾಗಿದ್ದನು.
ಒಳ್ಳೆಯ ಶುರುಕು ಚಟುವಟಿಕೆಗಳನ್ನೆಸಗುತ್ತಿದ್ದನು.
ಕುಟ್ಟು ಕೊಡಿದಾರದ ಅಲ್ಲಿ ಸೇವಕನ ಹಾಗೆ
ಬದುಕುವ ಹಾಗಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ತನ್ನ ದುರದೃಷ್ಟ
ವನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಅವನ ಧಾಸ್ಯವು ಯಾವಾಗಲೂ, ತಾನು
ಜಯಸಂದನೆಯನ್ನು ಮೊದಲೆ ಧಾಸ್ಯನು ಹೀಗೆ
ಅಗಲುವೆನೋ, ಎಂದು ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಗಲುವೆನೋ
ಎಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವನು ಇತ್ತೀಚಿನದನ್ನು ಅರೋಪಿಸಿ
ಹಗಲುಗಲಸು ಕಂಡುಕೊಂಡೇ ಇರುವನು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಹಿಡಿಯ
ಮೇಲೆಯೂರುದಾರದ ವಿಶಾಖನು ಮೇಲೆಯಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.
ಆ ತಂದಾಪತ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಕನಸು ಬಿದ್ದಿತು.
ಅವರಲ್ಲಿ ಅವನು ಜಯಸಂದನೆಯ ಸಾಹಸಾರನಿಗೊಬ್ಬನೂ
ಧಾರಿ ಮೊದಲೆ ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಜಯಸಂದನೆಯ
ಇವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವುಗನ್ನಲಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದಾರಿ
ಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮನಗೆ ಒಂದು ತನ್ನ ದಯದಿಂದ ಸೇವಕ
ಹಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶಾಖನು ಎಷ್ಟು
ಜೊಕ್ಕಾದರೂ ಅವನನ್ನು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಣದೆ.
'ಲೋ ಜಯಸಂದನಾ, ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತೆಯೋ !' ಎಂದು
ಕರೆಯುವಂತೆ ಕನಸುಕಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದನು.

ವಿಶಾಖನ ದುರದೃಷ್ಟದಿಂದಲೋ ಎನೋ,
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜಯಸಂದನೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ
ಇದ್ದನು. ಅವನು ವಿಶಾಖನ ಮಾತುಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕಣ್ಣು ತಿರುಗಿಸಿಕೊಂಡು
ಒಂದು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಳೆದೊಮ್ಮೆ ಬೆಚ್ಚಗೆ ನಾಲ್ಕು
ವಟುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಬೀದಿಗೆ ಹೊರಟನು.

ಅವನು ಮೊದಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜಯಸಂದನೆಯ
ಬಂಧು ಬಳಗದವರೂ, ದಾಸದಾಸಿಯರೂ
ವಿಶಾಖನನ್ನು ಗೇಲಿಮಾಡುತ್ತ ನೋಡಿದರು.
ಆ ಅವಮಾನವನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ವಿಶಾಖನು
ಪಾಪಿರೀಪುತ್ರನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೊಬ್ಬವೆ
ಅವನು ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಾಗ,
ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ತಪೋಸಪ್ತವಾಗಿದ್ದವನು ಮುಸು
ಯ್ಯನನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವನು ಅವನನ್ನು ಮುಂದೆ
ಸಾಕ್ಷಾತ್ ನಮಸ್ಕಾರವಾಗಿ ಬಿಡಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮುಸು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಿ
ವಿಶಾಖನನ್ನು ನೋಡಿ. "ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನಿಂದ ನಿನಗೆ
ನನಗಿಬೇಕು ?" ಎಂದು ಪಾಪಿರೀಪುತ್ರನಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದನು.

ವಿಶಾಖನು ಎದ್ದು ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ನಡೆವ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಮಹಾತ್ಮರೇ, ದಯೆ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಜಯನಂದನು ಬಾಸನಾಗುವ ಹಾಗೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

ಮುನಿ ತನ್ನ ದಿವ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಯನಂದ ಸಾಹುಕಾರನ ಪೂರ್ವಾಪರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೆನೆದು ನೋಡಿಕೊಂಡು, "ಆ ಜಯನಂದನು ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಇಷ್ಟೊಂದು ಧನವಂಶನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ನೀನು ಯಾವ ಕಷ್ಟ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡದೆ ಅವಗಮ್ಯ ದೊಡ್ಡ ಧನವಾಗಬೇಕೆಂದು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಿರುವಿ. ನಿನ್ನೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಣಸುಗಳು ಬೀಳುವುದು ಎಷ್ಟು ಸಹಜವೋ ಕಣಸಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬಲ್ಲವೂ ನಿಜವಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದು ಕೂಡಾ ಅಷ್ಟೇ ಸಹಜ. ಈ ದಿನದಿಂದ ನೀನು ಸ್ವಂತ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ದೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡು" ಎಂದನು.

ಮುನಿ ಹೇಳಿದ ಹಿತವಚನಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ವಿಶಾಖನು ಬೇಸರವಟ್ಟು, "ಮಹಾತ್ಮರೇ, ತಾವು ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವ ಸಾತಮೇ ಇದೆ. ಮೊಸರನಮೇನೂ ಇಲ್ಲ ತಪ್ಪೇ ಮುನಿಮಹರ್ಷವರಾದ ತಾವು ನಾನು ಕಾಣುವ ಕನಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಂತೋಷ ಸುಖವೇ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮುನಿ ಹೊಂದಹಾಸವಾಗಿ, "ಇದು ಬಹಳ ಜ್ಞಾನ ಸಂಗತಿ. ನೀನಿಗೆ ಒಂದ ಸತ್ಯವೂ ನಿಜವಾಗಬೇಕೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೆ. ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಆರು ಸಾರಿ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಾನು ಸತ್ಯವೆಲ್ಲಿ ನೋಡುವೆಲ್ಲಾ ನೋಡು. ಇದನ್ನು ಮಾಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುನಿ

ವಿಶಾಖನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದಿವ್ಯ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಿಸಿದನು.

ವಿಶಾಖನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾದಾಗ ಮುನಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ಒಂದು ಸಂಗತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆಯವ್ವ, ನಿಲ್ಲು. ಈ ಮಂತ್ರವು ನಿನಗೆ ಮೂರುಸಾರಿ ಮಾತ್ರವೇ ಉಪಯೋಗವಾಗುವಂಥದ್ದು. ಅದಂದರೇ ಒಂದಿ ಕೆಲಸತೆಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಮರೆಯಬೇಡ ಇಂತ ಉಪಯೋಗ ನಿನಗೊಬ್ಬನಿಗೆ ಅಲ್ಲದೆ ಹತ್ತು ಮಂದಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳು" ಎಂದನು.

ವಿಶಾಖನು ಪಾಠಲೀಪುತ್ರಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬರುವಾಗ ಆಗ ರಾತ್ರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಒಂದು ಧರದ ಜಗಲಿಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಮುನಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ

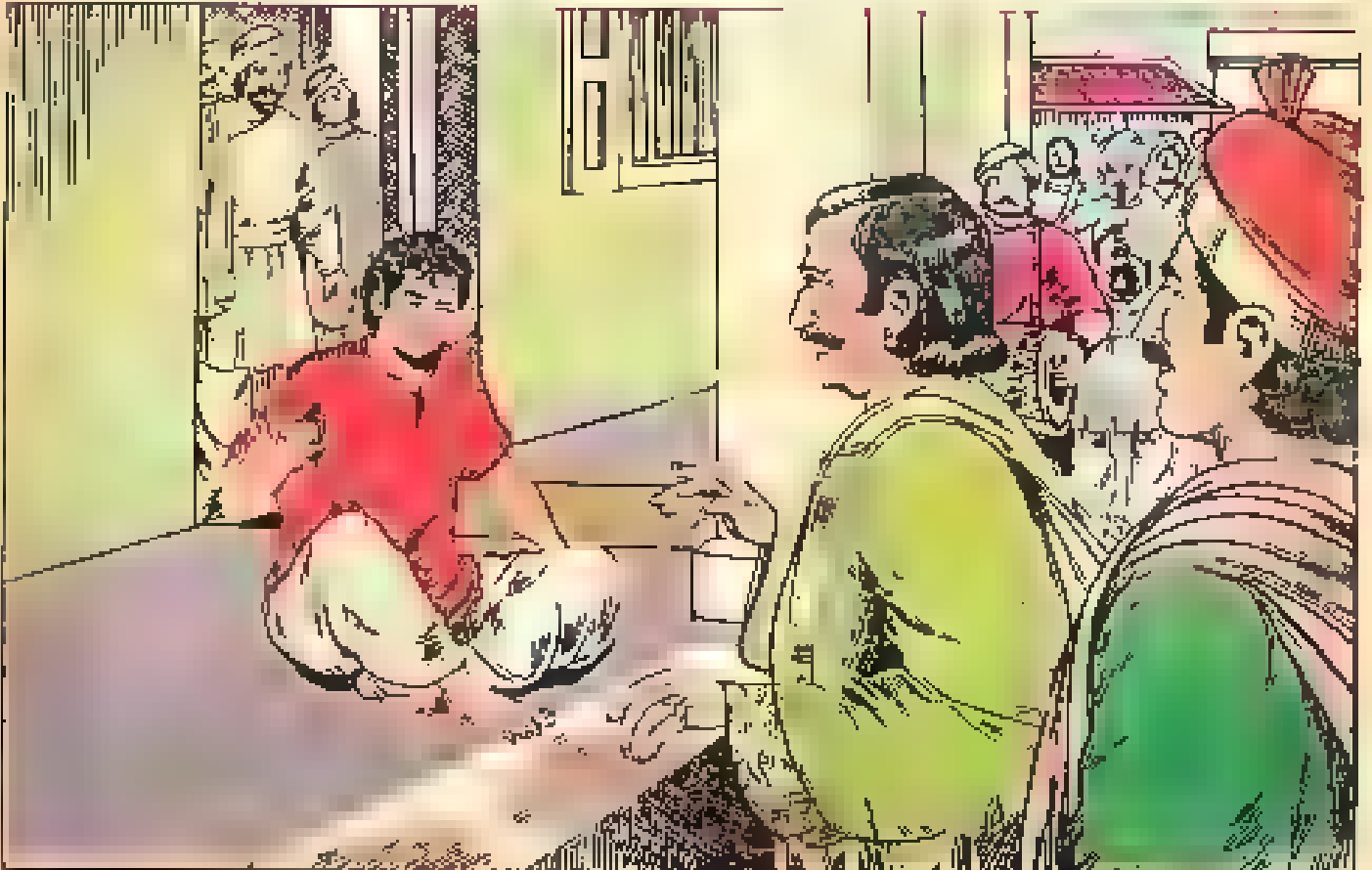
ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಅವನಿಗೆ ಸಿದ್ಧ ಬಂದಿತು ಆ ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೊಂದು ಕಸನು, ಜಯನಂದ ಸಾಮಾನ್ಯನು ಅವನ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಕ್ಷಮೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಅಲ್ಲದೆ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡ. ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಕುಳಿಯನ್ನು ಅವನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂತಲೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ.

ವಿಶಾಖನು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಗಿಳಿದು ಎಚ್ಚರಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತನಗೆ ಬರುವ ಕಸನನ್ನು ಮೆಲುಕು ಹಾಕತೊಡಗಿದನು. ಈ ಬಗೆಯ ಕಸನು ಅವನಿಗೇನೂ ಹೊಸತಾಗಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಅವರೂ ಮಂತ್ರವ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸ ರಿಕ್ಕಾಗಿ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೋರಿತು.

ಅಂತರೇ ಅವನು ಮನಿ ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಆರುಸಾರಿ ಪಠಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಧಿಯ ಮುತ್ತು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಡದಿದ್ದುದರಿಂದ, ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿ ಒದಗಿಕೊಂಡನು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಶಬ್ದವಾಡುವ

ರಿಂದ ಎದ್ದು ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣುಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದನು. ಅವನಿಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಅಚ್ಚಿಪ್ಪನ್ನುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನ ಇದ್ದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಜಯನಂದನು ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ, ಮೇಳತಾಳ ವಾದ್ಯಗಾರರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವನ ಪತ್ನಿರ ಬರುತ್ತಿದ್ದನು.

ವಿಶಾಖನು ತನಗಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ತಬ್ಧನಾಗಿ ಬರುವುದರೊಳಗೆ ಜಯನಂದನು ಅವನೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ವಿಶಾಖಾ, ನಡೆದುದೇನೋ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು. ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಾರಪ್ಪಾ. ಇದೇ ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೊದಲು ತಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೀನು ಇಲ್ಲಿರುವ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅವಳು ಅಲ್ಲ, ಕೂಡಲೇ ಸಕಲ ಮಂತ್ರಾದೊಳಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಏಂದು ನನ್ನ ಅಳವಡವಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ವಂತೆ ಕುಲದೇವತೆಯ ಅಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಂತ್ರಾಧ್ಯಾಪನದೊಂದಿಗೆ ಕರವ. ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದೆನು. ಹೋಗೋಣ, ಬಾರಪ್ಪಾ" ಎಂದನು.

ವಿಶಾಖನು ಏಕೈಕ ಒಪ್ಪಿಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅದೇನೂ ತನಗೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತೋರಿಸಿ, ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಜಯನಂದ ನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ಆಮೇಲೆ ಒಂದು ವೈಭವ ದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮೂಲಿನಿಯನ್ನು ವಿಶಾಖನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು.

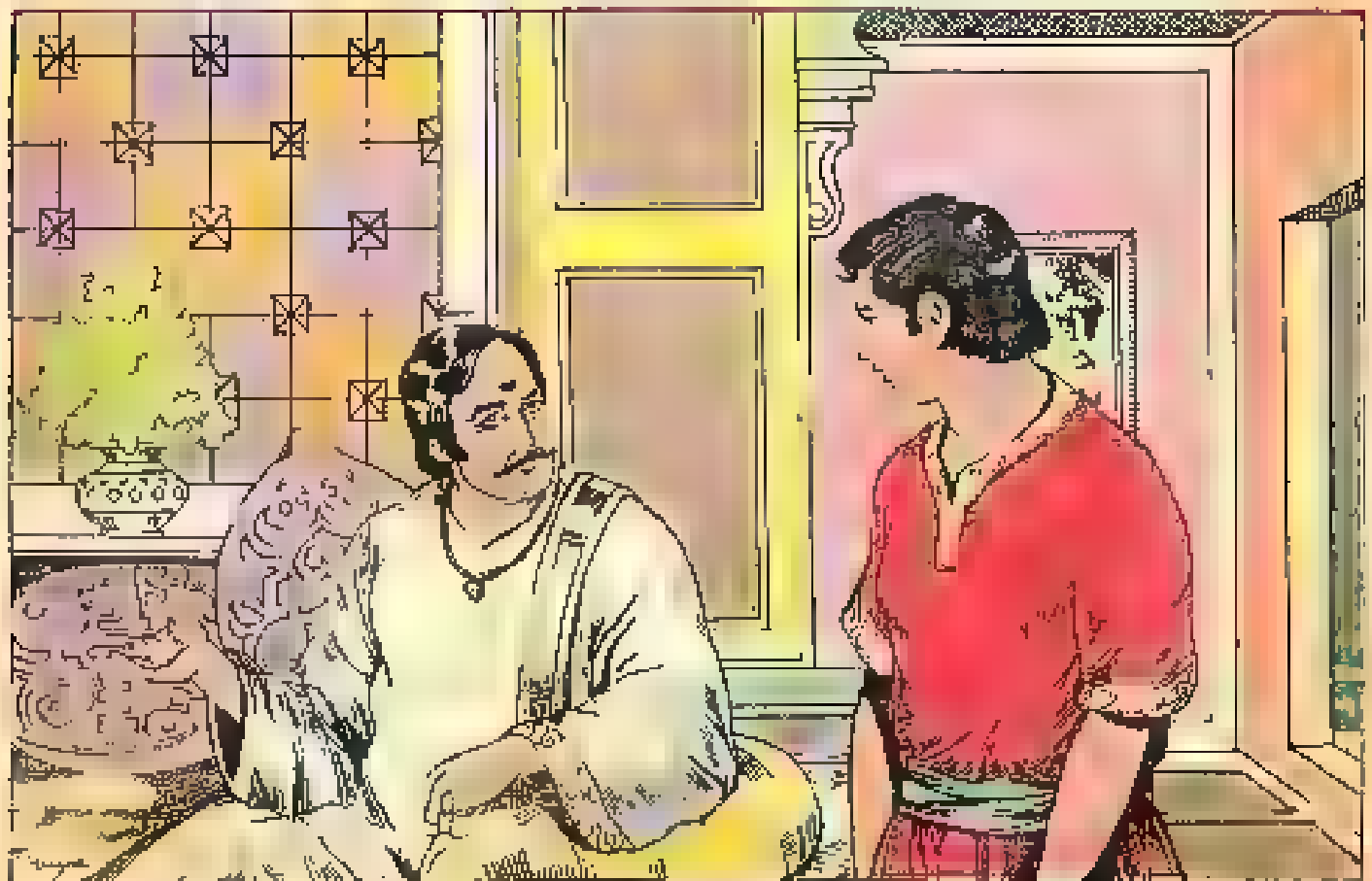
ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮೂವನ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಬಿಟ್ಟ ವಿಶಾಖನಿಗೆ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳು ಇದಿರಾದುವು. ಒಂದೆ ಅವನು ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇವಕನಾಗಿ ಬದುಕಿದವನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಪತನವನ್ನು ಅವನ ಬಾವ ಮೈದನಂದಿರು ಮರೆಯಲಾರದೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ದಾಸದಾಸಿಯರು ಕೂಡಾ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಅಹಸ್ತಿಕ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಯನಂದನು ಒಂದು ದಿನ ವಿಶಾಖನೊಂದಿಗೆ, “ನೀನು ನನ್ನ ಅಳಿಯನೆಂದು ಮತ್ತು ಜನರು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು

ಕ್ಕಿಂತಲೂ, ನಾನು ನಿನ್ನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಾವನೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂತೋಷವನಿಸು ತ್ತದೆ, ನಿನ್ನಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಧನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿ, ನನ್ನನ್ನು ಮೀರಿಸುವಂತಹ ಶ್ರೀಮಂತ ನಾಗು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ನನಗಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶಾಖನು ಅಂಗೀಕಾರವಿತ್ತನು. ಅವನು ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಮೂಲ ಧನವನ್ನು ಜಯನಂದನು ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ವಿಶಾಖನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮೂಲಿನಿಯೊಂದಿಗೆ, “ಮದುವೆಯಾಗಿ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಧನವಂತನಾಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅವರ ಇಚ್ಛೆ ನೆರವೇರಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕೆಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದೇನೂ ಕಷ್ಟ ವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು.

“ನೀವು ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಧನವಂತರಾಗದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವೇನಿದೆ? ನಮಗಾವರೂ ಅವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬೇರೇನು ಬೇಕಾಗಿದೆ?” ಎಂದಳು ಮುತ್ತಾ ಮೂಲಿನಿ.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ವಿಶಾಖನಿಗೆ, ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಾರವು, ಮೂರು, ಆರು, ಹನ್ನೆರಡರ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತರಿಸುತ್ತ, ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಅವಳು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದಲ್ಲಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಧನಿಕರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನಾದಂತೆ ಕನಸು ಕಂಡಳು.

ವಿಶಾಖನು ಪದಮಾನಂದದಿಂದ ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ನಿದ್ರಾಹೀನಳಾದಳು, “ಅಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸಂತೋಷವೇ? ಹೀಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಣುತ್ತ, ಕುಳಿತುಕೊಂಡರೆ ಏನಾದೀತು? ನನ್ನ ಅವು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅಜ್ಞಾನದ ಧನಾರ್ಜನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ, ಎಷ್ಟು

ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ದಾರಿಯಿಂದನ್ನು ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದವರು ಕಥೆಗಳಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ” ಎಂದಳು.

ಅವಳ ಮಾತು ಕೇಳಿ ವಿಶಾಖನು, ತನಗೆ ಮುನಿಯೊಬ್ಬನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡಿತ ಮಂತ್ರದ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳಿಗೆ ಅದು ನಂಬುಗೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೂಡಾ ಅವನು ನೋಡಿದ ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೇಳುವ ಕೆಟ್ಟಕಥೆಯಾಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಕೊಂಡಳು. ವಿಶಾಖನು ಆರುಸಾರಿ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿ, ತನ್ನ ಕನಸು ನಿಜವಾಗಬೇಕೆಂದು ಅಂದುಕೊಂಡನು.

ಮತ್ತೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುವುದರೊಳಗೆ ಅವನ ವ್ಯಾಪಾರವು ಬಹುದೊಡ್ಡದಾಯಿತು. ಪಾಟಲೀಪುತ್ರದಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬ ಕೋಟೀಶ್ವರನಾದನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಮೂಲಿನಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರತೊಡಗಿತು. ಗಂಡನ ಮಾತನ್ನು ಈಗ ನಂಬಿದಳು.

ಆಗ ಏನಾಯಿತೆಂದರೆ, ವಿಶಾಖನು ಅಷ್ಟು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಕೋಟೀಶ್ವರನಾದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದವು. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿರುವ ಅವನ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು, ವಿಶಾಖನು ಕಲಬೆರಗಿಯ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತಾನೆಂದು, ಕಳ್ಳ ರಸ್ತೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ರಾಜನನ್ನು ಮೋಸಪಡಿಸುತ್ತಾನೆಂದು, ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದು ಪದಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿದರು.

ಆ ಪದಂತ್ರಿಗಳು ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ರಾಜನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು, ರಾಜನು ವಿಶಾಖನ ಮೇಲೆ, ತನಗೆ ಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಧನಾರ್ಜನ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಅಪರಾಧದ ಪತ್ರವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸಿದನು. ರಾಜನು ನಿರ್ಭಯಿಸುವ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹತ್ತು ದಿನಗಳೊಳಗೆ ಕಟ್ಟದೆ ಹೋದ್ದಿ,

ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಾಗಿ ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು. ದೊಡ್ಡ ಪೇಜೇ ಬಂದಿತು.

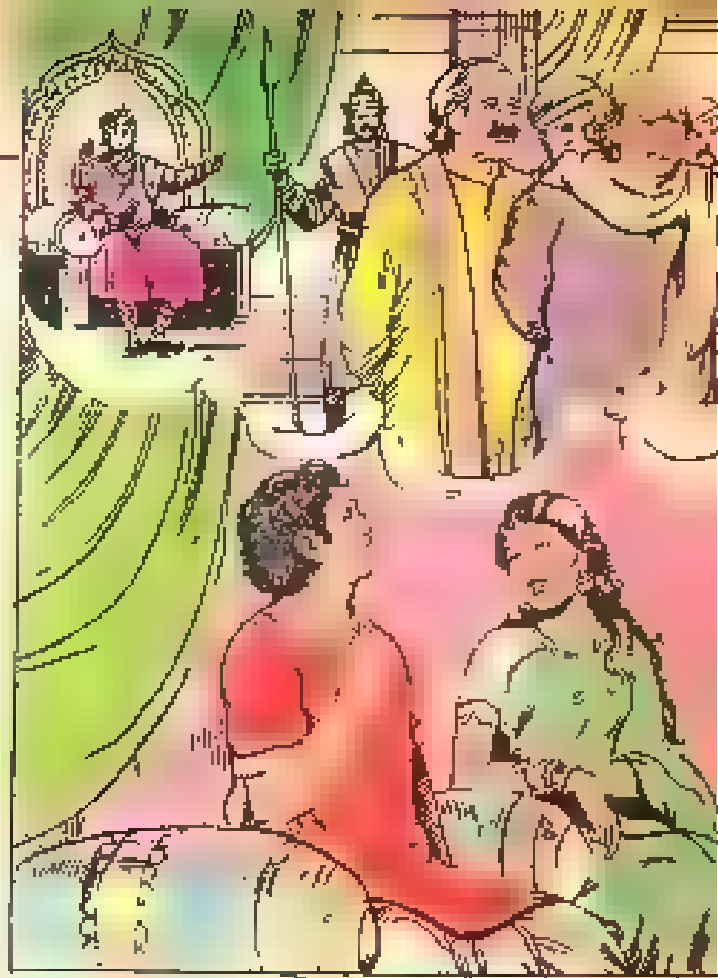
ವಿಶಾಖನು ಅಂತಹ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಅವನ ಮಾವಯ್ಯನಾದ ಜಯಸಂದನು ತೀರಿಹೋದನು. ಹೀಗಾಗಿ ವಿಶಾಖನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವಾದರು.

ರಾಜನು ಕೊಟ್ಟ ಗಡುವಿನ ದಿನ ಸಮೀಪಿಸು ತ್ತಿದ್ದಿತು. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೋರದೆ ಕಳವಳ ಪಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿಶಾಖನಿಗೆ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿ ನಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು. ತಾನು ಆ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿ ಪ್ರತಿಸ್ಪರ್ಧಿಗಳಾದ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರನ್ನು ಜೊನ್ನಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ವಿಶಾಖನು ಕನಸು ಕಂಡನು.

ಈ ಕನಸಿನ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವಳು ಒವಳ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಾ, "ಇಷ್ಟೊಂದು ಒಲೆಯ ಸ್ವಪ್ನ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದ್ದು ಒಲೆಯ ಅದೃಷ್ಟ. ನೀವು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿದ್ದೀರ. ಈಗ ಬಂದ ಕಠಿಣ ಸಮಸ್ಯೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪರಿಷ್ಕಾರವಾಗಿ ಹೋಗು ತ್ತವೆ." ಕನಸು ನಿಜವಾಗಬೇಕೆಂದು ಭೇಗ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಅವನರ ಪಡಿಸಿದಳು.

ಅದರ ವಿಶಾಖನು ಎಷ್ಟೋ ಸುಖಯುಗಸ್ತ ನಾದವೆಂಬಂತೆ ಮುಖವಾಡಿಕೊಂಡು, "ನಾನು ಈಗಲೇ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮುನಿಯ ದರ್ಶನ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆಗಿಂದಾಗಲೇ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ವಿಶಾಖನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿರುವ ಆ ಮುನಿಯ ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ಈ ನಡುವೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುನಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಮಹಾತ್ಮಾ, ದಡುಮಾಡಿ ತಾವು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಅಪೂರ್ವವಾದ

ವರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಮಂತ್ರವು ನಿರುಪಯೋಗಿ ವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿರಿ" ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಮುನಿ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನಕ್ಕು, "ನೀನು ಇಷ್ಟು ಬೇಗದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ಕೇಳುವುದರಿಂದ ನಾನು ಕೊಟ್ಟ ವರವನ್ನು ಉಪಸಂಹರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಹೋಗಿ ಹಾರಪ್ಪ!" ಎಂದು ವಿಶಾಖನನ್ನು ಅರೇವ್ ಮಾಡಿದನು.

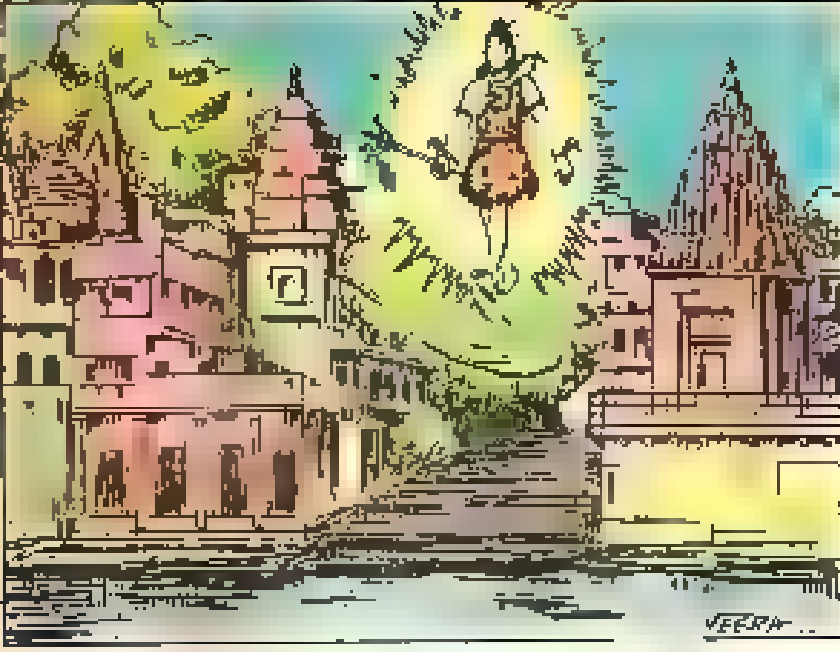
ವಿಶಾಖನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು, ತನ್ನ ಆಸ್ತಿ ಸೊತ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ, ರಾಜನ ಬಿಜಾಸಿಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಹೆಂಡತಿ ಯೊಂದಿಗೆ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಚಕ್ಕ ವಟ್ಟಣ ವನ್ನು ಸೇರಿ, ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಅದಾಯದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಡುತ್ತಾ, ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ಬಾಳ ಬಡುಕಿದನು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ
 "ರಾಜಾ, ವಿಶಾಖನು ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದರೆ
 ದೇಶಕ್ಕೇ ರಾಜನಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದನಲ್ಲವೆ? ಆ
 ಅವಕಾಶವನ್ನು ಜಾರಲು ಬಿಟ್ಟದ್ದು ಅವನ ಬುದ್ಧಿ
 ಹೀನತೆ ತಾನೆ? ರಾಜನಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ
 ವಂಶಿಕಗಳನ್ನು ಎಚ್ಚಿಸಿದವರನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ದಂಡಿಸ
 ಬಹುದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಎಂತಹ ವಿಷಮ
 ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳದಂತೆ ಹಾಯಾಗಿ ಜೀವಿಸಿ
 ಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದ್ದೆಲ್ಲ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಅವನೇಕೆ ಹಾಗೆ
 ಮಾಡಲಿಲ್ಲ? ಇದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದೂ
 ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡೆದು ಪುಡಿಯಾಗುತ್ತ
 ದೆಂದು ತಿಳಿ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.
 'ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗಂದನು: "ವಿಶಾಖನು
 ವಿಪರೀತ ಆಶೆಯುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೂ ಬುದ್ಧಿಹೀನ
 ನಾದವಲ್ಲ. ತಾನು ಕಂಡ ಕನಸುಗಳು ನಿಜವಾಗಿ
 ದಿರುವ ದಿನಗಳಿಗಿಂತ, ಅವು ನಿಜವಾಗುವ
 ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮನುಷ್ಯರು ವಿಪರೀತ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ
 ಗಳನ್ನು ಇರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಜವನ್ನು
 ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಮುನಿ ವಿಶಾಖನಿಗೆ ಹಾಗೆ
 ಎರವನ್ನ ಕೊಟ್ಟನೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಯಾವ
 ಲೋಕಗೃಹೆಯೂ ಇಲ್ಲದ ವಿಶಾಖನು ಪರದ
 ಸಹಾಯದಿಂದ ಶ್ರೀಮಂತನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹ

ವಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಬಂಧು
 ಗಳಿಂದಲೂ ದಾಸದಾಸಿಯರಿಂದಲೂ ಗೌರಿಗೆ
 ಒಳಗಾಗಿವಾನೆ. ಹಾಗೆಯೇ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ
 ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಪರಪ್ರಭಾವದಿಂದ
 ಕೊಟ್ಟಿತ್ತರನಾಗಿ, ಇತರ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳ ಈಶ್ವರ್ಯ
 ಸೋಯೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾದುದಲ್ಲದೆ, ರಾಜದಂಡನೆಗೂ
 ಪೆದರಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಈ ಅನುಭವಗಳ ಅನಂತರ
 ಅವನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾದುದೇನೆಂದರೆ, ಮುನಿ ಕೊಟ್ಟ
 ವಸ್ತು ಕನಸುಗಳು ಫಲಿಸುವುದಕ್ಕೇ ಹೊದಿತು.
 ಆಮೇಲೆ ಬರುವ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಇದಿರಿಸಲು
 ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲವೆಂದು. ಇದನ್ನು ತಿಳಿದುದರಿಂದಲೇ
 ರಾಜ್ಯಾನುಭವವೇನಿಲ್ಲದ ತಾನು ರಾಜನಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ,
 ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕತ್ತಿ ಹಿರಿಯವಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರಿ
 ಗಳನ್ನು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದಾದರೂ,
 ಆಮೇಲೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸಿ
 ವೃದ್ಧರಲ್ಲಿ, ಪ್ರಜಾರಕ್ಷಣಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿಫಲನಾಗಲೇ
 ಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಅರಿತಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದಲೇ
 ವಿಶಾಖನು ಮುನಿಕೊಟ್ಟ ಪರವಸ್ತು ಉಪಸಂಹರಿಸಲು
 ಕೇಳಿಕೊಂಡನು."

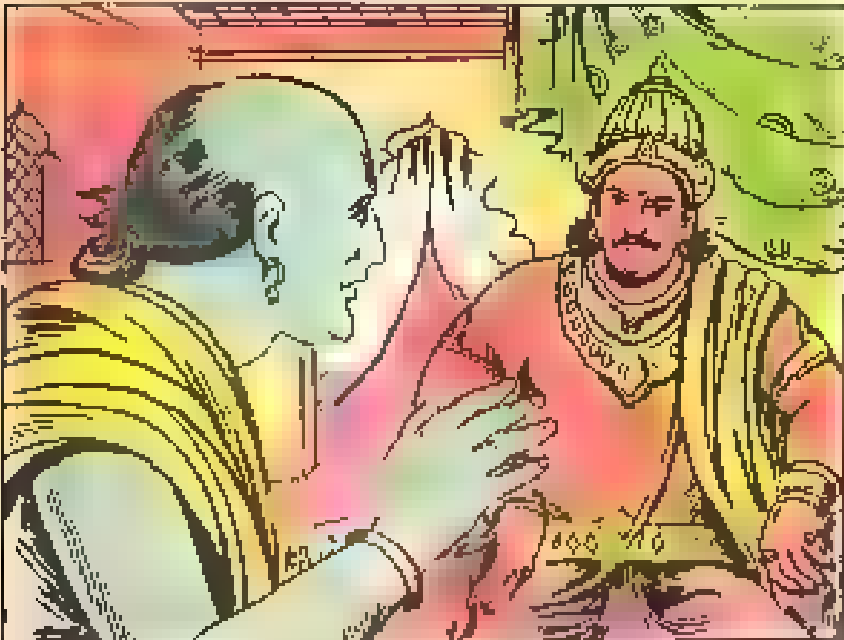
ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನವರಿಕೆವಾದ ಕೊಡಲೇ
 ಬೇತಾಳವು ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮೂಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ
 ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ನೇತಾಡತೊಡಗಿತು.

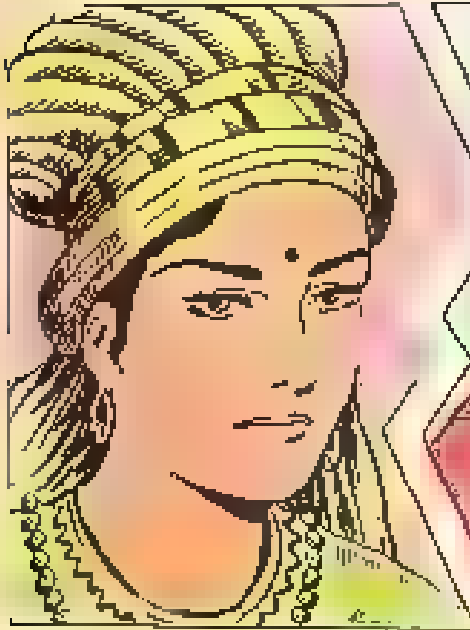
ಈ ಬಗೆಯ ರಾಜನ ಆದರಿಸಿದ ಭಾವವು ಶಿವನಿಗೆ ರಾಜನ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಿತು. ಆದರೂ ಶಿವನು ರಾಜನಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಮನವು ನಗದವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಈ ಸಂಗತಿ ಶಿವಭಕ್ತರ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ರಾಜನು ಎಂದಿನಂತೆ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿದ್ದನು.

ಕೆಲವು ವರ್ಷ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಶಿವನಿಗೆ ತಾನಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ ಪೂರವು ಹೇಗಿರುವುದೋ ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಕುತೂಹಲವಾಯಿತು. ನಗರವು ಹೇಗಿರುವುದೆಂದು ನೋಡಿ ಬರಲು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲವು ಗಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ರುದ್ರ, ಸೂರ್ಯನು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿ. ಅಲ್ಲಿಯೆ ಅವರ ತಂದೆಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಗಂಭೀರವಾದ ರಕ್ಷೆಯೇ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತು.

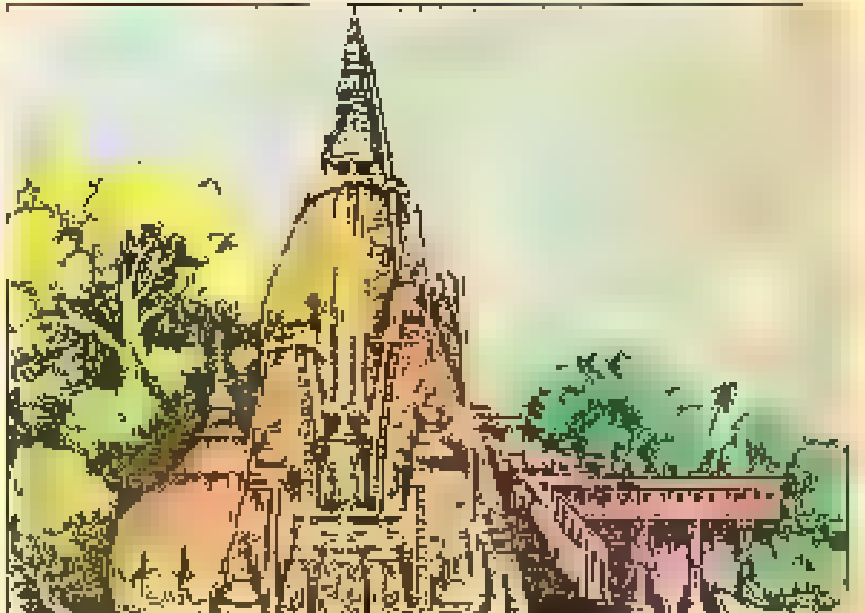
ಒಂದು ದಿನ ಏಳು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ರಾಜನತ್ತಲೆ ದಿವ್ಯರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಮಹಾಶ್ವನು ಕೇವಲ ಒಳ್ಳೆಯವನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಸಾಲದು, ಅವನಿಗೆ ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಚಿಂತೆಯೂ, ಧರ್ಮದ ಇಚ್ಛೆಯೂ ಇರಬೇಕು. ಅವನಿಗೆ ನೀನು ಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ತಿಳಿ ಹೇಳಿದನು.

ಶಾಸನು ಈ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಶಿವನಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಾದೊಂದು ಅಲಯವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶಿವಲಿಂಗವನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿದನು. ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇನಂದಿನವಾದ ಶಿವನು ಮಾತ್ರ ಕಾಶೀ ಹೊಕ್ಕು ಬಂದನು.

ಕಾಲ ಪ್ರಸಾರದಲ್ಲಿ ಹರಿಯ ಶಿವಾಲಯವು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಾಲಯವು ಇಂದೋರನ್ನು ಪರಿವಾಲಿಸಿದ ರಾಣಿ ಅಶ್ವತ್ಥಾಮಾಯ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಅಲಯದ ಗೋಪುರದ ಮೇಲೆ ಒಂಗಾರದ ಕವಚವನ್ನು ಹಂಚಾಟನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ರಾಣಿ ರಂಜಿತಸಿಂಗ್ ತೊಡಿಸಿದನು.

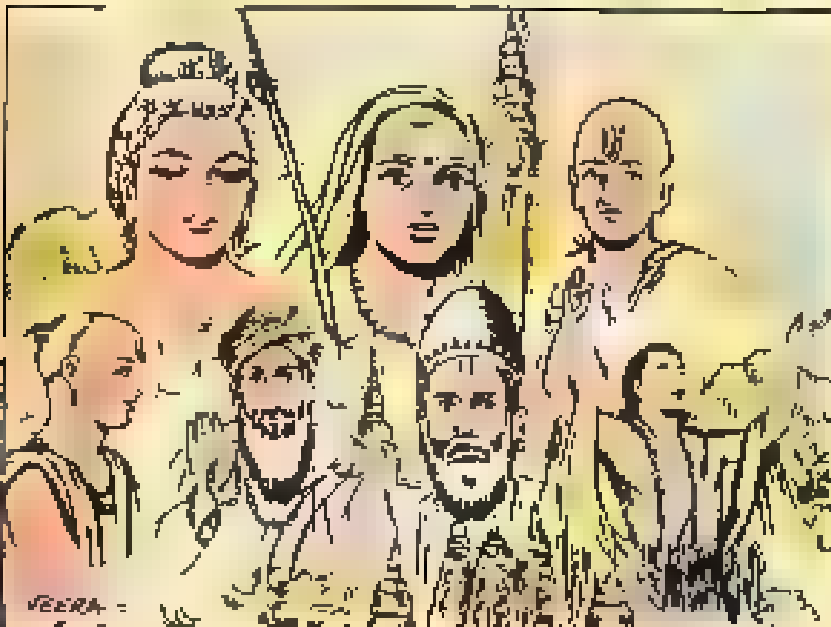
ವಿಶ್ವನಾಥ, ವಿಶ್ವೇಶ್ವರ ಎಂದು ಕರೆಯಲ್ಪಡುವ ಈ ಅಲಯದ ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಲು ದಿನಾ ದೇಶದ ನಾಲ್ಕು ಮೂಲೆಗಳಿಂದಲೂ ಭಕ್ತರು ಬರುತ್ತಾ ಇರುವರು. ಮುಖ್ಯವಾದ ಪುಣ್ಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪೂಜೆಗಳೂ, ಕಾರ್ತವ್ಯಗಳೂ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರುತ್ತವೆ.

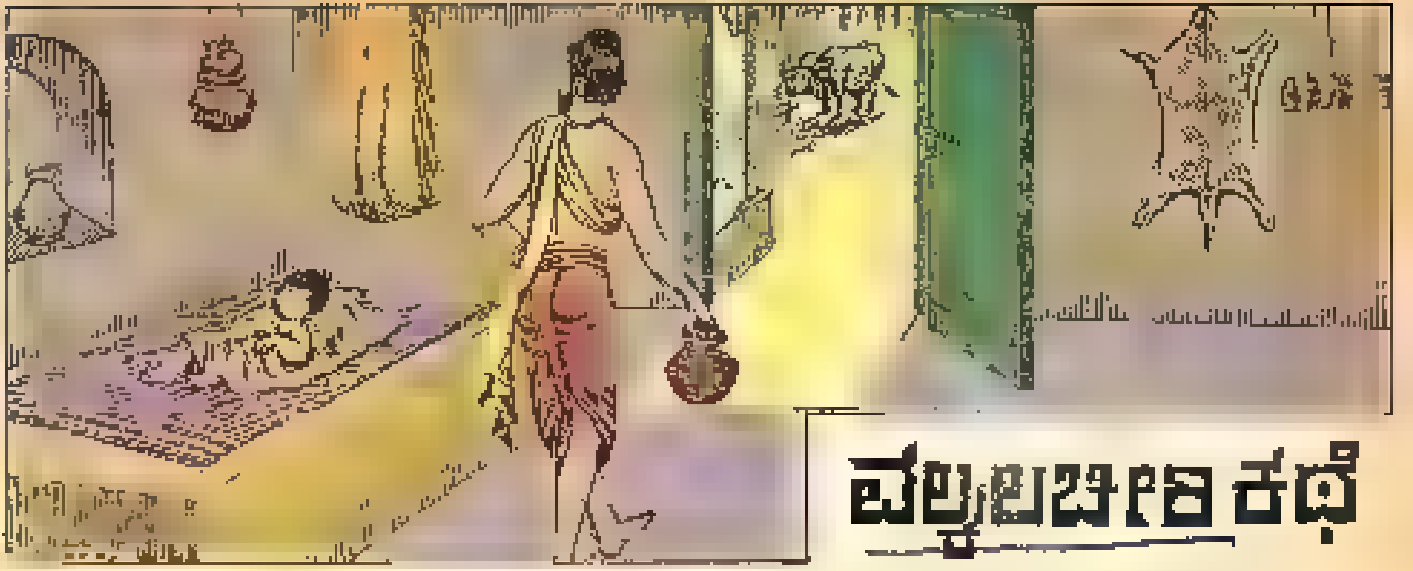

ವಾಡಕಾಸಿಯ ಸಮಿತಿಯ ಗಂಗಾ ಪದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಭಕ್ತರು ಅತ್ಯಂತ ಪವಿತ್ರವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ಕೆಲವು ಭಕ್ತರು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವುದನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸವೆಂದು ಭಾವಿಸುವರು. ಸತ್ಯಹೋದವರನ್ನು ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ದಹನಮಾಡುವುದು ಪುಣ್ಯವೆಂಬ ಎಲ್ಲಾ ಸಹಜವಲ್ಲದೆ. ಸತ್ಯವರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕೂಡಾ ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸುತ್ತಾರೆ.

ಕಾಶಿ ನಗರವು ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಕಥೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿರುವುದಿರುತ್ತದೆ. ಹರಿಶ್ಚಂದ್ರನು ಸ್ವತಃನು ಕಾವಲಿನಾಗಿದ್ದಾಗ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ಯ ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ಸ್ವತಃನೇ ಕಂದಕೆಯ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಯುಗ ಯುಗಗಳಿಂದ ಅಸಂಖ್ಯ ಭಕ್ತರು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗೌತಮಬುದ್ಧ, ಅದಿಪರರ, ಮಧ್ವ, ರಾಮಾನುಜ, ಕವೀಶ್ವರ, ನಾನಾ, ಕುಲಸೇವಾಸ್ವಾಮಿ, ಚೈತನ್ಯಪ್ರಭು ಮೊದಲಾದವರನ್ನೂ ಇಂದಿ ಮಹಾಶಯರು ಕಾಶಿಯನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಾವಿರಾರು ಸಂವತ್ಸರಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯ ಕಾಶಿ ನಗರವು ಇಂದಿಗೂ ಕೂಡಾ ನಿತ್ಯ ನೂತನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆ.

ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಕಥೆ

ಹಿಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪೋತನಮೆಂಬ ನಗರ ವನ್ನು ಸೋಮಚಂದ್ರನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನ ಪತ್ನಿಯ ಹೆಸರು ಧಾರಿಣಿ ದೇವಿ. ಅವರಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನೆಂಬ ಕುಮಾರನಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಧಾರಿಣಿ ತನ್ನ ಪತಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಬಾಚಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ವರೆತ ಒಂದು ಕೊದಲನ್ನು ನೋಡಿ, ಪೂಯ ತುಂಬಿದುದನ್ನು ಕುರಿತು ಸ್ವಲ್ಪ ಕ್ಷಾಸ್ತವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದಳು.

“ಓಹೋ, ನಾನನ್ನು ರಾಜ್ಯವಾಳಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಲ ಮೀರಿ ಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಯಕ್ಷಿಗಳ ಹಾಗೆ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಹೊರಡು ತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಸೋಮಚಂದ್ರ, ರಾಜ.

ಗೂಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಒದಂಕಿರಲಾರದ ಧಾರಿಣಿ “ನೀವು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ನಾನು ಕೂಡಾ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೇ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದಳು.

ಸೋಮಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕುಮಾರನಾದ ಪ್ರಸನ್ನ ಚಂದ್ರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ

ಯೊಂದಿಗೆ ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಂದೂ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅವನು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರಲು, ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಧಾರಿಣಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾಗಿ, ಕಾಲ್ಮನುವಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಹೆತ್ತಳು. ಆ ಮಗುವಿಗೆ ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ಆಮೇಲೆ ಧಾರಿಣಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬದುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತೀರಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಸೋಮಚಂದ್ರನು ಮಗ ವಲ್ಕಲಚೀರಿಗೆ ತಾನೇ ಹಾಲು ಕರೆದು ಕುಡಿಸಿ ಬೆಳೆಸಿದನು. ಒದ್ದಿ ತಿಳಿದಂದಿನಿಂದಲೂ ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಮುಸ್ಸುಗಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನೂ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಏಳು ಜೀವಿತದಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ಸಂಗತಿ ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನು ತಮ್ಮನನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಪಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನು ಸುಂದರಿಯರಾದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಸಾಬ್ಯಗಾತಿಯರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ,

ಅವರಿಗೆ ಆ ಪ್ರಮಮಾಸಿಗಳ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಸುವನು. ಮ್ಯಾಗಳನ್ನೂ, ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಹೇಗಾದರೂ ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಣವೂಡಿ ಅವನನ್ನು ಕರೆಮಾಕೊಂಡು ಬರಮಾಕೊಂಡು ಅಚ್ಚೆಮಾಡಿ ಆ ನಾಟ್ಯಗಾತಿಯರನ್ನು ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಂಟಿಗನಾಗಿರುವ ಮೊತ್ತ, ನೋಡಿ, ನಾಟ್ಯಗಾತಿಯರು ವಲ್ಕಲ ಚೀರಿಯ ಮತ್ತರ ಹೋದರು. ಅವನಿಗೆ ತಾವು ತಂದ ಮ್ಯಾಗಳನ್ನೂ, ಮಿಠಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟರು. ಆಕವವನ್ನು ಅವನು ಅದುವರೆಗೂ ನೋಡಿದ ರಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಿಗಳನ್ನೂ ತಾವವರಲ್ಲಿ ಮುಡಿಗಳೆಂದೇ ಅವನ ಭಾವನೆ.

ಆ ನಾಟ್ಯಗಾತಿಯರು ಅವನೊಂದಿಗೆ. "ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮವು ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಕ್ಷೇತನ ಎಂಬ ಸ್ಥಳ ದಲ್ಲಿದೆ. ನಮ್ಮ ಆಶ್ರಮವು ತುಂಬಾ ಸೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಎಷ್ಟೋ ಸುಖಗಳು ಅಲ್ಲಿವೆ. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬಂದರೆ ದಿನಾ ಇಂತಹುದೆಲ್ಲ ತಿನ್ನಬಹುದು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ವಲ್ಕಲಚೀರಿಗೆ ಪೋತನಾಶ್ರಮವನ್ನು ನೋಡಿ ತೀರಬೇಕೆಂದು ಬಲವಾದ ಕೋರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನೋಮನುಂದರನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ಸೂಚನೆಯನ್ನು ಕಂಡು, ಆ ನಾಟ್ಯಗಾತಿ ಯರು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಓಡಿಹೋದರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಅವರನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಅವರು ಓಡಿದ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಂಡಿ ಇದಿರಾಗಿ ಬರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಬಂಡಿಯವನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಮುನೀಂದ್ರಾ, ಪೋತನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಬೇಕು? ದಾರಿ ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಬಂಡಿಯೊಳಗೇ ಇದ್ದ ಬಂಡಿಯವನ ಹೆಂಡತಿ ಕಿರುಳಿಗೆ ನಕ್ಕಳು.

"ಪೋತನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಈ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಏರಿಕೋ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ಮೋಗು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು ಬಂಡಿಯವನು.

ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಬಂಡಿಯೊಳಗೆ ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು, ದಾರಿಯುಧಕ್ಕೂ, "ಆ ಮುಷಿಯಾರು? ಈ ಕುಟೀರ ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮುನಿ ಇದ್ದಾರೆ? ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಆಶ್ರಮದ ಹೆಸರೇನು?" ಎಂದು ಬಂಡಿಯವನನ್ನು ಮುಗ್ಧಭಾವದಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬಂಡಿಯವನನ್ನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಮೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ನಗಿಸಿದನು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿ ಕಳ್ಳನು ಬಂಡಿಯನ್ನು ಆಡಿ ಕಾವಿಸಿದನು. ಬಂಡಿಯವನು ಮೊಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕಳ್ಳನ ತಲೆಗೊಣದಂ ಮೊಡೆಯಲು ಕಳ್ಳನು ಮುಮುಷಿ ಬಿಡನು. ಬಂಡಿಯವನು ಕಳ್ಳನ ಮತ್ತರ

ಸಿಕ್ಕಿದ ಸೂತ್ರವೆಲ್ಲಾ ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ನೆಟ್ಟಿಗೆ ಪೂಜನ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದನು.

"ಪೂಜನ ನಗರವು ತಲೆದಿಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಂಡಿ
ಯವನು ವಲ್ಕಲಚೀರಿಯೊಡನೆ "ಅಪ್ಪಾ,
ಹೆಡುಗಾ, ಇದೇ ಪೂಜನಾಶ್ರಮ. ಈ ಆಶ್ರಮ
ದಲ್ಲಿ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಪಡೆಯಲು ಇದು ಇರ
ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನಿನ್ನ
ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಹಣವನ್ನು ವಲ್ಕಲಚೀರಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ಬಂಡಿಯವನು ತನ್ನ ಬಾರಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟು
ಹೋದನು.

ಆ ನಗರವನ್ನು ನೋಡಿ ವಲ್ಕಲಚೀರಿಗೆ
ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಂತಹ ಆಶ್ರಮ
ಸ್ಥಳದಿರುವುದೆಂದು ಅವನು ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿಯೂ
ನಿರೂಪಿಸಿಲ್ಲ. ಬಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡವರಿಗೆಲ್ಲಾ,
"ನಮಸ್ಕಾರ ಮಹಾಮುನಿಗಳೇ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಾ, ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ಬಂದು
ಪ್ರಾಂಗಳೊಡನೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅದರ ಮಧ್ಯ
ದಲ್ಲಿ ರಾಜನರ್ತಕಿಯ ಮನೆ ಇದ್ದಿತು.

ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ರಾಜನರ್ತಕಿಯನ್ನು ನೋಡಿ,
"ಅಪ್ಪಾ ಸ್ವಾಮಿಗಳೇ, ನೆಲಗೊಂದೂ ಕುಟೀರವನ್ನು
ಕೊಡಿಸಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದು ಬಂಡಿಯವನು
ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದನು.

ಅನಳು "ಹಾಗೆಯೇ ಅಗಲಪ್ಪಾ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ, ವಲ್ಕಲಚೀರಿಯನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ದು, ಬೆಂಬಾಗಿ
ಎಣ್ಣೆಯೊತ್ತಿ, ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು
ಉಡಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ
ಕೂಡಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮಾಡಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ
ತೊಡಗಿದಳು. ವಲ್ಕಲಚೀರಿ ಯಾವುದಕ್ಕೂ
ಅಭ್ಯಂತರ ಹೇಳದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡಿಸಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಅದರ ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಹಾಡುಗಳನ್ನು
ಕೇಳಿ ಆನಂದವೂ, ಮೇಳವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ. ಅವುಗಳಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಫಯವೂ
ಉಂಟಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ನಾಟ್ಯಗಾತಿಯರು ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನ
ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಹೇಳಿದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ತಮ್ಮನು ಬಾರ
ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನು ಕೋಪ
ದಿಂದ ಕೂಗಾಡಿದನು. ಅವನು ಹಾಗೆ ರೇಗಿ
ಕೊಂಡಿರುವಾಗಲೇ, ರಾಜನರ್ತಕಿಯ ಮನೆಯಿಂದ
ಹೊರಡುವ ಮೇಳವಾದ್ಯ ದ್ವನಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ
ಇನ್ನಷ್ಟು ಕೋಪವೇರಿತು.

ಅದನ್ನು ಗಲಾಟೆ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ
ಸತ್ಯಸಂಗತಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ರಾಜನರ್ತಕಿಗೆ
ಅಳಿಯನಾಗಲಿರಬಹುದು ಮಹಾರಾಜನ ತಮ್ಮ
ನಾದ ವಲ್ಕಲಚೀರಿಯೇ!

ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು
ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕನ್ನ ಮಂತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿಕೊಡಲು
ಅವನು ವಲ್ಕಲಚೇರಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು,
ಉತ್ತಮರಾದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿ
ಆತನಿಗೆ ಮದುವೆ ಕೊಡಾ ಮಾಡಿದನು.

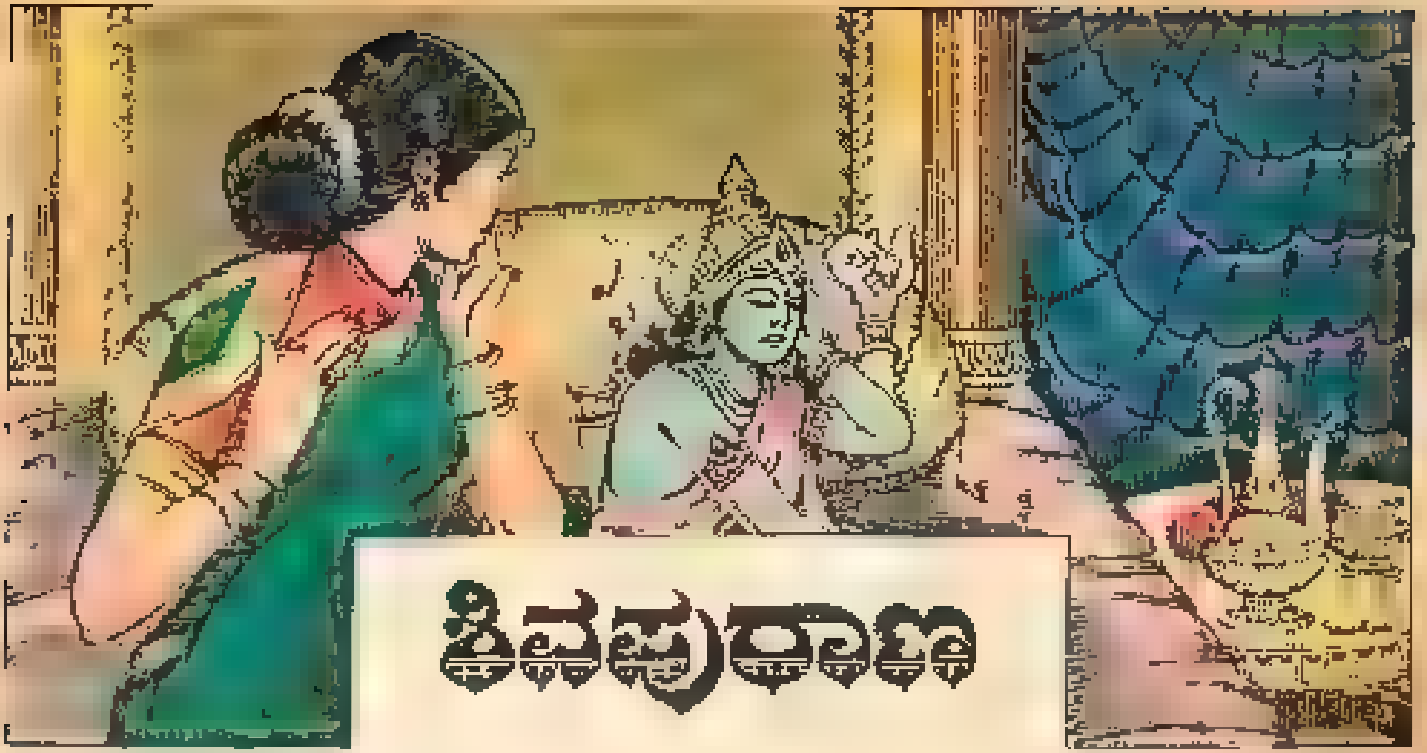
ವಲ್ಕಲಚೇರಿ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡ
ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಭೂಮಿ, ಆ ಬಂಧಿಯವನನ್ನು
ಕಳ್ಳನೆಂದು ಹಿಡಿದರು ನಡೆದುಹೋದರೆ, ಬಂಧಿ
ಯವನು ಕಳ್ಳನಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ ವಸ್ತುಗಳು
ಕೆಲವನ್ನು ಮೂಡಿಸು. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಳೆದು
ಕೊಂಡವರು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು.
ಬಂಧಿಯವನು ಅವುಗಳನ್ನು ಮೂರಿದನೆಂದು
ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು ಭಯಗೊಂಡು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ
ರಾಜಭೂಮಿ ಬಂಧಿಯವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು
ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಆಗ ತನ್ನ ಅಣ್ಣನ
ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿದ್ದ ವಲ್ಕಲಚೇರಿ ಆ ಬಂಧಿಯವನ
ಗುರುತು ಹಿಡಿದು, ನಿಜವಾಗಿ ನಡೆದುಹೋದವನು
ಹೇಳಿ ಬಂಧಿಯವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ
ಮಾಡಿಸಿದನು.

ವಲ್ಕಲಚೇರಿ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ
ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿತವನ್ನು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅವನಿಗೆ
ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಸಂಗತಿ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಇಷ್ಟ

ರೊಳಗೆ ಮುದುಕನಾದ ಸೋಪಾಚಂದ್ರನು ತನ್ನ
ಮಗನನ್ನು ನೆನೆದು ಆತ್ತು ಮುಖಿಸಿ ಎರಡು
ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಉಳಿದ
ಮುನಿಗಳು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ
ಮುನಿಗಳು ಸುಮ್ಮನಿರುವ ವಲ್ಕಲಚೇರಿಯನ್ನು
ಕುರಿತು ಅನ್ವೇಷಣೆ ನಡೆಸಿ. "ನಾವೇನೂ ಚಿಂತಿಸ
ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ವಲ್ಕಲಚೇರಿ ಅವನ ಅಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರ
ಸೇರಿ ಅಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ಸೋಪಾ
ಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ
ವಲ್ಕಲಚೇರಿ ಐಶ್ವರ್ಯವಿಂದ ಉರಿದು ಬೀಯುತ್ತ
ತಂದೆಯನ್ನು ನೋಡುವನೆಂದೂ ಹೊರಟನು.
ಅವನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಸನ್ನಚಂದ್ರನೂ ಹೊರಟನು
ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಅಶ್ವಪಕ್ಷಿ ಹೋಗುವ
ದಾರಿಯಲ್ಲಿ, ವಲ್ಕಲಚೇರಿ ಅಣ್ಣನಿಗೆ ತನ್ನ
ವರಿಷಯದ ಜಾಗಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ನಡೆದನು.
ಅಷ್ಟರೊಳಗೆ ಸೋಪಾಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಮಗನು
ಬದುತ್ತಿರುವನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ,
ಅವನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಭಾರಾಕಾರವಾಗಿ ನೀರಿಳಿಯ
ತೊಡಗಿತು. ಅದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಹೋದ ದೃಷ್ಟಿ
ತಿರುಗಿ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿ
ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಶಿವಪ್ರಕಾಶ

ಝೆದ್ವಾಗಳಿಗೂ, ದಾವವ ಸೆನಾಗಳಿಗೂ ಎತ್ತು ಕಾಲವರೆಗೆ ಯುದ್ಧ ನಡೆದರೂ ಶಂಖಚೂಡನ ಸೇನಗಳು ಏನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಶಿವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು ಒಬ್ಬಮಾಡಿತು. ಆಗ ಅವನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿದನು. ವಿಷ್ಣು ಶಿವನ ಮುಂದೆ ಬಂದ ಕೊಡಲೇ ಶಿವನು, "ಮಹಾವಿಷ್ಣು! ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಶಂಖ ಚೂಡನ ಸೇನಗಳು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ತಗ್ಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಇದೆ. ಕಾರಣವೇನುರಬಹುದು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆದಕ್ಕೆ ವಿಷ್ಣು, "ಶಂಖಚೂಡನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ತುಲಸಿಯು ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವು ಅವನ ಸೇನಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಉಪಾಯ. ನಾನು ತುಲಸಿಯ ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವನ್ನು ಭಜಪಡಿಸು ತ್ತೇನೆ. ಆಗ ನೀನು ಶಂಖಚೂಡನನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ಬಿಡು" ಎಂದನು.

ಆಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣು ಶಂಖಚೂಡನ ರೂಪವನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಅವನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ತುಲಸಿಯೊಂದಿಗೆ,

"ನೋಡು ತುಲಸೀ, ನಾನು ಶಿವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಒಯಾವಬಯಗಳು ಇನ್ನೂ ಶಿವದಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಬಹಳ ಕಾಲವಾಯಿತು. ನೋಡಿ ತೃಪ್ತವಾಗಿ ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಬಂದನು" ಎಂದು.

ತುಲಸಿ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಆ ಮಾಯಾ ಶಂಖಚೂಡನನ್ನು ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ಉಪಚರಿಸಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿದಳು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವಳ ಪಾತಿಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಕಾಳಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಶಂಖಚೂಡನ ಸೇನಗಳು ವಿವರೀತ ನಷ್ಟವಾದವು. ಶಿವನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಶಂಖಚೂಡ ನನ್ನು ತನ್ನ ಶ್ರಮಾಲದಿಂದ ಕೊಂದುದಿಟ್ಟನು.

ಶಂಖಚೂಡನು ಸತ್ತ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ತುಲಸಿ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವ ವಿಷ್ಣುವಿನ ನಿಜರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ನಿಶ್ಚಯಶ್ಚಿರುವಾಗ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಮಾಯಾ ರೂಪ ಅಂದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಮಾಯಾ ರೂಪ ದಿಂದ ಒಂದು ತನ್ನನ್ನು ವೋಸಪಡಿಸಿದ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ತುಲಸಿ ಶಾಪಕೊಟ್ಟಳು.

“ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ ತುಲಸೀ. ನೀನು ಗಂಡಕೀ ನದಿಯಾಗಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಿ. ನಾನು ಸಾಲಿಗ್ರಾಮ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ಗಿಡವು ನಿನಗೆ ಹೊರನಲ್ಲಿ ತುಲಸೀಗಿಡವೆಂಬ ಆಚಂದ್ರಾರ್ಕ ಸ್ಥಾಯಿಯಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ವಿಷ್ಣು ಅವಳನ್ನು ಗೋರೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಅವಳಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಗಂಡಕೀ ನದಿ ಹರಿಯತೊಡಗಿತು.

ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಲಂಕಾಯನೆಯೊಬ್ಬ ಮುನಿಗೆ ಶಿಲಾದನು ಹೆಸರಿನ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಆ ಶಿಲಾದನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು. ಅವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು ಭೋರೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದನು. ಅವನ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾದರು. ಶಿಲಾದನು ತನ್ನ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವ

ಪಾರ್ವತಿಯರು “ನಿನಗೆ ಸಂತಾನ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೂ ಒಬ್ಬ ಮಗನು ಲಭಿಸುತ್ತಾನೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನರಾದರು.

ಶಿಲಾದನು ತನ್ನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು. ಆಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಕಾಲ ಸಂದರೂ ಮಗನು ಲಭಿಸದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಒಂದು ಯಜ್ಞಮಾಡಲು ತಲೆಹಾಕಿದನು.

ಯಜ್ಞಕುಂಡ್ಲಾಗಿ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೆಲವನ್ನು ಅಗೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊಂಡದಿಂದ ಸುಂದರನಾದೊಬ್ಬ ಬಾಲಕನು ಎದ್ದು ನಿಂತನು. ಶಿಲಾದನು ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ನಂದನು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಬೆಳೆಸತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಮಿತ್ರಾವರುಣರೆಂಬ ಮುನಿಗಳು ಶಿಲಾದನ ಆಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಂದನನ್ನು ನೋಡಿ, ಆ ಹುಡುಗನು ಅಲ್ಪಾಯುಷ್ಯದವನೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಲಾದನಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಚಿಂತೆ ಹಿಡಿಯಿತು.

ನಂದನು ತಂದೆಯ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದು ಒತ್ತಾಯಿಸಿ ತಿಳಿದು, ಕೇದಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ್ತ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಕುಳಿತನು. ಬಹಳ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವನ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ, “ಬೇಕಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

“ನಾನು ದೀರ್ಘಾಯುಷ್ಯಂತನಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತ ರೋಕಪ್ರಸಿಧ್ಧನಾಗಿ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುವಂತೆ ವರವನ್ನು ಕೊಡಿರಿ” ಎಂದು ನಂದನು ಬೇಡಿಕೊಂಡನು.

ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿದ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವನಿಗೆ ನಂದೀಶ್ವರನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ಗಣಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಶಿವನು ನಂದನಿಗೆ ಗಣಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನು ಲಭಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ

ಜಟಾಪೂಜೆಯಿಂದ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದನು. ಆ ಅಭಿಷೇಕ ಜಲಾಶ್ರಯವು ನದಿಗಳಾಗಿ, ತ್ರಿಪ್ರೋತಾ, ಜಟೋದರ, ಸ್ವರ್ಣೋದಕ, ಜಯೂ, ತೈವರ್ಧ್ವಜ ಎಂಬ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ಪ್ರವಹಿಸಿತು.

ಹೀಗೆ ಅಭಿಷೇಕಿಸಿದ ನಂದೀಶ್ವರನನ್ನು ಪಾರ್ವತಿ ಪರಮೇಶ್ವರರು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಶರಣವಾಯ ನಂದೀಶ್ವರನು ಮರುತ್ಪನ್ನಗಳ ಕುಮಾರಿಯಾದ ಸುಕೇರ್ತಿಯನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ನಂದೀಶ್ವರನ ಕಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಕಡೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಶಿವನ ಆಜ್ಞೆಯಂತೆ ರಂಧ್ರಗಳಾಗಲೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಹೋದರು.

ಮಹಾ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅಧಿಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಹುಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆಗ ಐದು ಮುಖಗಳಿರುವ ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನನ್ನೂ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನೂ ನೋಡಿ, "ನಾನೇ ನಿಮಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮ

ಸ್ವರೂಪದವನು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ನನ್ನನ್ನೇ ಸೇವಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ತಾನಿಗೆ ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶಿವನು ರೌದ್ರಾಕಾರವನ್ನು ತಾಳಿ ಒಂದು ಹೂಂಕಾರ ಮಾಡಲು, ಭಯಂಕರಾಕಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಣ್ಣುಗಳೊಡನೆ, ಬೆಳ್ಳಗಿನ ಶರೀರದಿಂದ, ತ್ರಿಕೂಲವೇ ಮೊದಲಾದ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿದ ಮೂರ್ತಿಯೊಂದು ಉದ್ಭವವಾಗಿ, ದಿಕ್ಕುಗಳು ದ್ವಂದ್ವಿತುಮಾತೆ ದಮರುಕವಾತ್ಮೆ ಮೊಳಗಿಸುತ್ತ, "ಪರಮೇಶ್ವರಾ ! ನನ್ನನ್ನು ಏಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದೆ ? ಏಕೆ ಮೂಡಲಿ ?" ಎಂದು ಮೂರ್ತಿಯೊಳಗುವಂತೆ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದನು.

"ಈ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸು" ಎಂದನು ಈಶ್ವರ. ಆಗ ಆ ರಾಕ್ಷಸಾಕಾರವು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗಿರುವ ಜಯ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ನಡುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ಕಿರುಬೆರಳಿನ ಉಗುರಿನಿಂದ ಬಿಂಡಿಸಿ ತೆಗೆದು ಬಿಡುಹಿಡಿದು, ಆ ತಲೆ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳವು ಬ್ರಹ್ಮಕಮಾಲವಾಯಿತು. ಬ್ರಹ್ಮನ ತಲೆಯನ್ನು ಬಿಂಡಿಸಿದ ಸ್ಥಳವು ಕಾಶೀ.

ಹೀಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಲು ತಾನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಸಾಕಾರವಾಗಿ ಶಿವನು ಕಾಲಭೈರವನೆಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟು, ತನ್ನ ಅಂಗರಕ್ಷಕನಾಗಿರುವಂತೆ ನಿಯಮಿಸಿದನು.

ಅದರ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪವು ಭಯಂಕರ ರೂಪದಿಂದ ಕಾಲಭೈರವನ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಈಶ್ವರನು, "ಕಾಲಭೈರವಾ, ನೀನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಪಾಪವನ್ನು ಕೊಲಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಪಿರ್ಭಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ, ಕಾಶೀಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಾ ಪಾಪದಿಂದ ವಿಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಾಲಭೈರವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಕಾಲಭೈರವನು ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ತಿರ್ಥಯಾತ್ರಿ ಮಾಡಿ, ಕಡೆಗೆ ಕಾಶೀ ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ತಲುಪಿ ಗಂಗಾಸ್ನಾನಮಾಡಿ ವವಿತ್ರವಾಗಿ, ಕಾಶಿಯಲ್ಲೇ

ಇದ್ದು, ಕಾಶೀ ನಗರಕ್ಕೆ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಲಕನಾಗಿ ಭಕ್ತರಿಂದ ಪೂಜಿಸಲ್ಪಡುತ್ತ ಬಂದನು.

ಒಂದಿನಾಂಕಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಘ್ರವಾದ ನಂಬೊಟ್ಟ ಮುನಿ ಇದ್ದನು. ಅವನ ಪತ್ನಿಯ ಹೆಸರು ವಿಮಲಾ. ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ನಿಷ್ಕರಾದ ಶಿವ ಭಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು. ಶಿವನನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು, ಈಶ್ವರನಪ್ರಹರದಿಂದ ಒಬ್ಬ ಕುಮಾರನು ಅವರಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆ ಮಗನಿಗೆ ಅವರು ಉಪಮಾನ್ನು ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀಮಂತರಾದ ವಿಮಲೆಯ ತೊರುವೆನೆಯವರು ವಿಮಲೆಯನ್ನೂ, ಉಪಮಾನ್ನುವನ್ನೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಇರಿಸಿ ಕೊಂಡು ಆ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಘ್ರವಾದನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಎದು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ಉಪಮಾನ್ನು ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ "ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಹಾಲು ಬೇಕು, ಕೊಡಮ್ಮ" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನಮಗೆ ಹಾಲು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಕಂದಾ ? ನಾವು ದರಿದ್ರರು. ನಿನ್ನ ಸೋದರ ವಸುಧಂದಿರು ಧನವೆಂತರಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಹಾಲು ಮೊಸರು ಬೇಕೆಲ್ಲ ತುಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದೇನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲವ್ವಾ ! ಜಾಗೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿದಾರದು" ಎಂದು ವಿಮಲೆ ಮಗುವಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದಳು.

ಅದರೂ ಅವಳು ಹಾರಿಗಾಗಿ ಬಟ ಹಿಡಿಯಲು ಅವಳು ಬಿಳಿಹಿಟ್ಟನ್ನು ನೀರಲ್ಲಿ ಬೆರೆಸಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಉಪಮಾನ್ನು ಅದನ್ನು ಕುಡಿದುದೇ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅಳಿಕೊಂಡಿದನು.

"ನಾವು ಗತೀಗಿಡಗಳಾದ ದರಿದ್ರರೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಹೀಗೆ ಆತ್ತರೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲವ್ವಾ !" ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

"ತಮ್ಮ ದರಿದ್ರ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಯಾವುದು ಅಮ್ಮಾ ?" ಎಂದು ಉಪಮಾನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

ವಿಮಲೆ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ವ್ಯಾಘ್ರವಾದನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದಳು. ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳಿ ವ್ಯಾಘ್ರ ವಾದನು ಉಪಮಾನ್ನುವಿಗೆ ಶಿವಮಂಜಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಉಪದೇಶಮಾಡಿ, "ನೀನು ಕೈಲಾಸ ವರ್ಷತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಈ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸಿದ ಯೆಂದರೆ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೀನು ಕೇಳುವ ದರವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಉಪಮಾನ್ನು ಕೈಲಾಸ ವರ್ಷತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವ ಪಂಚಾಕ್ಷರೀ ಮಂತ್ರವನ್ನು ಜಪಿಸುತ್ತಾ ಕುಳಿತನು.

ಶಿವನು ವಿಸಾರವಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಉಪಮಾನ್ನುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ಎನವ್ವಾ ಹುಡುಗಾ, ನಿಜವಾದ ಈ ಜಟ್ಟದ ಆರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಕುಳಿತಿರುವಿ ಎ ?

ಕೂರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತಿರುಗುವ ಜಾಗವಿದು. ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡು” ಎಂದನು.

“ನಾನು ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ವಿನುಮಾಡಲಿ ಅಂತ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಮಾತಾಡಿಸದೆ ಹೋಗಿಬಿಡು. ನನಗೆ ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರ ರಕ್ಷಣೆ ಇದೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಉಪಮನು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಕ್ತಿ ಜಪಿಸಲು ತೊಡಗಿದನು.

ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಪುಲಿಯ ಗಾಂಧಿಕೆ, ಅದು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಒರುವ ಹಾಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು. ಅದರ ಉಪಮನು ಕಣ್ಣು ಬಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಬಾಲ ಉಪಮನು ವಿನ ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ, ಅವನ ಇದಿರಿ ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನಿಂತರು. ಅವನನ್ನು ಕರೆದು “ನಾವೇ ಒಂದಿದ್ದೇವೆ. ಬೇಕಾದ ವರ ಕೇಳಿಕೋ” ಎಂದರು ಶಿವಪಾರ್ವತಿಯರು.

ಶಿವನು ಪಾರ್ಥಿವಲಿಂಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ತನ್ನ ಪೂಜೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆಂದು, ತನಗೆ ಅಪ್ಪೈತ್ತಯುಗಳೂ ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕೆಂದು ಉಪಮನು ವರ ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

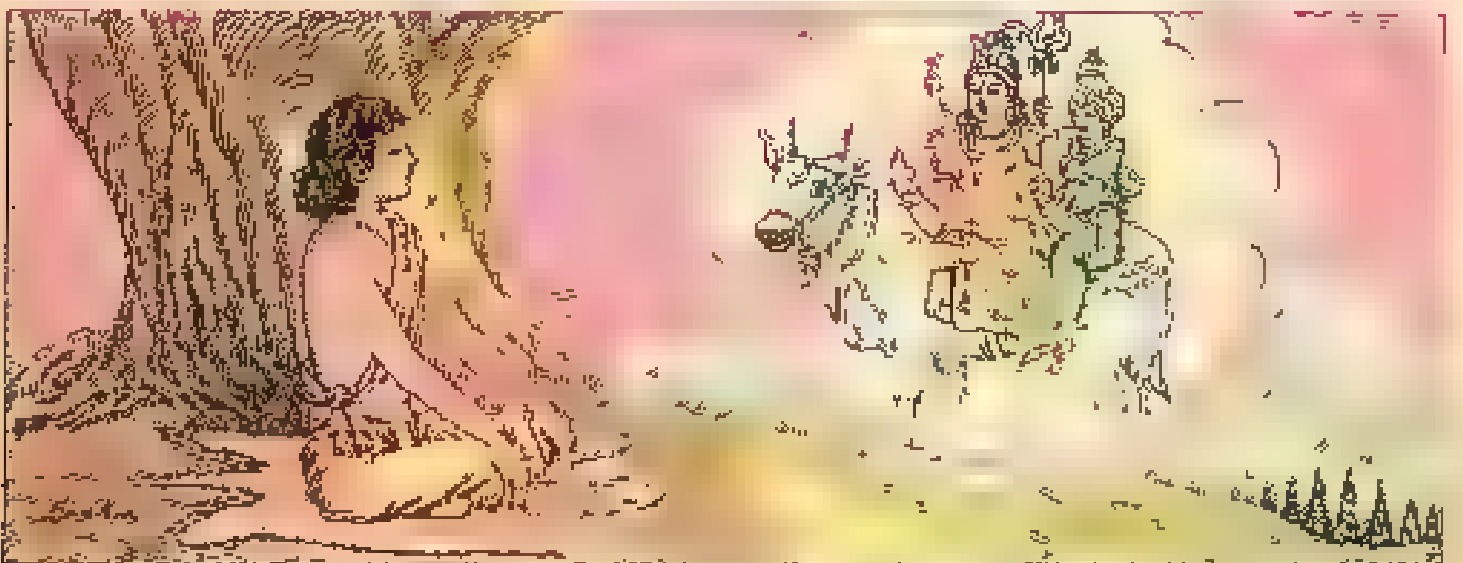
ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರರು ಅವನು ಕೇಳಿದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಉಪಮನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೊರಟು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದನು.

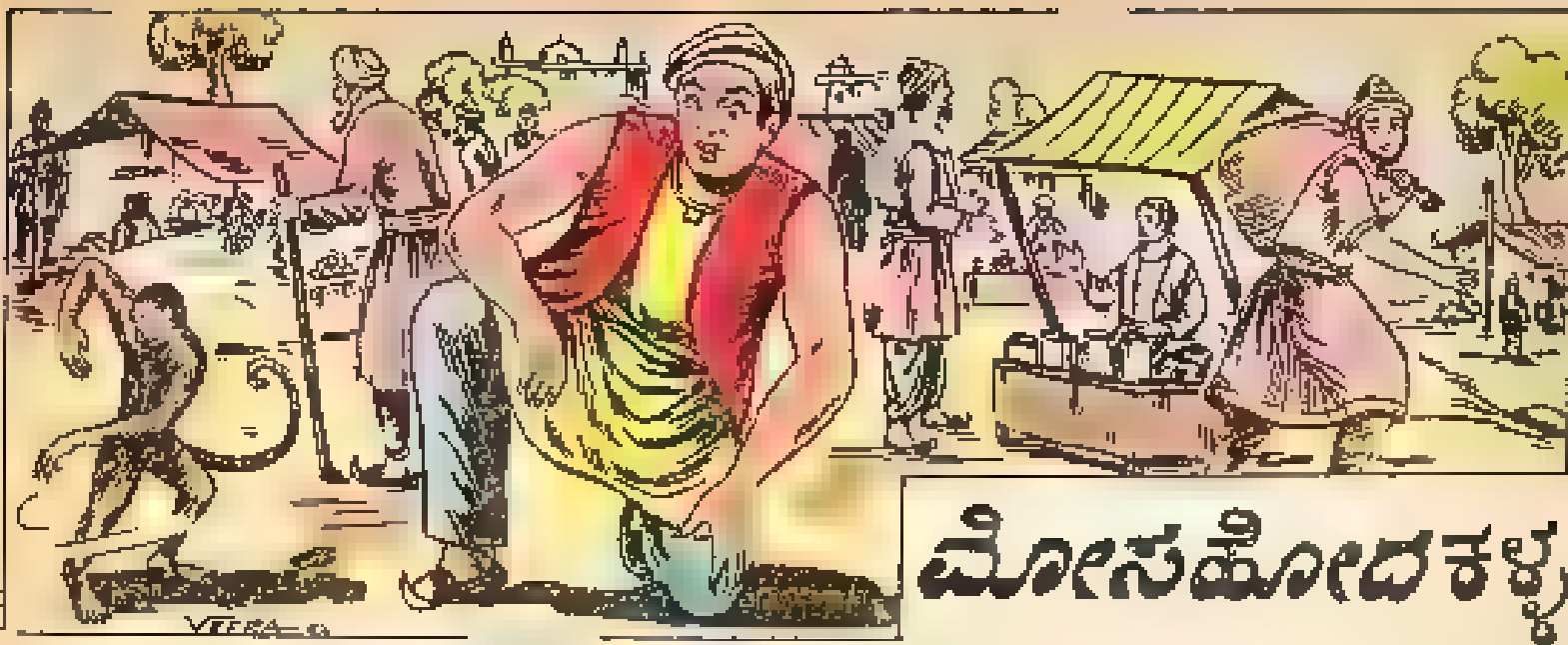
ಆಮೇಲೆ ಅವನ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಅದಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳೂ ದಾನವರೂ ಯುದ್ಧಗಳನ್ನು ಬಿಡದೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ದೇವತೆಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಮೇರುಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ, ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ದರ್ಶನಮಾಡಿ, ತಮಗೆ ಸಾವು ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡರು.

“ಹಾಗಾಗಬೇಕಾದರೆ ನೀವೂ ದಾನವರೂ ಕೂಡಿ ಕ್ಷೀರ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿ, ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕಡಗೋಲಿನ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಕಡೆಯಿರಿ. ಆಗ ಕ್ಷೀರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಮೃತವು ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದು ನೀಮಗೆ ಮರಣ ಬಾರದಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ” ಎಂದು ವಿಷ್ಣು ಅವ ರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ದೇವತೆಗಳು ಹೋಗಿ ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರು. ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೂ ಮಂದರ ಪರ್ವತವು ಕದಲಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆಗ ದೇವತೆಗಳು ಮತ್ತೆ ಮೇರುಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ, ಮಂದರ ಪರ್ವತವನ್ನು ಕೇಳಲು ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಮೋಸಹೋದಕಳ್ಳ

ಒಂದು ಸಾರಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಸೇರಿ ಒಂದು ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ಬಾಗ್ಗಾದು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಥತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂಗಿ ದರು. ಆಮೇಲೆ ಏನೋ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಪೇಟೆಯ ಕಡೆಗೆ ಹೋದರು.

ಅವರ ನಡವಳಿಕೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳನು, ಅವರು ಒಗೆದು ಒಣಗಾಕಿದ್ದ ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಓಡಿಬಿಟ್ಟನು.

ಆ ಕಳ್ಳನು ತನಗೆ ದೊರಕಿದ ಬಟ್ಟೆಗಳೊಂದಿಗೆ 'ಪೂರ್ವ' ಕೆಲವು ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಸೇರಿಸಿ ಸಂತಿಗೆ ಒಯ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅಂಗಿ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಳೆಯ ವಾದುದರಿಂದ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರೂ ಮುಂದೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವನಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಹೆಡ್ಡನು ತನ್ನ ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳದೆ ಹೋಗನೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳನು ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋತಿ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹಾರುತ್ತ ಕುಣಿಯುತ್ತ, ಕುಪ್ಪಳಿಸುತ್ತ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿತು. ಕಳ್ಳನು ಅದರ ಅಡಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ,

ವಿನೋದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಆ ಕೋತಿಯ ಯಜಮಾನ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬದಿಯಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಕಳ್ಳನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಅತ್ತ ಜಾರಿ ಕೊಂಡನು. ಅವನು ಕೋತಿ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಳವು ಮಾಡುವ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕಳ್ಳ !

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳು ಕಾಣದೆ ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ, "ಕಳ್ಳ ! ಕಳ್ಳ !" ಎಂದು ಕೂಗಲು, ನಾಲ್ವಾರು ಮಂದಿ ಸುತ್ತಲೂ ಸೇರಿದರು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಎರಡನೇ ಕಳ್ಳ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಮರುದಿನ ನಗರದೊಳಗಿನ ಮತ್ತೊಂದು ಭಾಗದ ಸಂತೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳನು, ಒಳ್ಳೆಯ ಅಟ್ಟಿಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಬಟ್ಟೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅವನು ಯಜಮಾನನು ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ, "ಅಯ್ಯ ಗಳರಾ ! ಬಟ್ಟೆಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವು ನನಗೇನೂ ಕೂಡಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಜವಳಿ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ಬಾಲಿಮಾಡಿ, ಇರುವ ಸ್ವಲ್ಪ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ತುಂಬಾ ಆಗ್ಗಕ್ಕೇ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇಂಥಾ ಸಂದರ್ಭವು

ಯೋವಾಗಲೂ ದಾರದು. ಬನ್ನಿ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ!" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ಅವುಗಳ ಬೆಲೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಎಂಬ ನಂಬುಗೆ ಬಂದಿತು. ಅವನು ಒಂದು ಅಟ್ಟೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ದಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲು ನೋಡಿದನು. ವ್ಯಾಪಾರಿ ಕೋಪದಿಂದ, "ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಅನೇಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಚ್ಚಬೇಕು. ಕಾಲ ಸರಿಬಾರದೆ ಎಷ್ಟೋ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು, ಬಿಡುಗಡೆ ಕಾಲುಗಳಿಗಿಂತ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಮಾರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇನು?" ಎಂದನು.

ಮೊದಲನೇ ಕಳ್ಳನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಯು ಮಾತು ಸರಿಯೆಂದೇ ತೋರಿತು. ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೆಲ್ಲಾ ದರೂ ರಾಭಕ್ಕೆ ಮಾರಬಹುದು ಎಂದುಕೊಂಡು, ವ್ಯಾಪಾರಿಗೆ ಹಣಕೊಟ್ಟು ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡನು. ಹಣ ಸಿಕ್ಕಿದ ಕೂಡಲೇ ಆ ವ್ಯಾಪಾರಿ, "ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ, ಕೂಗಿ ಕೂಗಿ ಗಂಟಲೊಡಗಿತು!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಹೊರಟು ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.

ಕಳ್ಳನು ಒಂದು ಅಟ್ಟೆಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ದಾರವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಒಳಗಿರುವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನಡುಗಿ ಬಿದ್ದನು. ಅದಲ್ಲ ಮುಂಚಿನ ದಿನ ಅವನು ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ಸದ್ದುಕೊಂಡ ವಸ್ತುಗಳೇ! ಉಳಿದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಬಿಚ್ಚಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅವನು ಬೊದಲು ಕದ್ದ ವಸ್ತುಗಳೆಷ್ಟೋ ಇದ್ದುವು. ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರಿ ಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಸ ಮಾಡಿದವನು ಉಪಯೋಗ ವಿಲ್ಲದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಅಟ್ಟೆಯ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಗಳಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿ ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿದನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

ಕಳ್ಳನ ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾದಂತಾಗಿ, ಕಣ್ಣೆರಳು ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು, "ಭತ್ತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಳವು ಮಾಡುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಹಿಡಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೇನೋ ಎಂದು ತುಂಬಾ ಹೆವರಿದೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬನು ಕಳವು ಮಾಡಿದಾಗ ಜೀವಮೇ ಹೋದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅದು ಸುಲದ್ದಕ್ಕೆ ಇವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಬೇರೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟೆನು. ಛೇ ಛೇ! ಇವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣ ಆ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಕೊಟ್ಟ ಶಾಪಗಳೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಇವುಗಳನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕೋ!" ಎಂದು ಹೆವರಿದನು.

ಅವನು ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಗಂಟಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ತುಂಬಾ ಕತ್ತಲೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಭತ್ತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಜಾಗರಿಯ ಮೇಲೆ ನಿದ್ರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ನಾಲ್ವರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಹಿಂದಿರುಗಿ ನೋಡುವೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋದನು.

ದೈವಚಿಂತನೆ

ಸಿರಿವಡಿಯ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಯ ಎಂಬ ಪುರಿತರಿದ್ದರು. ಅವನು ದೈವ ವಿಷಯದ ಸದಾಶ್ರಮ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳು ಮಗಳು ಇದ್ದಳು. ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ದೈವಚಿಂತೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರು ಸ್ವರೂಪ. ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಷಾಸಾಹಸ್ಯರಾದ್ದರಿಂದ ಇವರನ್ನೇ ಅನೇಕರು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲರೂ ಬಂದು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವಳು ಮನಸ್ಸುಮಾಗಿ ಕಾರ್ಯವಿತ್ತಳು.

ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ಪೂಜಿಸುವುದು ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನು ಸಲಹೆ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದನ್ನೇ ಮಾಡಿ, ತಂದೆಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿಯೇ ಶಕ್ತಿ ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಅವನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೇ ಇವನು ಸರ್ವಕರ ಮುಂದೆ ಬಿಟ್ಟು ಅದೇನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದು ವಿಷಯ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಇವಳು ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ, ಇವನೇ ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಗಾಗಿ ಅರೋಗ್ಯ, ಶಕ್ತಿ, ಅವನು ಪಡೆಯುವುದನ್ನು ಸುಖವಾದ ಮುಖವು ಕೇಳಿ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ದಿನ ದೇವತೆಯ ಮೇಲೆ ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಪೂಜೆಯು ಬಂದುವನ್ನು ನೋಡಿ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಲು ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟರು.

ಆ ಪೂಜೆಯು ಬಂದನ್ನು ನೋಡಿ "ಅಮ್ಮ, ಇವಳು ಬಂದಳು! ಒಂದು ದಿನ ಈ ದೇವತೆಗೆ ಸಲಹೆ ಇದ್ದರಿಂದ ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಗಳು ಅವಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಅವಳಿಂದ ಶ್ರೀಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ, ಸ್ವರೂಪ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಇವಳು ಹೋಗಲು ಹೋಗುವಳು. ಭಾವಿಸಿ, ಸ್ವರೂಪ ಬಂದವು ಮತ್ತೆ ಕಂಡರೂ ಬರಬಹುದು" ಎಂದು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ನಿರಾಶರಾಗಿ ಹೋದರು.

ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯದವನು

ಹಿರಿದ ಸುವರ್ಣ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮೋಹಿನೀದೇವಿ ಅಪೂರ್ವ ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಸೌಂದರ್ಯಾಕಾಶಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗರ್ವವೂ ಅವಳಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಪಯಸ್ಸು ಬಂದಾಗ, ಅವಳಿಗೆ ತಕ್ಕ ವರನು ಯಾವನೋ ಎಲ್ಲಿರುವನೋ ಎಂಬುದೊಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗದೆ ರಾಜನಿಗೆ ಅಪಕೋಪವಾಯಿತು. ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿವಿಟ್ಟಳು. ಯಾವ ದೇಶದ ಎಂತಹ ಸುಂದರ ರಾಜಕುಮಾರನ ಚಿತ್ರಪಟವನ್ನು ತರಿಸಿ ತೋರಿಸಿದರೂ ಅವನು ತನ್ನ ಅಂದಜೆಂದ ಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದವನಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಮೋಹಿನೀ ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಎಂತಹ ಸುಂದರನಾದರೂ ಅವಳಿಗೆ ಈಡಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ಉದ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ, ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಕೆಲಮಂದಿ ಕಳ್ಳರು ಹೇಗೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪಾಪಂಜನೆಯೊಬ್ಬನು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನಾಗಿದ್ದನು. ಅವನು ರಾಜಕುಮಾರಿ ಮೋಹಿನೀಯನ್ನು ಅನಾಥರಾಸವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ತನ್ನ ಕುಡುರೆಯ

ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, ದೌಡಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಎಲ್ಲೋ ಇದ್ದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅದುವೇ ಅವನ ವಾಸಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ಅದುವೇ ಕಳ್ಳರ ವಿವಾಸ ಸ್ಥಾನವಾಗಿಯೂ ಇತ್ತು.

ಅ ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವಿದ್ದಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಪಾತಕಿ ಎಂಬವಳು ಪಾಪಂಜನ ಹೆಂಡತಿ. ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಿನ ರೋದಿಸಿ ಅವರ ಮಗಳು. ಅವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಪುಟ್ಟರೂ, ಒಬ್ಬಳು ನಡು ವಯಸ್ಸಿನವಳೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಪಾಪಂಜನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡು, ಇದು ನನ್ನ ಗುಹೆಯೇ. ಇಲ್ಲಿರುವುದು ನನ್ನ ಕುಟುಂಬ ಮಾತ್ರವೇ. ನಾನು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕ. ನನ್ನ ಅನುಚರರಾರೂ ನನ್ನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಈ ಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಒರುವವರಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇನಗಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಏನೆಂಬುದನ್ನೇ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ನೀನು ವಸ್ತನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ವಿತರಿಸಿ ತೆಗೆದು

ಕೋಡು ಬಂದಿ ? ಸ್ವಪ್ನವಾಗಿ ಹೇಳಬಿಡು ” ಎಂದು ಮೋಹಿನಿ ಕೋಪದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು.

ಪಾಪಂಜನು ಚಾಂತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ “ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳೂ ಇವೆ. ಆದರೂ ಕಳ್ಳನಾದ ನನ್ನ ನಿವಾಸವು ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯಾದುದರಿಂದ ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನನ್ನು ತಗಾಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನನ್ನನ್ನು ಹೀಗೆ ವೇಧಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನಗೇನು ಬೇಕೋ ಕೇಳು ತಂದೆಕೊಡು ತ್ರೇನ ಎಂದು ಒಂದು ಸಾರಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಪಾಪಾಜಿ ಈ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಸು, ಮೋಡೋಣ ಎಂದಳು. ಸರಿಯೆಂದು ನಾನು ಒಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಅವಳರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದೆನು. ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕೊನೆ ಏನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತಷ್ಟೆ ? ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಹಿನಿ ಅತ್ಯರ್ಥವಟ್ಟು ಪಾಪಂಜನ ಮುಖವನ್ನೇ ಕೃಲ್ಮ ಹೊತ್ತು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಆರಡಿ ಎತ್ತರದ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಟ್ಟಿಮುಟ್ಟಾದ ಮುಂಜೆ. ಅಚ್ಚ ಒಬ್ಬಾರದ ಒಣ್ಣಿದ ಶರೀರ ಛಾಯೆ. ಖಂಡವೃಷ್ಟಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳು. ಸುಂದರವಾದ ಮುಖಾಕೃತಿ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯಾದ ಪಾತಕಿ ದೂವದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವಿರುದ್ಧ ಉಗ್ರವೂ ಕೆರಗೆ ದಪ್ಪಗಿನ ವಿಕಾರವಾದ ಕುಳ್ಳು ಶರೀರಾಕೃತಿ ಅವಳದು. ಅವಳ ಮಗಳು ದೋದಿನಿ ಅಚ್ಚ ತಾಯಿಯ ಹೋಲಿಕೆಯವಳೇ !

ಪಾಪಂಜನು ಮೋಹಿನಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಕೊಂಡಿದುವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗಿರುವ ವೃದ್ಧ ಸೇವಕನೊಬ್ಬನು “ ಅಹ! ಅವಳಿಂದಗಳ ರಾಶಿಯ ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಿದೆ. ನಾಯಕನು ಇವಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ” ಎಂದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದ ಪಾಪಂಜನು ತಟ್ಟನೆ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ದವಡೆಯ ಮೇಲೆ ಗಟ್ಟಿ

ಯಾಗಿ ಬಾರಿಸಿ. “ ನಾನು ಏಕೆವತ್ತೇ ವ್ರತ ಹಿಡಿದವನು. ಇಂತಹ ಮಾತು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಲಿಹಾಕಿಬಿಡು ತ್ರೇನ ! ” ಯಾರ ಬಾಯಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಒಗೆಯ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಬರಬಾರದು ! ಜೋಕೆ ! ” ಎಂದು ಗುಡುಗಿದನು.

ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಮೋಹಿನಿ ಆಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಇರಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ಮೊದಲು ಅವಳು ಪಾತಕಿಗೆ ಸೇವೆಮೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದಳು. ಹೀಗೆ ಹಟ ಹಿಡಿದರೆ ಪಾಪಂಜನು ಎಷ್ಟು ಕ್ರೂರ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವನೆಂದು ಊಳಿದ ಸೇವಕರು ಹೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಅವಳು ಹೆದರಿ ತಗ್ಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡವಳಂತೆ ಪಾತಕಿಯ ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಳು.

ಅಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲ ದೇವತೆನೆಂಬ ವೃದ್ಧ ಸೇವಕನಿಗೆ ಮೋಹಿನಿಯ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟೋ ಪಾವನೋಷ್ಣತೆ ಕರಣೆ ಒರತೊಡಗಿತು. ಅವನು ಒಂದು ದಿನ

ಅವಳಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳುತ್ತ, "ನೀನೇನೋ ಅಪ್ಪರಿಯ ಹಾಗಾದುವಿ! ನೀನಿಗೆ ಇಂತಹ ಕಷ್ಟ ಬರಬಾರದಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಡಿಕೆ ಬೇಕಾದರೆ ನೀನಿಗೆ ಒಂದು ಒಂದು ದಾರಿಯಿದೆ. ನಿನ್ನ ಅಂಚುಂಡದ ಒಯ್ಯಾರಿಗಿರುವ ನಮ್ಮ ನಾಯಕನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಹೆಂಡತಿ ನೀನೇ ಎಂದು ಅವನು ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡು. ಅವನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳೆಲ್ಲಾ ತೊಲಗುತ್ತವೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ಛೀ, ಛೀ! ನೀನು ಒಂದು ದೇಶದ ಯುವ ರಾಜಕುಮಾರಿಯವಳು. ಒಬ್ಬ ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೇಕೆ?" ಎಂದಳು ಮೋಹಿನಿ ಕೋಪದಿಂದ.

"ಅಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕನು ಕಳ್ಳರ ಒಡೆಯರಾದರೂ ಇವನು ಯಾವ ಕಾಪಕುಮಾರನಿಗೂ ಕಡಿಮೆಯಿರುವನಲ್ಲ. ಇವನ ಸರಿಸಮಾನತೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವ

ರಾಯಮಾರನೇ ಪ್ರವಚನವನ್ನೆತ್ತಿರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಮದುವೆ ಸಂಗತಿ ಹೇಗಾದರಿದರಿ. ನೀನು ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡು. ಇಲ್ಲಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇ ಆದೇನು ಈ ಪಾಪವೆಂದೇ ಅಂದುಕೋ! ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬೀಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದನು ದೀಪಕ.

ಬೇರೆ ದಾರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮೋಹಿನಿ ಅವನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದಳು.

ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಂದಿನ ಅವಳ ಕೆಂಪಾದ ವಸ್ತ್ರಗಳು ಅವಳ ಅಂವವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಸಿದುವು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವಳು ಪಾಪಂಡನೊಂದಿಗೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗಾಡಿದಳು. ಏನೋ ತೀವ್ರಾಘೋಷವೊದ್ದಿದ್ದ ಪಾಪಂಡನು ಅವಳನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಪಾಪಂಡನು ಅವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒರುವಂತೆ ಕರೆದು, "ಇವತ್ತು ನೀನು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವಿ ಆದರೆ ನೀಲಿರಂಗಿನ ವಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡು" ಎಂದನು.

"ಅದು ನೀನಿಗೆ ಬೇಕೆ ಗೊತ್ತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಮೋಹಿನಿ.

"ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಂದಳು. ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅವಳಿಗಿರುವಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಬೇರೆ ಬಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅವಳು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು ಪಾಪಂಡ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಹಿನಿಗೆ ಬಹಳ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೋರಿಸಲಾಗದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ದಿನ ನೀಲಿ ಬಣ್ಣದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅತ್ತಿತ್ತ ತಿರುಗುತ್ತ, ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಬಾಲ್ಯವನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಒಂದು

ಹಾಡನ್ನು ಹಾಡತೊಡಗಿದಳು. ಅವಳ ಕಂಠ¹ ಸ್ವರವು ಬಹಳ ಮನೋಹರವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಪಾಪಂಡನು ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿ, "ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನ ಮೇಲೆ ಹಾಡಬೇಡ, ಶಿವನನ್ನು ಕೀರ್ತಿಸುವ ಯಾವುದಾದರೂ ಹಾಡು ಹಾಡು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಇಷ್ಟ, ಅವಳ ಇಷ್ಟವೇ ನನ್ನ ಇಷ್ಟ ಕೂಡಾ" ಎಂದನು.

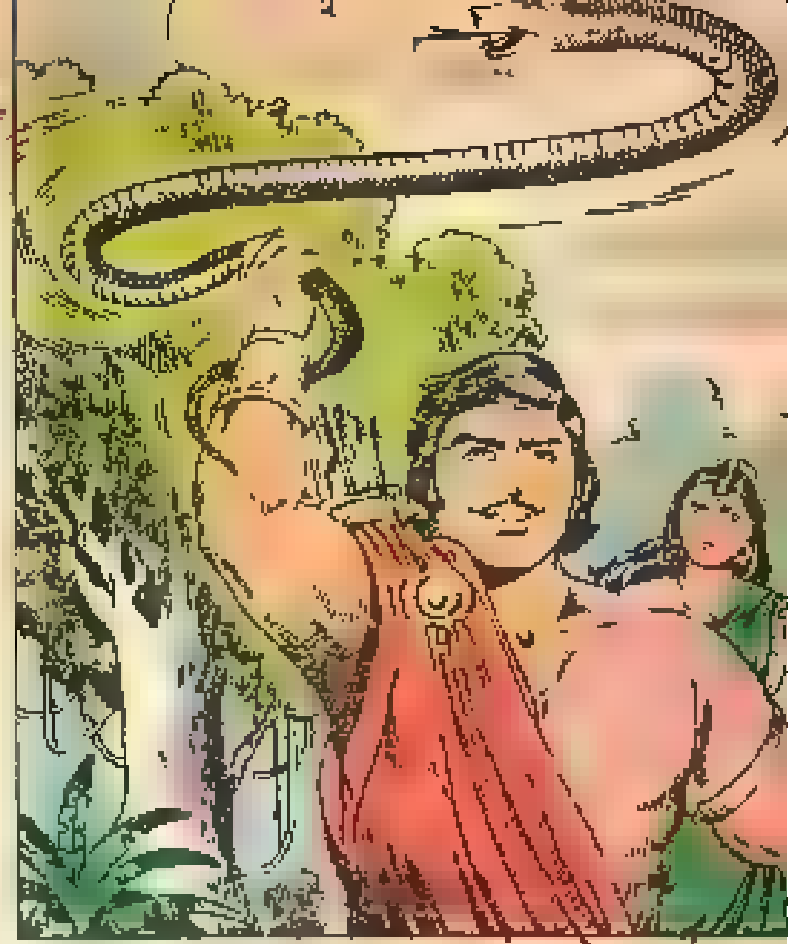
ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮೋಹಿನಿಯ ಮುಖ ಸಣ್ಣ ದಾಯಿತು.

ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ಅವಳು ನಾಟ್ಯ ವಾಚನವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಪಾಪಂಡನು ತಡೆದು, "ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಾಟ್ಯ ಮಾಡಿ, ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಾಟ್ಯವಾಡು. ಆಗ ಅವಳಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಿಟ್ಟು ಬುಡಿತು. ನನಗೂ ಕಷ್ಟ" ಎಂದನು ತುಸು ಕೋಪದಿಂದ.

ಒಂದು ದಿನ ಮೋಹಿನಿ ಪಾಪಂಡನೊಂದಿಗೆ, "ನೀನು ಸಾಮಾನ್ಯನಾದ ಕೆಳವೇಶೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು, ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ಮೀರಿಸುವ ಮಹಾ ಪ್ರತಾಪಿ ಎಂದು ನಿನ್ನ ಸೇವಕರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪ ಎಂತಹುದೆಂದು ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದೆ" ಎಂದಳು.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅಡವಿಯೊಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಅನುಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅವಳಿಗೆ ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಒಪ್ಪಿಸು" ಎಂದನು ಪಾಪಂಡ.

ಈ ರೀತಿಗಳು ಮೋಹಿನಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಮದಿಂದ ಅವಳಿಗೇನೂ ಕೋಪ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ಪಾಪತೆಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಅಭಿಲಾಷೆಯನ್ನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ನನ್ನ ಸೌಂದರ್ಯದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಗಂಡನನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ

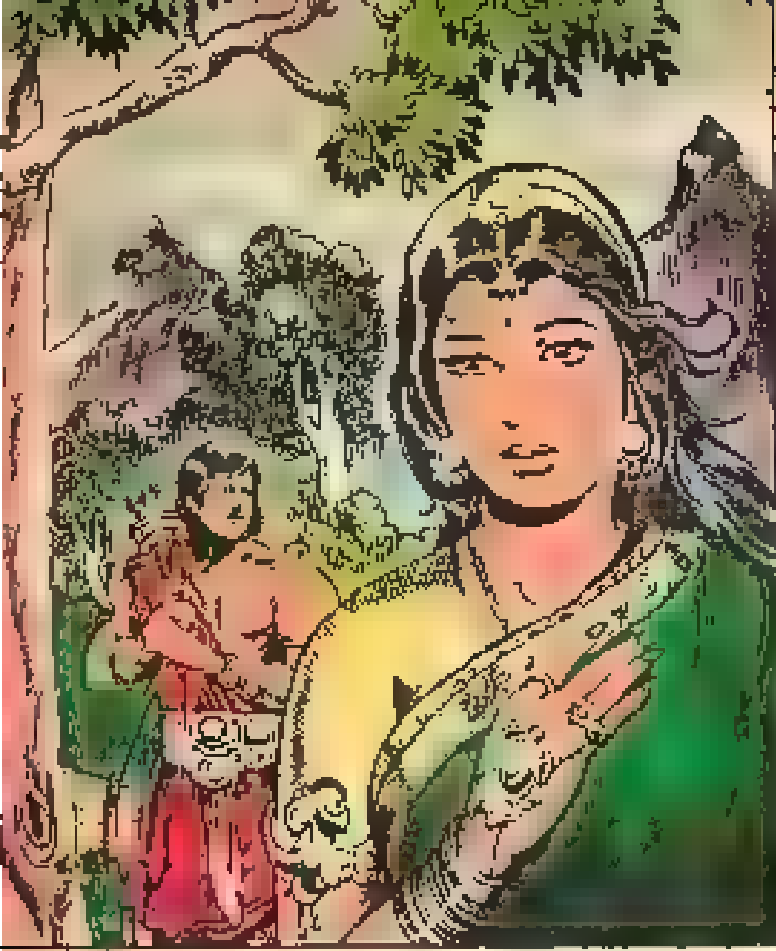

ಕೊಳ್ಳುವೆನೇನೋ ಎಂಬ ಭಯ ನಿಮಗಿದ್ದರೆ ಬೇಡ ಬಿಡಿ. ಆ ಭಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಯಮಾಡಿ ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ" ಎಂದಳು.

ಪಾಪತಿ ನಕ್ಕು, "ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೊಳಗಿನ ಪ್ರೇಮ ಎಂತಹುದೆಂದು ನಿನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗದು. ಪುಗೆಯೇ ಹೋಗಿ ಪಾಪಮ್ಮ" ಎಂದಳು.

ಮೋಹಿನಿ ಪಾಪಂಡನೊಂದಿಗೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋದಳು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ತನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಪ್ರತಾಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಪ್ರದರ್ಶನ ಮಾಡಿದನು. ಅವನ ಜಾಣತನಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹಿನಿಗೆ ಆತ್ಮಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು ಹೆಡೆಬಿಟ್ಟು ಕಡಿಯಲು ಬುಡಿತು. ಪಾಪಂಡನು ಅದರ ಪಾಲ ಹಿಡಿದೆತ್ತಿ ಬೀಸಿ ದೂರ ಒಗೆದನು. ಬಿಲ್ಲಿನಿಂದ ಪಾಣಿ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ಓಡುವ ಪಂಕೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಬಾಣ ಚುಚ್ಚಿ

ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ. ಆ ಶರವಂಜರದಲ್ಲಿ ಜುಕೆಯನ್ನು ಕದಲಿದಂತೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

“ಕ್ರೂರಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಾದರೂ, ಸಾಧು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಅವುಗಳ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಗಾಯವೇ ಆಗದಂತೆ ಹೀಗೆಯೇ ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹದಿದು ಬಂಧಿಸಬಲ್ಲೆನು” ಎಂದನು ಪಾಪಂಜ.

ಮೋಹಿನಿ ಅಶ್ವರ್ಯದಿಂದ, “ನಿಜಕ್ಕೂ ನೀನು ಯಾವ ದೇಶಕ್ಕೋ ರಾಜನಾಗಬೇಕಾದವನು. ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪಗಳು ಅಮೋಘವೇ ನಿಜ” ಎಂದಳು.

“ನೀನೇನೋ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವಿ. ಆದರೆ ನವ ಗೊನ್ನೂ ತೃಪ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಪ್ರತಾಪವನ್ನು ಮೆಚ್ಚುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯೊಳಗೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿ, ಅರ್ಜುನನ ಹಾಗೆ ಗಂಗೆಯನ್ನು ಮೇಲೆ ತರಲಿಕ್ಕೆ ವನ್ನಂದಾಗ ದೆಂದು ಅವಳು ನನಗೆ ಪರಿಹಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ” ಎಂದನು ಪಾಪಂಜ ಜಂತಿಯಿಂದ.

ಅವನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲಿರುವ ಗೌರವಕ್ಕೆ ಮೋಹಿನಿ ಅಶ್ವರ್ಯ ಪಡುತ್ತ, “ನಾನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದಳು. ನೀನು ನನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲಾರೆಯೋ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಿರುವಾಗ ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಪಾಪಂಜ.

ಆ ಮಾತಿನಿಂದ ಅವಳಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಿಟ್ಟು ಬಂದರೂ ನುಂಗಿಕೊಂಡು, ಬಹಳ ಹಂತಕೆಯಾದಳೇ “ನಾನೊಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅತಿ ಬೋಳ ಸೌಂದರ್ಯವತಿ ಎಂಬ ನಿಜವು ನನಗೇ ಗೊತ್ತಿದೆ ಎಂದಲ್ಲಿ, ಎಷ್ಟೋ ರಾಜಕುಮಾರರಿಗೆ ಕೂಡಾ ಗೊತ್ತಿದೆ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಬಂದ ಅಂಥವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒರಾಕರಿಸಿದವಳು ನಾನು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಗುಡನ ಇದಿರಿಸಲ್ಲಿ ಹೇಳ ಬಾರದಾದರೂ ಹೇಳಲೇಬೇಕಾದ ಮಾತಾವ್ರಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಪರಮ ಕುರೂಪಿ ತಾನೇ? ಆದಾಗ ನೀನು ಅವಳ ಮೇಲೆ ಇಷ್ಟೊಂದು ಆಕರ್ಷಿತನಾಗಿ, ಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ತೋರಿಸುವುದು ನನಗೇನೋ ಏಕೆ ಆ ಅಶ್ವರ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ!” ಎಂದಳು.

ಪಾಪಂಜನು ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ, ಕಿರುನಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತ, “ನಾನು ಬಾಹ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಂತಃಸೌಂದರ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ನನಗೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಪಾತಕಿಯೆಂದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಆದರ, ಅಷ್ಟೊಂದು ಆಪ್ತಾಯತೆ!” ಎಂದನು.

ಗುಹೆಯೊಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮೋಹಿನಿ ದೀವಕನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, “ಇನ್ನು ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಕೊಳ್ಳಿ, ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ನನಗೊಂದೂ ತೋರುವುದಿಲ್ಲ” ಎಂದಳು ನಿರಾಶೆಯಿಂದ.

"ಇನ್ನು ಒಂದೇ ದಾರಿ, ನಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಬಾರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಾರರು" ಎಂದನು ದೀಪಕ.

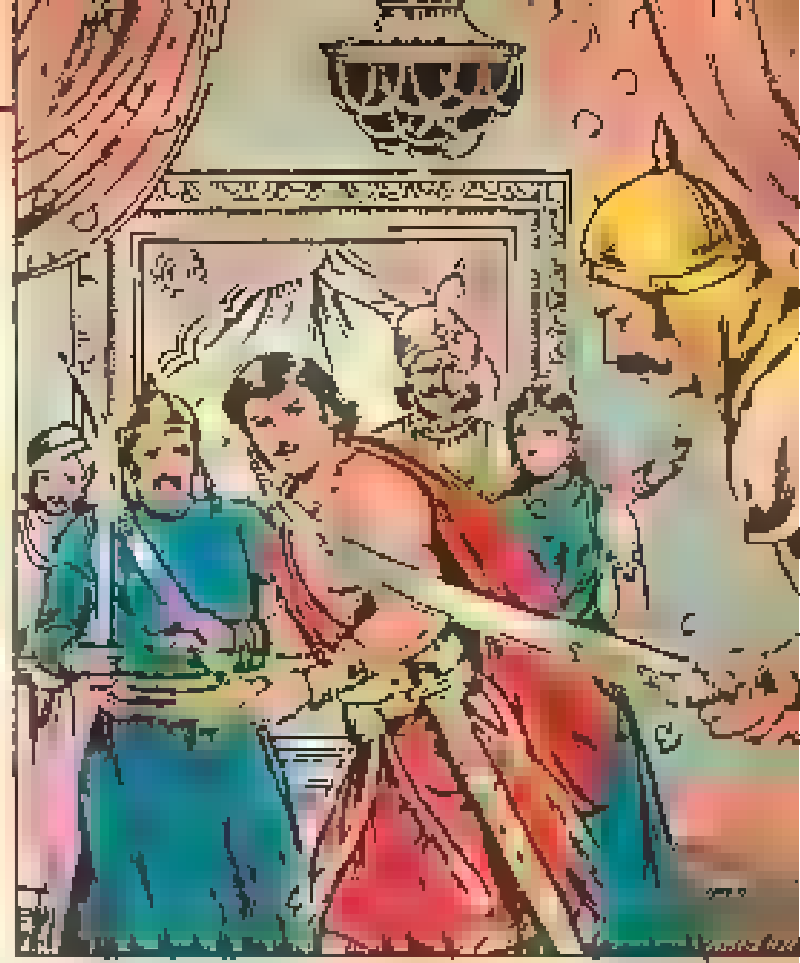
ಅದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನು ಕೂಡಾ ಅವನೇ ಹೇಳಿದನು.

ಮರುದಿನ ವೃದ್ಧನಾದ ದೀಪಕನು ಪಾತಕಿ ನಡೆಯುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಸಿವ್ವಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಟ್ಟನು. ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಪಾತಕಿ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತ ಫಕ್ಕನೆ ಹುಲ್ಲುದಾರಿ ಬೀಳಲು ಹೋದಾಗ, ಮೋಹಿನಿ ಹಾರಿ ಬಂದು ಅವಳು ಬೀಳದಂತೆ ಹಿಡಿದಳು.

ಪಾತಕಿ ಒಪ್ಪಳ ಸಂತೋಷದಿಟ್ಟು "ಅಹ! ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ನನ್ನ ಸೇವಕರಿಗಿಂತಲೂ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನನ್ನ ಸೇವೆ ಮಾಡುವಿ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದಿದ್ದ ನಜವಾದ ಕಾರಣ ಬೇರೆಯೇ ಇದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಸ್ವತಂತ್ರಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಈ ಬೆಟ್ಟದ ಗುಹೆಯ ಒದುಕನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಾಯಗಿ ಯಾವ ನಗರದಲ್ಲಿಯೇ ವೇವಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಂತಾಗಬೇಕು. ಅವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಜಾಗೆ ಏರ್ಪಡಿಸಲು ರಾಜಕುಮಾರಿಯಾದ ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ತಾನು ಮಾತ್ರ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಸೇರಲು ಇದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭವೆಂದುಕೊಂಡು ಮೋಹಿನಿ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಪಾತಕಿ ಗಂಡನನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಕರೆದು, "ಇವಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಪಾಪ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇವಳನ್ನು ಒಯ್ಯಿ ಹಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ರಾಜನ ಹತ್ತಿರ ಬಿಟ್ಟು ಹಿಡಬೇಕು. ಇವಳು ತನ್ನ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ ನಿಮ್ಮ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕ್ಷಮಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ" ಎಂದಳು.

ಪಾಪಂಡನು ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಮಹಾರಾಜನ ಅರಮನೆಯನ್ನು ಸೇರಿದನು. ಮೋಹಿನಿಯ ಅಪ್ಪಾಪನೆಯಂತೆ ಕಾವಲು ಭಟರೂ ಪಾಪಂಡನನ್ನು ಹಿಡಿಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಪಾಪಂಡನು ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಮೋಹಿನಿಯನ್ನು ಕಳೆಗಳಿಸಿ, "ಇಗೋ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು! ಒಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಇವಳನ್ನು ಒಯ್ಯಿ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅದೇ ನೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಾವು ಇದಳನ್ನೇ ಕಣ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಮೋಹಿನಿ ಕೂಡಲೇ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಒಂದೇ ಒಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಏನೋ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿ ಈ ದುಷ್ಕರ ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇವನೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ ವಿವಾಹವನ್ನು ನಡೆಸಬಿಡಿ. ಇವನು ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನ

ಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದನೋ ಅದು ಈಗ ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ಆ ಮಹಿಳುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಪಾಪಂಧನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋದನು. ಅದರ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ರಾಜಭಟರು ಸುತ್ತಲೂ ಬಂದು ಮುಕ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಅದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

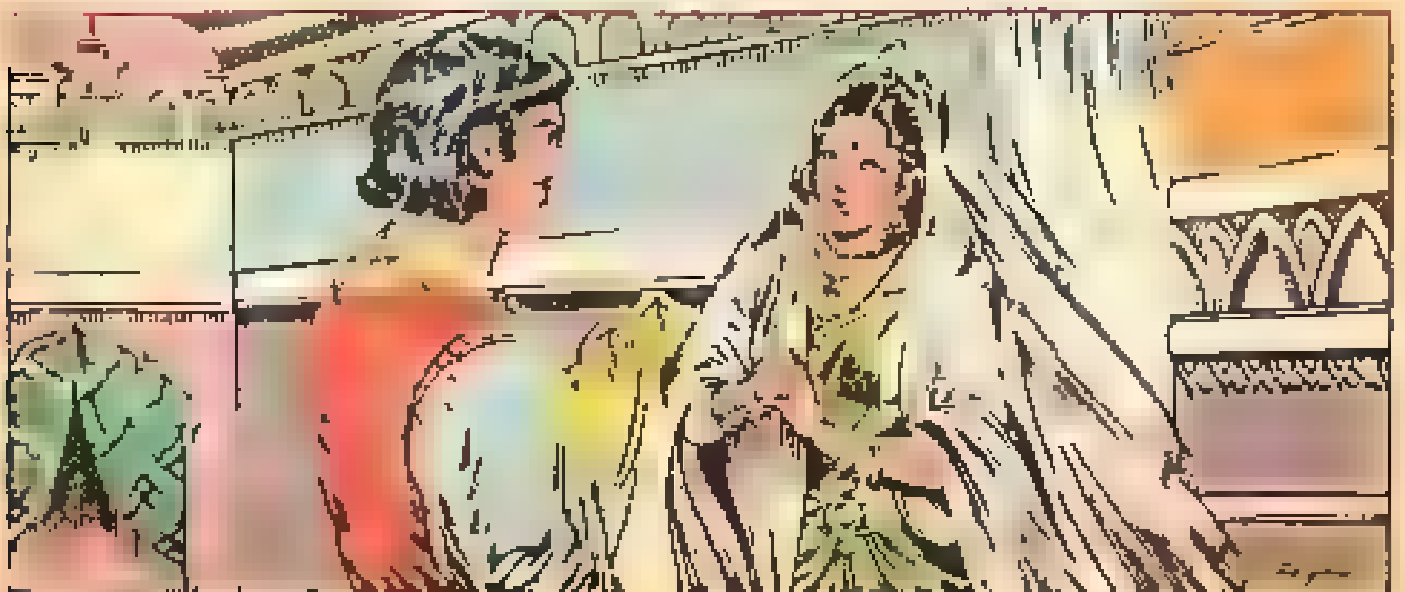
"ಅಬ್ಬ! ಇಷ್ಟು ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ನೀನು ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿರುವಿ. ಅಷ್ಟು ಸುಖ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ ರಾಜನು ಮೋಹಿಸಿದನು. ಪಾಪಂಧನೊಂದಿಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ವಿವಾಹ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ.

ವಿವಾಹವಾದ ಮೇಲೆ ಮೋಹಿನಿ ಪಾಪಂಧನೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿರಿ. ನೀವು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕರು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ವಿವಾಹವಾದವರು. ಆದರೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಲವಂತವಾಗಿ ವಿವಾಹ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ನನಗೆ ಗಂಡನಾದವು ನನಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಕೃತ್ರಿಮಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಈ ಕ್ಷಣವೇ ನೀವು ಹೊರಟುಹೋಗಿ ಒಪ್ಪುವಿರಿ. ಹೋದರೂ ಮತ್ತೆ ನೀವು ತಿರುಗಿ ಬರುವಿರಿ ಎಂಬ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ನನಗಿದೆ. ಇದಿರು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಅವನ ಕಾಲಿನ ಮೇಲೆ ಅಡ್ಡಬಿಡ್ಡಳು. ಪಾಪಂಧನು ನಗುವನ್ನು ಅರಳಿಸಿಕೊಂಡು ಅವಳನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ "ನಾನು

ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡೇ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನು ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ಮಾಡಿದೆ ನೆಂಬ ಭ್ರಮೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಲಿಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿನ್ನ ಕಂದೆಯ ಕಹಾದುವಿಂದ ಈ ನಾಟಕವೆಲ್ಲಾ ಆಡಿದ್ದೇನೆ. ಆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನ ಕಂದೆ ಕಳುಹಿಸಿದವರೇ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಕೂರಸೇನ ಎಂದು. ಪ್ರಕಾಶ ದೇಶದ ರಾಜಕುಮಾರ ನಾನು. ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸುಂದರಿ ಎಂದು ಗರ್ವವಿರೆಯುವೈ? ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯವೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಪಡೆದಡುಗೊಳ್ಳಲು ತಕ್ಕ ಮದ್ದು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದೆನು. ಈಗ ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದೆನು. ಈಗ ಹೇಳು, ನೀನು ನನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬರುವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದನು.

ಇನ್ನೆಲ್ಲ ಕೆಳಗೆ ಮೋಹಿನಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತರಾದಳು. "ಒಬ್ಬರು ಒತ್ತ ಕೊಟ್ಟರೇನೇ ಯಾವ ಬೆವ ಕ್ಯಾದರೂ ಬೆರೆ ಒರತಕ್ಕದೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಏನ ವಾದ ಸೌಂದರ್ಯವು ಒಳ್ಳೆಯತನವೇ. ವಿನಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಇನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೆಂಡಕಿ ಯಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತ ಇನ್ನೂ ನನ್ನನ್ನು ತಿದ್ದಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು ಮೋಹಿನಿ.

ಆಮೇಲೆ ಆ ಪಂಪತಿಗಳು ಚರಕಾಲ ಸಂಶೋಧ ದಿಂದ ಸೌಖ್ಯವಾಗಿದ್ದರು.

ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟ

ಓರಿದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಂಕಣ ತೀರದ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ 'ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟ' ಎಂದು ಹೆಸರಿತ್ತು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಗುಡ್ಡ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸುವವ ರಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ದನಗಳನ್ನು ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಿತ್ಯ ಯಾವ ದನವೋ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಅದನ್ನು ಹಿಂದೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಯಾವ ಕಾವಲುಗಾರರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂದರೆ ದನದ ಮೇಲಿನ ಆಶೆಯಿಂದ ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೋದವರು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾರೇ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ವಶಗಳ ಪವ್ವವನ್ನು ಹೊತ್ತು, ಸುಮ್ಮನಿರುವರು.

ಆದರೆ ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ದನಗಳ ಮಂದೆಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಬಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಅವು ಕೊಟ್ಟಿಗಳಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು, ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲ್ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿ ಮೇವು ಮೇದಂ, ಮತ್, ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ತಮ್ಮನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಕೊಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ

ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಆದರೆ ದನಗಳು ಮಾತ್ರ, ಕಾಣುತ್ತ ವೆಯೇ ಹೊರತು ಅವುಗಳ ಹಿಂದೆ ಯಾರೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಪೋಷಣೆ ಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ, ಯಾರು ಪಾಲು ಹಿಂಡುತ್ತಾರೋ ಹಿಂದಿನ ಪಾಲು ಏನಾಗುತ್ತದೋ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೋ ಎಂಬುದೊಂದೂ ಹೊರಗಿನ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದು.

ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ದನಗಳ ಕೊಟ್ಟಿಗಳಿಗೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ದನ ಕಾಯುವವನ ಗುಡಿಸಲು ಕೂಡಾ ಇತ್ತು. ದಿನಾ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಿದಂತೆ ಆ ಗುಡಿಸಲಿನ ಮಾಡಿಸಂದ ಹೊಗೆ ಏಳುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೂ ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನರಮಾನವನೊಬ್ಬನಿರುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೋಡಿದವರಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಮಾನವ ನಾಗಿರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನು ಭೇವ ಪಾತಿಯವನಾದುದರಿಂದಲೇ. ಅದೃಶ್ಯನಾಗಿರುತ್ತಾ ನಂದು ಎಲ್ಲರ ನಂಬುಗೆ.

ಆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಇರುವವನು ಭೇವ ಪಾತಿಯವರಲ್ಲಿವೆಯೋ, ಭೂತಗಳಿವೆಯೆಂಬೂ,

ಸಂದರ್ಭ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಗುಡ್ಡಗಳಲ್ಲಿರುವ ಒಣಗಟ್ಟಿದ ಅವಶೇಷವೆಂಬ ಹೊಸದಾಗಿರುವುದು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಆ ಬಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದವರನ್ನು ಅವು ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತವೆಂದು ಜನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆ ಫಲದಿಂದ ಫಲಿತಗೊಂಡ ಆ ಬಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಯಾರೂ ಹೊಡೆದಿದ್ದು, ಹೊಡೆದ ಸಾಧನ ಮಾಯವಾದ್ದು ಇಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಸಾಧನ ಬಿಟ್ಟರೆ, ತಲೆಬಟ್ಟೆಯದೇವೆಂದು ಬಂದಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿತೆಂದು ನೆರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಸತ್ಯವಾಲನು ಬಟ್ಟೆ ಹೇಳುವುದು ದನ ಮೇಯಿಸುವ ಕೆಲಸದ ನಾಗಿ ಬಂದನು. ಅವನು ಫಲಿತದ ಬಟ್ಟದಲ್ಲಿ ದಿನಾ ನಡೆಯುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಫಲಿತಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜನರು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ

ಕೇಳಿದನು. ಸತ್ಯವಾಲನು ಯುವಕನೂ, ಸಾಧನ ಗುಣವುಳ್ಳವನೂ ಆದುದರಿಂದ, ಅವನಿಗೆ ಆ ಫಲಿತದ ಬಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ ಅಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದು ನಡೆಯುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬೇಕೆಂದು ಕುತೂಹಲವೆದ್ದಿತು. ಈ ಕುತೂಹಲವು ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ಈಗಿನ ದನಗಾಡುಗಳು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಾಧನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕೆಂಬುದು ಬಟ್ಟೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. "ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀನು ಬಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದರೂ ಅಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಿಸಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಬೇಡ. ಅದರೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೆ ಹೊಡೆದರೆ ಬಂದವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳದೆ ಹುಡುಗನು ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ಗತಿ ಮತ್ತು ಆತ್ಮೆ!" ಎಂದು ಮಿತ್ರರು ಸತ್ಯವಾಲನಿಗೆ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾಲನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಫಲಿತದ ಬಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಗುಡಿಸಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಬಂದನು. ಅದು ಸಾಧನವಾಗಿರುವ ಇತರ ಬಟ್ಟದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಎಲ್ಲಿಯೂ ಫಲಿತವಾದ ದೃಶ್ಯ ಗಳಿಸಲು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲವೂ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಅವನು ಗುಡಿಸಲಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಒಳಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನು. ಮನುಷ್ಯರು ಮಾನ ಮಾಡುವ ಗುಡಿಸಲಿನ ಹಾಗೆಯೇ ಒಳಭಾಗ ಎದ್ದಿತು. "ಯಾರಿದ್ದೀರಿ ಒಳಗೆ?" ಎಂದು ಸತ್ಯ ವಾಲನು ಎರಡುಸಾರಿ ಕೂಗಿದರೂ ಒಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತರವೇನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಶಬ್ದ ಕೂಡಾ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ಸಂಶೋಧನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯವಾಲನು ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿತದ ಪದಾರ್ಥಗಳು ಸಿಕ್ಕಿ

ವಾಗಿದ್ದುವು. ಇನ್ನೊಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಚದಿಬ್ಬಿತ್ತು. ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿಗೆ ಕೂಡಾ ಹಾಸಲಾಗಿತ್ತು. ಕೈ ಕಾಲು ಕಲೆಗಳಿಗೆ ಮೆತ್ತಗಿನ ದಿಂಬುಗಳನ್ನೂ ಇರಿಸಲಾಗಿತ್ತು.

“ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮನುಷ್ಯರೇ ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರಾಯಿತು” ಎಂದುಕೊಂಡು ಸತ್ಯವಾಲನು ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಹಾಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಬಾಚಿ ಮಲಗಿದನು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲಿನ ಹೊರಗೆ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ರಾಕ್ಷಸಕಂಠವಮು ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ಬಂದನು. ಅವನು ಅತ್ತಿತ್ತ ನೋಡದೆ ಸೇರಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ಈ ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುವವನಿಗೆ ಕೂಡಾ ಅಡಿಗೆಯಾಯಿತೇನು?” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದನು. ಹೊಂ ಎಂಬ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು. ತರುವಾಯ ಆ ಭೂತಾಕಾರನು ಮಂಚದ ಕಡೆಗೆ ಹಿರುಗಿ, “ಎಳು, ಊಟಕ್ಕೆ ಬಾ” ಎಂದು ಕರೆದನು.

ಮಕ್ಕೂಬ್ಬರಾಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಭೂತವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅರ್ಧವಾದರೂ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸತ್ಯವಾಲನು ಹೆದರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಶಾಂತಸ್ವರದಲ್ಲಿ, “ಶ್ರಮಪಟ್ಟವನೇ ಹಿಂದಿ ಹಿನ್ನಲು ಆಹಾರವು. ನಾನೇನೂ ಶ್ರಮಪಡಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ?” ಎಂದನು.

ಭೂತ ಅವಕ್ಕೇನೂ ಮಾರುತ್ತರ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಮಾತಾಡದೆ ಅಡಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಂದು ಹಂಡೆ ಹಾಲನ್ನೂ ಕುಡಿದು ಖಾಲಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟನು. ತರುವಾಯ ಭೂತನು ಗೋಡೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿದ್ದೊಂದು ಗುದ್ದಲಿಯನ್ನೂ, ಹಾರೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ಸತ್ಯವಾಲನಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತ “ಇನ್ನು ಮಂಚದಿಂದ ಇಳಿದು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗೆ ಬಾ” ಎಂದನು.

“ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯಿಂದ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತರಲಾರೆನು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಗೆ ಏನನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದನು ಸತ್ಯವಾಲ.

ಭೂತಾಕಾರನು ಗುದ್ದಲಿ ಹಾರೆಗಳನ್ನು ತಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು “ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬಾ” ಎಂದನು.

“ನದಿ ಮುಂದೆ ನೀನು ನಡೆ. ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು ಸತ್ಯವಾಲ.

ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ನೆಲಮಾಳಿಗೆಯೊಳಗೆ ಇಳಿದರು. “ಇಲ್ಲಿ ಆಗ” ಎಂದನು ಭೂತದವನು.

“ಅಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಹುಗಿದಿಡಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಸತ್ಯವಾಲ. ಭೂತದವನೇ ಅಗಿದನು. ಆ ಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೊವ್ವರಿಗೆ ಕುಡುಬುತ್ತು. “ಇದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತು” ಎಂದನು ಭೂತ.

“ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಇರಿಸಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತುವುದು ? ” ಎಂದನು ಸತ್ಯಪಾಲ.

ಭೂತನೇ ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿ ಮುಚ್ಚಳ ತೆರೆದನು. ಅದರ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಭೂತ ಅವುಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟು, “ಇದರ ಮುಚ್ಚಳ ಕೆಳಗಿಡು ” ಎಂದನು.

“ನಾನೇನೂ ಅದನ್ನು ಮುಚ್ಚಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಕೆಳಗಿಡುವ ಅಗತ್ಯವೂ ನನಗಿಲ್ಲ ” ಎಂದನು ಸತ್ಯಪಾಲ.

ಭೂತನೇ ಮುಚ್ಚಳ ಕೆಳಗಿಟ್ಟನು. ಅದರೊಳಗೆ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳಿದ್ದವು. ಭೂತನು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದು ಮೂರು ರಾಶಿಗಳಾಗಿ ಮಾಡಿಟ್ಟು, “ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ರಾಶಿ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೋ. ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡರೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೂ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನದಲ್ಲದ ರಾಶಿ ಯನ್ನು ಆರಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಬೂದಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ. ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಇನ್ನೊಬ್ಬನು ಬರುವವರೆಗೂ ನಾನು ಹೀಗೆಯೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಈ ರಾಶಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿನ್ನದು. ಎರಡನೆಯದು ಜನರದು. ಮೂರನೆಯದು ನನ್ನಿಂದ

ಸತ್ಯಪದ ಹೆಂಡಿರು ಮಕ್ಕಳದು. ಗೊತ್ತಾಯಿತೇನು ? ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಸತ್ಯಪಾಲನು ಒಂದು ರಾಶಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಗುಡಿಸಲಿನೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಂಡು ಪ್ರಹಾಶವು ಬೆಳಗಿತು. ಭೂತನು ಮಾಯವಾಗಿ ಅದರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಯಾವನೋ ಗಂಧರ್ವನಂಥ ವನು ನಿಂತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವನು ಸತ್ಯಪಾಲನೊಂದಿಗೆ, “ನಿನ್ನ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ನನಗೆ ಶಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯಾಯಿತು. ನಾನು ನನ್ನ ಬೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ಬೆಟ್ಟವೂ, ಇಲ್ಲಿರುವ ಪಶುಗಳೂ, ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳೂ ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನದೇ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋದನು.

ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಸತ್ಯಪಾಲನು ಸಜೀವಿಯಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದದನ್ನು ನೋಡಿ ಉಳಿದ ದನಗಾಹಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅವನು ಅವರೊಂದಿಗೆ ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದನು.

ಸತ್ಯಪಾಲನು ಅಂದಿನಿಂದ ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಿವಾಸ ವಿರ್ವಡಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪಾಲಿನ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದನು. ಉಳಿದವನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಂಚಿದನು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಆ ಬೆಟ್ಟಕ್ಕೆ ಭೂತದ ಬೆಟ್ಟವೆಂಬ ಹೆಸರು ಹೋಗಿ. ಸತ್ಯಪಾಲಾದ್ರಿ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಮೋದಗಳನ್ನು ಪಸರಿಸುವ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

- * ಚಂದ್ರಮಾಮ ನಮ್ಮ ಪುರಾಣಗಳ ಸಾಹಿತ್ಯ ರತ್ನಗಳನ್ನು ಕ್ರಮ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.
- * ವಿಶಾಲದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರಪಂಚ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಳಗಿನ ಅದ್ಭುತ ಕಾವ್ಯಗಾಥೆಗಳನ್ನು ಸುಲಭ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಯಪಡಿಸುತ್ತದೆ.
- * ವೈದ್ಯಕೀಯ, ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಮೋದಾತ್ಮಕವಾದ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಥೆಗಳಿಂದ ಓದುಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.
- * ನಮ್ಮ ಪುರಾಣ ಗಾಥಾವಳಿಯನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತದೆ.
- * ವಿಮೋದಾತ್ಮಕವಾದ ಹರಟೆಗಳಿಂದ, ಲೋಕಜ್ಞಾನ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಂದ ಓದುಗರನ್ನು ರಂಜಿಸುವಂತಹುದು ಚಂದ್ರಮಾಮ.
- * ಚಂದ್ರಮಾಮ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಬಂಧುಮಿತ್ರರ ಜೀವನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ನಿರ್ಮಾಣಾತ್ಮಕವಾದ ಪಾತ್ರವಹಿಸುವಂತಹುದು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಿಯ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಚಂದ್ರಮಾಮ ವನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಿರಿ.

ಬಾಲರಿಗಾಗಿ ಉದ್ದೇಶಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಚಂದ್ರಮಾಮವು, ಜಾತಕರು ನವತಾರಾಣ್ಣ ಭಾವಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಪದಿಮೂರು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿಂದರೂ ಚಂದ್ರಮಾಮದ ಚಂದಾದಾರರಾಗಿ ಸೇರಿರಿ.

ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಹಿಂದೀ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ಅಸ್ಸಾಮೀ, ಬೆಂಗಾಲೀ, ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾಠೀ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ, ಪಂಜಾಬೀ, ಸಂಸ್ಕೃತ.

ನಾರ್ಥಿಕ ಚಂದಾ : ರೂ. ೨೦-೦೦

ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಚಂದ್ರಮಾಮ ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಯಪಡಿಸಬೇಕಾದ ವಿಳಾಸ :

ಡಾಲ್ಫಿನ್ ಏಜೆನ್ಸೀಸ್

ಚಂದ್ರಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್

ವಡವಳಸಿ, ಮದರಾಸು - ೬೦೦ ೦೨೬

ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೬ ಮಾರ್ಚ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

Mrs. V. Rajamani

Pranlal K. Patel

* ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧವಂತ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶಿರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. * ಜನವರಿ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. * ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಜತೆಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. * ಶಿರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಫೋಸ್ಟರ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಹೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶಿರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ನನೆಂಬರ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ : ಅಮರ ವೀರಿಯ ಸ್ಮಾರಕ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ : ಅಶ್ವಾಸದ ಧೀರ ಸಾಧಕ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು : ಪ್ರಸನ್ನ ಕೆ., ನಂ. ೪-ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ ರೋಡ್, ಮಂಗಳೂರು.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಆಯ್ಕೆಯೊಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ? ಉತ್ತರಗಳು:

೧. ಜವಾನಿ ಕಮಮೂಲದಲ್ಲಿ ೨: ಶ್ವಲಂಕೆಯ ಕಂಡಿಯಲ್ಲಿ ೩. ಗೋರಿಯೋ ೪. ಗುಲಾಮ
ವ್ಯಾಪಾರದ ವಿವೇಧಕ್ಕೆ ಲೆನ ಮಾಡಿದನು ೫. ಪಂಪ್ಪನ್ನ.